

คู่มือครู ธีญาทิพย์

T.2-2 ธีญาทิพย์

พระคัมภีร์และยุคสุดท้าย

สารบัญ

บทที่ 1	หนังสือแห่งการดลใจ	8
บทที่ 2	หนังสือมหัศจรรย์	14
บทที่ 3	คำพยากรณ์พิสูจน์ความจริง	21
บทที่ 4	พระคัมภีร์กับวิทยาศาสตร์	27
บทที่ 5	จะเข้าใจพระคัมภีร์ได้อย่างไร	32
บทที่ 6	จะใช้พระคัมภีร์อย่างไร	37
บทที่ 7	สัญลักษณ์ของเวลาสิ้นยุค	43
บทที่ 8	การถูกรับขึ้นไป	49
บทที่ 9	การพิพากษายิ่งใหญ่ 2 ประการ	55
บทที่ 10	ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่	60
บทที่ 11	ผู้ต่อต้านพระคริสต์	66
บทที่ 12	ครองร่วมกับพระคริสต์	72
บทที่ 13	บ้านถาวรของเรา	78
	แบบฝึกหัด	84

จัดพิมพ์โดย เครื่องข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย

คำนำ

หนังสือมหัศจรรย์

พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่แปลกมหัศจรรย์ ในบรรดาหนังสือทั้งหมดที่มีอยู่ในโลกนี้ ไม่ใช่เพราะว่าเป็นหนังสือที่ขายดีที่สุด เก่าแก่ที่สุด หรือศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เหมือนกับหนังสือหลายเล่มที่อ้างถึง แต่พระคัมภีร์เป็นยอดเยี่ยมของหนังสือไม่มีหนังสือใดเสมอเทียบเท่า

ตั้งแต่บทที่ 1 ถึง บทที่ 3 ของคู่มือเล่มนี้ ทำให้เรารู้ว่าพระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริง และเป็นหนังสือที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก พิสูจน์ได้โดยคำพยากรณ์ต่าง ๆ ที่สำเร็จไปแล้ว เป็นการยืนยันว่าพระคัมภีร์เขียนขึ้น โดยการดลใจจากพระเจ้า

ในบทที่ 4 เชื่อมความเข้าใจของเราระหว่างพระคัมภีร์กับวิทยาศาสตร์ ความเชื่อของหนุ่มสาวมักจะมีการทดสอบเสมอ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ บ่อยครั้งพวกครูอาจารย์มักจะหัวเราะเยาะพวกเขา เมื่อคิดว่าความจริงในพระคัมภีร์สอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ และอาจจะทำให้พวกเขารู้สึกขาดที่พึ่งหรือความมั่นใจในความเชื่อ เราเชื่อว่าบทเรียนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นว่า พระคัมภีร์และวิทยาศาสตร์ไม่มีข้อขัดแย้งกัน วิทยาศาสตร์กับการตีความหมายพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง เป็นสิ่งสนับสนุนกันอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในบทที่ 5 และ 6 พูดถึงคุณประโยชน์ของพระคัมภีร์ เมื่อเรานำมาใช้เป็นส่วนตัวในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้อย่างเดียวไม่พอ ต้องนำมาใช้ในภาคปฏิบัติด้วย สิ่งที่ทำทลายคุณครูคือ การนำผู้เรียนของท่านให้นำเอาพระวจนะของพระเจ้า มาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการดำเนินชีวิตของเขาทุก ๆ วัน บทที่ 5 เป็นการแนะนำการศึกษาพระคัมภีร์ บทที่ 6 พูดถึงการนำพระวจนะของพระเจ้ามาใช้ในชีวิตส่วนตัว

ในฐานะครู ความสำเร็จในการสอนของท่านได้วัดจากความสนุกในการเรียนหรือความรู้ที่พวกเขาได้รับเพิ่มขึ้น แต่วัดโดยการดูว่าผู้เรียนของท่าน ได้นำเอาคำสอนนั้นๆ มาใช้กับชีวิตส่วนตัวของเขาหรือไม่ และทำให้เขามีการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าเพียงใด

คำนำ

ยุคสุดท้าย

คนส่วนมากชอบต้องการรู้เรื่องของอนาคต พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้เราได้รับรู้โดยการศึกษาพระคำหมวดพยากรณ์ ไม่ใช่เพราะเพื่อความอยากรู้อยากเห็นของเรา แต่เพื่อจะเตรียมคนของพระองค์เพื่อเหตุการณ์ในอนาคต และเพื่อพันธกิจที่ควรทำจะสำเร็จในวันนี้ ดังที่เปโตรกล่าวกับคนอิสราเอลในสมัยแรกว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสกับเราทั้งหลายว่า “อวสานของสิ่งทั้งปวงก็ใกล้จะมาถึงแล้ว เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงมีสติสัมปชัญญะและจงรู้จักสงบใจเพื่อการอธิษฐาน” (1เปต. 4.7) พระเจ้าทรงต้องการให้เราเข้าใจเหตุการณ์ในช่วงสิ้นยุค เพื่อเราจะได้ดีที่สุดเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระองค์ “เวลาสิ้นยุค” คืออะไร? ผู้เรียนหลายคนอาจจะคิดว่าหมายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่สิ่งที่น่าสนใจและตื่นเต้นเป็นพิเศษคือว่า เวลานี้เรากำลังอยู่ในเวลาใกล้จะสิ้นยุคหรือยุคสุดท้ายแล้ว ถ้าเราสังเกตดูตามพระประสงค์ของพระเจ้า ยุคสุดท้ายได้เริ่มตั้งแต่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เพื่อจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้เชื่อ เวลานี้เราอยู่ในยุคคริสตจักร ซึ่งเป็นเวลาที่ได้เข้ามาใกล้ในยุคนั้นมากแล้ว

เป้าหมายของบทเรียนในบทที่ 7 ถึง 11 นี้ ก็เพื่อจะหนุนใจเรื่องความเชื่อและเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและด้วยใจสงบ ในขณะที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

ท่านควรมีเวลาเพียงพอในการอธิษฐานและเตรียมบทเรียน เพราะนี่เป็นเพียงวิธีเดียวที่พระเจ้าจะทรงใช้ท่านในการสอนบทเรียนแก่ผู้อื่น มีสิ่งสำคัญ 2 ประการที่ท่านควรคำนึงถึง ประการแรก คนวัยหนุ่มสาว ไม่ค่อยคิดถึงการถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระเจ้า เพราะคิดว่ายังอยากอยู่ในโลกนี้อีก เพื่อจะทำหลายสิ่งหลายอย่างที่เขาอยากจะทำ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าพระเจ้าได้ประทานความสามารถแก่เขาทั้งหลายเพื่องานบางอย่าง และเขาจะมีชีวิตที่ครบบริบูรณ์ และจะไม่ขาดสิ่งใดเมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมารับเขาทั้งหลายไปสวรรค์ ประการที่สอง คนหนุ่มสาวมักจะรู้สึกกลัวเมื่อคิดถึงเหตุการณ์ในเวลาสิ้นยุค ครูจะต้องมีความไวต่อสาเหตุแห่งความกลัวของเขา ถ้าท่านสัมผัสได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในจิตใจของเขาเกี่ยวกับการสำนึกผิดบางอย่าง ขอให้ท่านนำเขาสารภาพและกลับใจเสียใหม่ มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า ถ้าท่านสัมผัสได้ว่าความกลัวนั้นสาเหตุมาจากมารซาตาน ช่วยทำให้เขามีความมั่นใจว่า พระเจ้าทรงสามารถควบคุมทุกสิ่งและจะทรงรักษาเขาไว้ให้ปลอดภัยด้วยความรักและความห่วงใยของพระองค์ และนี่ก็เป็นโอกาสพิเศษที่ท่านจะได้นำผู้ที่ยังไม่เชื่อให้เข้ามาพบพระเยซูคริสต์

คำแนะนำสำหรับครูที่มีเวลาเตรียมตัวน้อย

คุณเป็นคนหนึ่งใหม่ที่ไม่ค่อยมีเวลาเตรียมพร้อมในการสอน คุณคงทราบอาการนั้นดี คุณคงจะรู้สึกเหนื่อยท้อ วิตก ถ้าเมื่อถึงเวลาใกล้สอนแล้วยังไม่ได้เตรียมอะไรเลย จะพอมีเวลาเตรียมตัวได้นิดหน่อยก็คือวันเสาร์ เมื่อถึงวันอาทิตย์ก็ต้องสอน รู้สึกตัวเองว่าไม่พร้อม อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้ผ่านไปอีกสักครั้งเถอะนะ และเมื่อทำไม่ได้ก็รู้สึกตัวว่า ตัวเองบกพร่อง เป็นอยู่อย่างนี้เสมอ อย่างนั้นไหม?

คุณครูที่รัก หุุดสักนิด ทำใจให้สบาย ถอนหายใจยาว ๆ กรุณาฟังคำแนะนำต่อไปนี้ คิดว่าจะเป็นประโยชน์มากสำหรับคุณครูที่มีเวลาน้อย

การวางแผน

ก่อนจะทำอะไร คุณควรจะมีการวางแผนล่วงหน้า เพราะเมื่อถึงเวลาที่จะต้องทำ จะได้ไม่สับสน วุ่นวาย ใช้เวลาสักครู่หนึ่งในต้นสัปดาห์ที่จะวางแผนว่า จะทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ตัดเวลาที่ทำเป็นประจำลงไปบ้าง เช่น การกิน การนอน การเล่น เป็นต้น ให้ใช้เวลากับบทเรียนมากขึ้น และพยายามติดต่อกับผู้เรียนที่ขาดหายไปและให้เตรียมสำหรับความต้องการที่ใกล้ตัว และเฉพาะเจาะจงก่อนให้ใช้เวลากับเพื่อนร่วมงานเล็ก ๆ หรือพ่อแม่ของเขา ใช้เวลาที่จะค้นหาความต้องการเป็นส่วนตัวของผู้เรียน และใช้เวลาที่จะเตรียมวิธีการสอน โดยเฉพาะกับเหตุการณ์นั้นๆ คืออะไร ควรจะจดยกรายการต่าง ๆ ที่คุณจะทำไว้ เพื่อที่ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดตกหล่นไป

การเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง

เมื่อตอนสมัยเป็นเด็ก คุณเคยพยายามเล่นกลบั้งไหม? มันสนุกและตื่นเต้นใช่ไหม? แล้วก็ทำให้เหนื่อยด้วย นักเล่นกลมืออาชีพ จะทำให้ของบางอย่างตั้งอยู่ได้เพียง 10 นาทีหรือมากกว่านั้น หลังจากนั้นจะรู้สึกเหนื่อยและทำให้ของนั้นตกลง อย่าทำให้รายการที่คุณจะทำสับสนเหมือนเล่นกล แต่ควรที่จะจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังไว้ด้วย โดยแบ่งหัวข้อ 1 2 3 หรือ ก ข ค โดยให้ความสำคัญต่อทุกหัวข้อ เพียงแต่เรียงลำดับก่อนหลังให้เป็นขั้นตอนเท่านั้น โดยจะไม่ลืมหือตัดข้อหนึ่งข้อใดออกไปโดยไม่จำเป็น

เริ่มทำงาน

สุภชาติไทยบอกว่า “การเริ่มต้นดี เหมือนทำเสร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง” การเริ่มต้นไม่ใช่เรื่องง่าย คุณเหมือนว่าส่วนที่ยากที่สุดของงานทุกอย่าง ก็คงจะเป็นการเริ่มต้นนี้แหละ เมื่อเริ่มต้นเราจะต้องเริ่มจากจุดที่

ลำดับที่สำคัญที่สุดก่อน คือสิ่งที่ได้เรียงลำดับไว้แล้ว มุ่งอยู่ที่จุดนั้นอย่างเอาจริงเอาจัง จนสำเร็จก่อนแล้วค่อยก้าวต่อไปยังอันดับต่อไป บางที่เราอาจจะไม่สามารถทำให้ทุกสิ่งเสร็จสิ้นได้ทั้งหมด แต่ไม่ต้องเป็นห่วง เพราะความสำเร็จนั้น คือ การที่ได้ทำให้สิ่งสำคัญที่สุดสำเร็จก่อน

หลีกเลี่ยงการเสียเวลาโดยใช้เหตุ

สิ่งต่างๆ ที่จะทำให้เสียเวลามีดังนี้

คน พยายามหาวิธีที่จะไม่ให้คนเข้ามารบกวนเวลาเตรียมบทเรียนของคุณ ให้ตกลงกับคนในครอบครัวว่าต้องการมีเวลาส่วนตัวบางเวลา ถ้ามีโทรศัพท์ที่ไม่ใช่เรื่องด่วน ก็ควรจะไปคุยภายหลัง แต่อย่าแยกตัวออกจากความต้องการที่สำคัญ หรือเรื่องเร่งด่วนของครอบครัว หรือเพื่อนฝูง เมื่อเห็นว่ามีคามจำเป็นจริงๆ

สิ่งอื่น อาจจะมีเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมบางสิ่งเข้ามาขัดจังหวะเวลาการเตรียมตัวของคุณ ซึ่งเป็นเหตุที่สุดวิสัย ก็ไม่ควรตำหนิตนเอง

สิ่งบันเทิงต่างๆ บางคนมีงานจุกจิกเล็กน้อยๆ ที่ไม่จำเป็นต้องทำในเวลานั้นก็ควรจะงดไว้ก่อน โทรศัพท์ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่แย่งเวลาส่วนใหญ่ของเราไป ให้เรารู้จักควบคุมสิ่งที่ทำงานเป็นนิสัย ควรจะรู้ว่าสิ่งไหนควรดูสิ่งไหนไม่ควรดู ต่อไปก็คือการผัดวันประกันพรุ่ง นิสัยอันนี้มักจะเป็นกันแทบทุกคน โดยเฉพาะเมื่อต้องทำสิ่งที่ยากหรือน่าเบื่อ วิธีแก้นิสัยการผัดวันประกันพรุ่ง **ประการแรก** จะต้องตั้งใจว่าจะต้องทำเดี๋ยวนี้เลย ไม่ใช่อีก 5 นาที หรือพรุ่งนี้ แต่เดี๋ยวนี้ แล้วลงมือทำทันที **ประการที่สอง** ให้ทำสิ่งที่ค้างอยู่ อย่าเร่งร้อนหรือหักโหมกับสิ่งนั้นมากเกินไป ค่อยๆทำทีละอย่าง จนเสร็จ ให้เขียนเรียงลำดับไว้ แล้วทำตามนั้นจนเสร็จ เมื่อทำเช่นนี้ทุกวัน ต่อไปจะติดเป็นนิสัย การสร้างนิสัยที่ดีก็ยากพอๆกับการทิ้งนิสัยที่ไม่ดีนั้นแหละ

ให้เลือกระหว่างคุณภาพและปริมาณ

หนึ่งสัปดาห์มี 168 ชั่วโมง ไม่มากกว่าหรือน้อยกว่านั้น ไม่มีใครมีเวลามากกว่าคุณ ในวันหนึ่งๆ ทุกคนมีเวลาเท่ากัน คุณใช้เวลาอย่างไร คู่กับการทำหลายๆอย่าง หรือว่าเลือกทำแต่สิ่งที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็น ให้เลือกคุณภาพดีกว่า ให้ใช้เวลาสำหรับความสุขส่วนตัวบ้าง เลียนแบบของพระเยซู พระองค์ทรงมีเวลาที่จะเล่นกับเด็กๆ และไปงานสมรส ใช้เวลาที่จะนับพระพรของพระเจ้า การไปพักผ่อนหาความสุขกับครอบครัวในวันหยุด เป็นต้น คำนี้ถึงคุณภาพในการกระทำทุกอย่างและปริมาณจะตามมาเอง

ตรวจสอบและทบทวน

ให้ประเมินผลความก้าวหน้าของคุณอย่างสม่ำเสมอ ความรู้สึกกรูกรึกรนนั้น น้อยลง เพิ่มขึ้น หรือยังเหมือนเดิม ให้ค้นหาสาเหตุว่าทำไม ให้หาทางเปลี่ยนแปลงเมื่อจำเป็น กิจกรรมบางอย่างอาจจะต้องตัดทิ้ง หรือทำให้มันง่ายขึ้น บางกิจกรรมอาจจะต้องมีการร่วมกับคนอื่น หาวิธีทบทวนกิจกรรมต่าง ๆ ให้รัดกุม และให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

เหนือสิ่งอื่นใด จะต้องยึดเหนี่ยวกับงานนั้นให้มั่น ในสมัยนี้อะไรๆ ก็เป็นสิ่งที่รวดเร็วทันใจ แต่ความสำเร็จและความเพียบพร้อมไม่ได้เกิดขึ้นเร็วทันใจได้ แต่จะมองเห็นการเจริญเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป ให้สำรวจดูเสมอว่า สัปดาห์นี้เราทำได้ดีกว่าสัปดาห์ที่แล้วหรือไม่ รู้วิธีที่จะให้ดีขึ้นในสัปดาห์ต่อไป หรือยัง?

ด้วยความปรารถนาดี

จากคณะกรรมการเครือข่ายคริสเตียนศึกษาฯ

บทที่ 1 หนังสือแห่งการคล้อย

ข้อพระคัมภีร์ อพย. 17.8-14, 32.15-16 ยรม. 36.1-4 ลก. 24.36-49, 2ปต. 1.16-21

เป้าหมาย เพื่อจะหนุนใจให้ผู้เรียนยอมรับพระคัมภีร์เป็นพระคำที่มาจากพระเจ้า

ข้อท่องจำ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคล้อยจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การ
 ตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม 2 ทธ. 3.16

อุปกรณ์ พระคัมภีร์แปลหลายๆฉบับ, นักเรียน 2 คน เพื่อทำรายงาน, แบบฝึกหัด, ปากกา
 ดินสอ, โปสเตอร์ข้อพระคัมภีร์ 2ปต. 1.19, อุปกรณ์ทำกิจกรรม

กิจกรรมนำความคิด

ให้ใช้คำถามต่อไปนี้ นำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน

1. ใครเขียนพระคัมภีร์ (มีผู้เขียนประมาณ 40 คน รวมทั้งโมเสส ดาเนียล ลูกา และเปโตรด้วย)
2. ผู้เขียนได้รายละเอียดต่างๆมาจากไหน (จากพระเจ้าโดยตรง จากการบันทึกทางประวัติศาสตร์
 จากการสอบถามทางขนบธรรมเนียมประเพณีและจากผู้ที่เห็นเหตุการณ์)
3. ผู้เขียนบันทึกเรื่องราวทั้งหมดออกมาเป็นหนังสือได้อย่างไร (เขียนโดยได้รับการคล้อยจากพระเจ้า)
4. ทำไมพระเจ้าต้องการให้มีพระคัมภีร์ (เพื่อให้มนุษย์บันทึกการเปิดเผยสำแดงพระองค์เองต่อ
 มนุษย์)

เข้าสู่บทเรียน

พระเจ้าต้องการตรัสกับคุณ แปลกใหม่ ไม่น่าจะเป็นสิ่งแปลก พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะมีความสัมพันธ์กับมนุษย์เรื่อยมา ตั้งแต่สมัยที่ทรงสร้างมนุษย์คนแรก ทรงปั้นอาดัมด้วยผงคลีดิน และระบายลมปราณของพระองค์เข้าไปในจมูกของอาดัม ทำให้เขามีชีวิต พระเจ้าทรงพอพระทัยกับพระราชกิจชิ้นสุดท้ายของพระองค์ ทรงตรัสว่า “ทรงเห็นว่าดี” (ปฐมก.1.31) พระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์ไว้เพื่อคุณเล่น แต่เพื่อมนุษย์จะมีความสัมพันธ์และเป็นมิตรกับพระองค์ ในปฐมก. 3.8 ซึ่งให้เราารู้ถึงความ

ใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า อาคัมและเอวาได้ยื่นเสียงคำเนินของพระเจ้าในสวนเวลาเย็น จึงคิดว่านี่เป็นสิ่งธรรมดาสำหรับทั้งสองคน เพราะพระเจ้า ได้เสด็จมาเยี่ยมเขาทั้งสองเป็นประจำและจนกระทั่งความบาปเข้ามา ทำให้ความสัมพันธ์นี้จบสิ้นลง พระเจ้าไม่ได้เสด็จมาหาเขาเหมือนแต่ก่อน อาคัมและเอวาไม่ได้พบพระพักตร์พระเจ้า และมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าอีกเลย แต่พระองค์ก็ยังทรงตรัสกับเราทั้งหลายในทุกวันนี้ โดยทางพระวาระของพระองค์ คือ พระคัมภีร์

กิจกรรม

ให้ถามว่า มีทางอะไรอีกบ้างที่พระเจ้าทรงเลือกเพื่อจะติดต่อกับมนุษย์ หนุนใจให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ไม่ว่าจะถูกหรือผิด และเขียนบนกระดาน เสร็จแล้วให้นำจุดสนใจของทุกคนไปที่พระคัมภีร์ ซึ่งให้เห็นว่าพระเจ้าทรงใช้วิธีการติดต่อกับมนุษย์อย่างถาวรเพียงวิธีเดียว คือ วิธีใด? เน้นว่าพระเจ้าทรงใช้พระคัมภีร์ เพื่อเก็บถ้อยคำของพระองค์ที่มาถึงมนุษย์

พระเจ้าทรงเลือกวิธีไหนก็ได้ ในการถ่ายทอดความจริงนิรันดร์ของพระองค์ต่อมนุษยชาติ

พระองค์สามารถสลักพระคำของพระองค์ลงบนศิลาเพื่อให้นักบุญเห็น หรือทรงสามารถเขียนพระคำของพระองค์บนท้องฟ้า แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะบอกให้นักบุญทราบข่าวสารของพระองค์ โดยทางมนุษย์ด้วยกัน และนี่ก็ทำให้มีคำถามเกิดขึ้นว่า พระเจ้าผู้ดีพร้อมสูงสุดจะบอกข่าวสารของพระองค์ผ่านทางมนุษย์คนบาปได้อย่างไร

ศึกษาพระคัมภีร์

1. การคลอใจคืออะไร (2ปต. 1.16-21)

ใน 2 ทธ. 3.16 บอกเราว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลอใจจากพระเจ้า” ฤกษ์แจ คือ “โดยการคลอใจจากพระเจ้า” ซึ่งเป็นจุดที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ในภาษาเดิมข้อความประโยคนี้มีความหมายว่า “พระวาระทุกคำคือลมหายใจของพระเจ้า” ต้นกำเนิดของพระคัมภีร์อยู่ที่พระทัยของพระเจ้า ไม่ได้อยู่ที่ใจของมนุษย์ เปโตรได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความเป็นมาของพระคัมภีร์ว่า “เพราะว่าคำของผู้เผยพระวาระนั้น ไม่ได้มาจากความคิดจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลอใจเขา” (2ปต. 1.21)

ดังนั้นพระวาระจึงออกมาจากพระทัยพระเจ้าและถ่ายทอดมาถึงเรา โดยทางคนของพระเจ้า โดยวิธีใดบ้างนั้น ก็มีคำแนะนำหลายอย่างแตกต่างกันไป เราจะพิจารณาและตรวจสอบดูจาก

พระคำ ที่ได้รับการคล้อยใจเพียงสองสามตอนเท่านั้น ก่อนอื่นให้เรามาดูความคิดเห็นที่เชื่อในการคล้อยใจ แต่มีความเข้าใจผิดในการคล้อยใจ

1. การคล้อยใจในการเขียน ไม่เหมือนกับการมีคุณธรรมทางศีลธรรม พระเจ้าทรงให้มนุษย์ทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมทางศีลธรรม โดยคนหนึ่งมีความคุณธรรมมากกว่าอีกคนหนึ่ง มีทฤษฎีหนึ่งกล่าวว่า พระคัมภีร์ไม่ใช่การเปิดเผยของพระเจ้า แต่เป็นจิตสำนึกนึกในทางศีลธรรมและในทางศาสนาของผู้เขียนเอง ปัญหาของทฤษฎีนี้คือ เขาชี้ให้เห็นว่า ที่มาของพระคัมภีร์เกิดจากความคิดจิตใจของมนุษย์ คือ ผู้เขียนมีของประทานจากพระเจ้าให้มีความหยั่งรู้ถึงศีลธรรมอย่างลึกซึ้งและผู้เขียนเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะเขียนสิ่งนั้นลงไป ไม่ใช่พระเจ้าเป็นผู้คล้อยใจให้เขียน

2. พระคัมภีร์ไม่ใช่ได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า เพียงบางส่วนหรือบางตอนเท่านั้น บางคนสอนว่าพระเจ้าคล้อยใจให้ผู้เขียนเป็นบางตอน แต่บางตอนผู้เขียนต่อเติมเอง เพื่อให้ข้อความนั้นสมบูรณ์ คนที่สอนทฤษฎีนี้ ทำให้มีข้อสงสัยมาก เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อไหร่ผู้เขียนได้รับการคล้อยใจ และเมื่อไหร่ไม่ได้รับการคล้อยใจ ถ้าเราเชื่อตามทฤษฎีนี้ ก็ไม่แน่ใจว่าพระคำตอนไหนมาจากพระเจ้า ตอนไหนไม่ได้มาจากพระเจ้า (อ่าน 2ทธ.3.16 ย้ำให้เห็นว่า “พระคัมภีร์ทุกตอน” ไม่ใช่บางตอน)

3. ผู้เขียนพระคัมภีร์ไม่ได้เขียน “ตามคำบอก” ผู้ที่เชื่อว่าผู้เขียน เขียนตามคำบอก คิดว่าผู้เขียนเป็นเหมือนปากกาที่อยู่ในพระหัตถ์พระเจ้า โดยผู้เขียนไม่ได้ใช้นิสัยหรือความสามารถส่วนตัวร่วมในการเขียนนั้นๆเลย แต่ก็ไม่สอดคล้องกับความจริง เพราะเราเห็นการเขียนของผู้เขียนพระคัมภีร์ในหลายลักษณะแตกต่างกันออกไป

4. การคล้อยใจ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความคิดและความเข้าใจพระคำเท่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงแต่คล้อยใจให้ผู้เขียนรู้ความจริงที่เป็นหลัก แล้วก็ปล่อยให้เขียนไปอย่างอิสระ แต่ทรงเป็นผู้ควบคุมในการเขียนด้วย ถ้าไม่เช่นนั้นจะมีความผิดพลาดอย่างมากมายในการเขียนพระคัมภีร์ ผู้เขียนไม่สามารถเข้าใจข้อมูลได้ทั้งหมด ถ้าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พระเจ้าตรัส และเขียนออกมาอย่างถูกต้องได้ พระคัมภีร์ก็คงจะเป็นเพียงความคิดของมนุษย์ และตีความหมายอย่างไม่ถูกต้อง ถ้าพระวิญญาณคล้อยใจให้เขามีความคิดอย่างเดียว

เราก็ได้ทราบความคิดเห็นของพวกที่ไม่เชื่อว่า พระคำของพระเจ้าเขียนขึ้น โดยการคล้อยใจจากพระเจ้าไปแล้ว และเราก็ยังไม่ทราบว่าความจริงนั้นเป็นอย่างไร ให้เรากลับไปดู 2ปด. 1.21 “แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคล้อยใจเขา” คำว่า “คล้อยใจ” ในภาษากรีกหมายถึงการนำพา เหมือนกับเรือได้เคลื่อนไปด้วยกระแสของน้ำ และในเวลา

เดียวกัน คนที่นั่งในเรือก็ต้องใช้ไม้พายเรือไปด้วย ดังนั้นการคลไจ ก็หมายถึงการนำพาหรือการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง

มนุษย์และพระเจ้า ทำงานร่วมกันในการเขียนพระคัมภีร์ ขณะที่พระวิญญาณนำพาผู้เขียน ผู้เขียนก็ใช้ประสบการณ์และบุคลิกส่วนตัวของเขาภายใต้การนำพาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการเขียนของเขา

2. โมเสสได้รับการบอกให้เขียน (อพย.17.8-14. 32.15-16)

โมเสสและชนชาติอิสราเอลได้ตั้งค่ายอยู่ที่เชิงเขาซีนาย ทุกคนได้มาชุมนุมพร้อมกันที่เชิงเขา เพื่อฟังคำตรัสของพระเจ้าในวันที่พระองค์ทรงตั้งไว้ (อพย. 19.17) และที่นั่นเองพระเจ้าได้ประทานธรรมบัญญัติที่สำคัญให้แก่เขาทั้งหลาย นั่นคือ บัญญัติ 10 ประการ (อพย. 20.1-17)

พระเจ้า สามารถถ่ายทอดบัญญัติของพระองค์ได้โดยคำตรัส แต่ทรงเลือกที่จะเขียนนั้นแสดงให้เราเห็นถึง ความสำคัญของการเขียนพระวจนะของพระเจ้า พระเจ้าบอกให้โมเสสขึ้นไปหาพระองค์บนภูเขาซีนาย เพื่อจะได้ทรงประทานแผ่นหินที่จารึกธรรมบัญญัติแก่ผู้นำของชนอิสราเอล “ซึ่งพระเจ้าได้เขียนไว้”

(อพย. 24.12) เมื่ออยู่บนภูเขาได้ 40 วัน โมเสสกลับลงไปพร้อมแผ่นศิลาจารึก 2 แผ่นที่จารึกอยู่ทั้ง 2 ด้านด้วยนี้เป็นสี่พระหัตถ์ของพระเจ้า ตัวอักษรที่จารึกบนแผ่นนั้น ก็เป็นตัวอักษรที่พระเจ้าทรงจารึกลงไปบนแผ่นศิลา

กิจกรรม

ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม แจกกระดาษ ดินสอ ให้แต่ละทีมเขียนบัญญัติ 10 ประการ ตามที่จำได้ แล้วให้แต่ละทีมอ่านผลงานของเขา และตรวจดูใน อพย. 20.1-17 ว่ามีความถูกต้องหรือไม่?

นี่เป็นเพียงบันทึกเดียว ที่พระเจ้าทรงเขียนในสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการจะตรัสกับมนุษย์ โดยทั่วไปแล้วพระเจ้าทรงติดต่อกับคนของพระองค์โดยผ่านทางบุคคลบางคน บางครั้งเป็นข้อความเกี่ยวกับธรรมบัญญัติและกฎข้อบังคับต่างๆ เช่นตอนที่โมเสสต้องเขียนธรรมบัญญัติบนแผ่นศิลาอีกครั้งหนึ่ง (อพย. 34.27-28) ถามว่า ทำไมโมเสสต้องเขียนธรรมบัญญัติบนแผ่นศิลาอีกครั้งหนึ่ง? (ขอให้ผู้เรียนอ่าน อพย. 32.19) บางครั้งพระเจ้าทรงต้องการให้เรื่องราวตอนนี้ถูกบันทึก และได้รับการเก็บรักษาเป็นพิเศษ อ่าน อพย. 17.14

3. เยเรมีย์เชื่อฟังพระคำด้วย

เราได้เห็นความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อธรรมบัญญัติและประวัติศาสตร์ ยังมีการเขียนอีกอย่างหนึ่ง ที่ได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า คือ คำเตือนที่เป็นคำพยากรณ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เคลื่อนไหวบนผู้พยากรณ์เยเรมีย์ และเขาก็ได้รับข่าวสารจากพระเจ้า (ยรม. 36.1) ถามว่า เยเรมีย์มีส่วนเกี่ยวข้องกับข่าวสารจากพระเจ้านั้นอย่างไร? “จงเอาม้วนหนังสือมาเขียนถ้อยคำทุกประการที่เราสั่งเจ้าถึงเรื่องอิสราเอลและยูดาห์กับพวกทั้งปวงลงไว้ (ยรม. 36.2)

คำถาม ทำไมพระเจ้าขอให้เยเรมีย์เขียนบันทึกข้อความเหล่านั้นไว้? (ขอให้อ่าน ยรม. 36.3) พระเจ้าต้องการเตือนประชนกรของพระองค์ถึงผลร้ายที่จะเกิดขึ้นเมื่อเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ทรงหวังว่าเมื่อพวกเขา ได้รู้แล้ว จะพากันกลับใจใหม่และหันมาหาพระองค์ และพระวณะของพระเจ้าก็ช่วยเราในลักษณะเดียวกันในทุกวันนี้ เมื่อเราศึกษาชีวิตขึ้นๆลงๆของคนของพระเจ้า เราก็มารู้ว่าจะไม่ต้องพบกับความพินาศเมื่อเรากลับใจใหม่ พระเจ้าจะทรงละเว้น ไม่ให้เราต้องพบกับความเจ็บปวดและผิดหวังในการพิพากษา

4. พระเยซูเชื่อในพระวณะ (ลก. 24.36-49)

พระเยซูทรงเป็นพระบุตรพระเจ้า ทรงพระชนม์อยู่ในสภาพของมนุษย์ในโลกนี้ เป็นเวลา 33 ปี สมมุติว่าพระคัมภีร์เดิมไม่ได้เขียนขึ้นโดยการคล้อยใจจากพระเจ้าสักหนึ่งหรือสองเล่ม คุณคิดว่าพระเยซูควรจะได้ทำอะไร? พระองค์จะไม่ยอมปล่อยให้ความผิดพลาดผ่านไปแน่นอน และจะรีบทำให้ประชาชนมีความเข้าใจอย่างถูกต้องโดยเร็ว แต่พระเยซูรู้ว่า หนังสือทุกเล่มที่อยู่ในพระคัมภีร์เดิมได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า เราจะพบว่าพระเยซูทรงนำข้อพระคำจากพระคัมภีร์เดิมมากกล่าวอ้างเสมอ ทรงอ้างข้อพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์เดิม 31 เล่ม จากพระคัมภีร์ทั้งหมด 39 เล่ม (ยกเว้นหนังสือ เอสเธอร์ ปัญญาจารย์ บทเพลงซาโลมอน เอสรา เนหะมีย์ โอบาดีห์ นาฮูม และเศฟันยาห์) ทรงอ้างจากหนังสือหมวดธรรมบัญญัติ ผู้พยากรณ์ และบทร้อยกรอง เมื่อพระเยซูถูกตรึง เป็นขึ้นมาจากความตายและปรากฏแก่สาวก 11 คน ทรงตรัสว่า “นี่เป็นถ้อยคำของเราซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลาย เมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสส ในหมวดผู้เผยพระวณะและในหมวดสดุดีกล่าวถึงเรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ” (ลูกา 24.44)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

หลายคนแสวงหาการเปิดเผยของพระเจ้าและหมายสำคัญใหม่ๆ เพื่อต้องการจะได้พบพระเจ้า ในทางที่ไม่มีใครเคยพบพระองค์มาก่อน

เราไม่ต้องสำรวจจักรวาลเพื่อจะเห็นการเปิดเผยของพระเจ้า พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่เรา ทั้งหลายแล้ว โดยทางพระวจนะของพระองค์ คือ พระคัมภีร์ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับเราว่าจะยอมรับการเปิดเผยอันนั้นหรือไม่เท่านั้น พระวจนะแห่งการคลอใจได้บอกให้เราเห็นว่า พระเจ้าเป็นผู้ใด และจะรู้จักกับพระองค์ได้อย่างไร ไม่เพียงแต่จะอธิบายถึงความชื่นชมยินดีในการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังบอกให้เราเห็นว่า จะได้รับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรด้วย

คุณเคยคิดที่จะได้สัมผัสกับพระเจ้าบ้างไหม? พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาหาคุณแล้ว โดยได้ส่งพระเยซูมาเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ อัครสาวกยอห์นได้เขียนถึงพระเยซูว่า “พระองค์ทรงอยู่ในโลก ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาจากพระองค์ แต่โลกหาได้รู้จักกับพระองค์ไม่ พระองค์ได้เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ ไม่ได้ต้อนรับพระองค์ แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (ยน. 1.10-12) เราเพียงแต่รับคำสัญญาจากพระวจนะของพระองค์เท่านั้น

กิจกรรม

อาจจะขอให้บางคนเตรียมตัวเป็นพยาน เกี่ยวกับการรับเชื่อของเขาในทางที่จะสร้างสรรค์และ

เป็นพระพร

บทที่ 2 หนังสือมัทศอรรถ

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 119.9-12, 97-105 อสย. 40.6-8, 2ทธ. 3.14-16

เป้าหมาย เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและรู้คุณค่าของพระคัมภีร์

ข้อท่องจำ “แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง

ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด และตั้งแต่เด็กมาแล้วที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถสอนท่านให้รู้ถึงความรอดได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” (2ทธ. 3.14-15)

อุปกรณ์ ข้อพระคัมภีร์, กระดาษคินสอ, กระดาน, แบบฝึกหัดผู้เรียน, อุปกรณ์การสอน

เข้าสู่บทเรียน

พระคัมภีร์แตกต่างจากหนังสืออื่นทั่วไปที่มีอยู่ในโลก มีหนังสือคำสอนทางศาสนามากมาย เช่น คัมภีร์กุรอ่านของศาสนาอิสลาม คัมภีร์โซโรสเตอร์ของศาสนาพุทธ และอื่นๆ แต่พระคัมภีร์ที่เป็นพระวจนะของพระเจ้าไม่มีหนังสือใดมาเสมอเหมือนได้ เขียนขึ้นโดยผู้เขียนประมาณ 40 คน ใช้เวลานานถึง 1600 ปี มีทั้งหมด 66 เล่ม แต่เมื่อศึกษาารวมกันทั้งหมดแล้ว ก็เป็นหนังสือที่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกันทั้งหมดเหมือนกับมารวมเป็นเล่มใหญ่เล่มเดียว

แม้ว่าจะใช้เวลาการเขียนเป็นเวลานาน และมีผู้เขียนหลายคน หนังสือนี้ก็มีความสำคัญเพียงหัวข้อเดียวตลอดเล่ม คือ เป็นพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ที่จะรวบรวมมนุษยชาติทั้งสิ้นให้เข้ามาหาพระองค์ โดยทางพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์ไม่ใช่หนังสือประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา หรือปรัชญา แต่ถึงกระนั้น เมื่อพูดถึงวิชาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ก็มีพร้อมสรรณในนั้น ซึ่งถูกต้องและเป็นแหล่งค้นคว้าที่มี

คุณค่าที่สุด และมีไว้สำหรับผู้สนใจแสวงหาความจริงด้วยใจจริง

พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่มีคุณค่าสูงสุด เพราะเป็นผู้ประพันธ์คือพระเจ้าเอง เป็นหนังสือที่ไม่
มีวันผิดพลาด และคำสอนทั้งหมดเป็นที่น่าเชื่อถือได้ทั้งสิ้น ได้รับการดูแลรักษาไว้อย่างน่าอัศจรรย์
เป็นเวลานานหลายศตวรรษ แม้ว่าหลายคน ได้พยายามทำลายพระคัมภีร์ให้สูญสิ้นไปจากโลก เป็น
หลักพื้นฐานแห่งการดำเนินชีวิตทุกอย่าง และเราสามารถสร้างความเชื่อบนรากฐานแห่งพระวจนะ
ของพระเจ้าได้ดีที่สุด

กิจกรรม

ให้เตรียมพระคัมภีร์ในหลายๆรุ่น จากเล่มที่เก่าที่สุดถึงรุ่นใหม่ และหลายๆขนาด เพื่อ
นำมาแสดงให้ผู้เรียน เมื่อพูดถึงว่าไม่มีหนังสือเล่มใดในโลกนี้ ที่มีคุณค่าเสมอเหมือนพระคัมภีร์

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเจ้าประทานให้แก่เรา (2ทธ. 3:14-16)

พระวจนะของพระเจ้า ที่เราเรียกว่า พระคัมภีร์ เพราะไม่ใช่ฝ่ายมนุษย์ที่พูดกันว่า “ฉันรู้จักพระเจ้า
อย่างนี้” แต่เป็นพระเจ้าที่ตรัสว่า “เราเป็นอย่างไรที่เป็น”

เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราได้เรียนรู้ถึงเรื่อง “การคลใจ” ไปแล้วใน 2 ทธ. 3:16 บอกให้เราทราบว่า
พระวจนะทุกคำคือลมหายใจของพระเจ้า ในตอนนี้เราจะมาเรียนกันถึงว่า “ทำไม”

คำถาม ทำไมพระเจ้าทรงต้องการให้เขียนพระคัมภีร์ขึ้น

บางคนอาจจะพูดว่า เพราะพระเจ้าทรงต้องการสำแดงให้เราว่ามีพระเจ้า แต่โดยแท้จริง
แล้ว พระคัมภีร์ไม่ได้พยายามพิสูจน์ ให้เราว่ามีพระเจ้าจริง เพราะในประโยคแรกของพระคัมภีร์
ก็เริ่มต้นด้วยคำว่า “ในปฐมกาลพระเจ้า” (ปฐมก. 1.1) พอเริ่มต้นพระคัมภีร์ก็กล่าวในลักษณะว่า เรารู้
แล้วว่าพระเจ้า เปาโลกกล่าวว่า “เหตุว่าเท่าที่จะรู้จักพระเจ้า ก็ได้แจ้งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย เพราะ
พระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก” โรม 1.19-20

กิจกรรม

แจกกระดาษ ดินสอ ขอให้ผู้เรียนเขียนข้อความส่วนตัวว่า เขาคิดว่าพระเจ้ามีลักษณะอย่างไร? เสร็จแล้วให้แยกชั้นเรียนออกเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้สำรวจคู่มือพระคัมภีร์ต่อไปนี้ และให้ถามว่าเมื่อสำรวจพระคัมภีร์แล้ว ทำให้เขาต้องเปลี่ยนความเข้าใจ เกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไรบ้าง?

- 1) 1ยน.4:8 - ความรัก
- 2) สดุดี 90:2 - ดำรงอยู่ชั่ววันรันคร์
- 3) อพยพ 6:3 - เต็มด้วยฤทธิ์อำนาจ
- 4) เยเรมีย์ 23:23-24 - สถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง
- 5) มัทธิว 5:48 - ดีพร้อม
- 6) สดุดี 25:8 - คิงาม
- 7) สดุดี 86:5 - ปราณี
- 8) อีสยาห์ 45:21 - ยุติธรรม
- 9) ฉธบ. 14:18 - อดทนนาน
- 10) สดุดี 116:5 - เต็มด้วยสง่าราศี

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เขียนพระคัมภีร์ขึ้น เพราะมนุษย์ต้องการความรอด พระองค์ทรงรู้ว่ามนุษย์จะต้องมีความเข้าใจถึงพระลักษณะของพระองค์ และเรื่องของความรอดอย่างชัดเจน ในวิธีที่เข้าใจง่ายและถูกต้อง แม้ว่ามนุษย์จะตกอยู่ในสภาพของคนบาป เขาก็รู้ว่ามิพระเจ้า และสิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องรู้แน่ๆ คือว่า ยังมีพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความรัก ผู้ยอมให้อภัย และประทานชีวิตใหม่แก่ผู้ที่กลับใจใหม่มาเชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์

“แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง...และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้เรียนรู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถสอนท่านให้ถึงความรอดได้ โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ (2 ทธ.3:14-15)

พระคัมภีร์สอนให้รู้แผนการแห่งความรอด ที่จริงแล้วพระคัมภีร์คือ จดหมายรักที่พระเจ้าทรงเขียนถึงเราทั้งหลาย

2. เชื่อถือได้ (สดุดี 119:97-105)

ผู้เขียนหนังสือสวดศรัทธามีความเชื่อถ้อยในพระวาทะของพระเจ้ามาก ในสวดศรัทธา 119:97-104 เขาได้
ได้พูดถึงคุณประโยชน์ที่ได้รับจากพระวาทะของพระเจ้า และพูดถึงความรู้สึกของเขามที่มีต่อพระ
วาทะของพระเจ้า ในข้อ 105 บอกว่า “พระวาทะของพระองค์ เป็น โคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์
และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์”

ไม่ใช่ว่าลูกของพระเจ้าทุกคน จะเชื่อหรือคิดว่า พระวาทะของพระเจ้านั้นเชื่อถ้อยได้ ยังมี
บางคนคิดว่า ยังคงมีความผิดพลาดและมีความขัดแย้งกันในพระวาทะของพระเจ้า แต่นี่ก็ขัดกับ
หลักข้อเชื่อเราเชื่อว่า พระวาทะของพระเจ้าไม่มีวันผิดพลาด เราจะเชื่อได้อย่างไร?

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนบางคนเสนอผลงานจากการสำรวจ สวดศรัทธา 119:97-104 ที่เตรียมไว้แล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว
และให้โอกาสคนอื่นๆ แบ่งปันความคิดเห็นด้วย ให้ใช้กิจกรรมนี้ เน้นถึงคุณประโยชน์ของพระวาทะ และ
ให้ประสบการณ์ของเขาพิสูจน์ว่า พระคัมภีร์เป็นลู่ทางชีวิตที่เชื่อถ้อยได้

- 1) พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง เราไม่ต้องสงสัยว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทราบสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เพราะ
พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง
- 2) พระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ พระองค์ไม่ตรัสมุสา นี่คือพระลักษณะของพระองค์ พระองค์จะไม่ประทาน
ข้อความที่ไม่ถูกต้องแก่มนุษย์โดยเด็ดขาด
- 3) พระเจ้าทรงเต็มด้วยความรัก ทรงต้องการให้มนุษย์เข้าหาพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จะไม่ให้คำแนะนำ
ที่ผิดๆแก่เรา เพราะพระองค์ทรงรักเราอย่างมากมาย
- 4) การเฉลียวใจของพระเจ้านั้นก็แสดงว่าจะไม่มีวันผิดพลาด แสดงว่าพระคัมภีร์มาจากพระเจ้า ทุกถ้อยคำ
ประสานเข้าด้วยกันโดยการเฉลียวใจของพระเจ้า คือ เป็นลมหายใจของพระเจ้า ดังนั้น จะไม่มีวัน
ผิดพลาด หรือไม่มีทางที่จะผิดพลาดได้
3. ถูกเก็บรักษาไว้นานเป็นศวรรษ(อิสยาห์ 40:6-8) ไม่มีอะไรที่คงทนอยู่ได้ตลอดไป ทุกอย่างที่เราทำ
นั้นก็มิวันที่จะเปื่อยเน่าและเสื่อมสูญไป ความพยายามอย่างสุดความสามารถของเรา ก็คงทนอยู่ได้
นานเหมือนหญ้า และดอกไม้ในทุ่งนา (ขอให้นักเรียนอ่าน อิสยาห์ 40:6-7) สักวันหนึ่ง เมื่อสิ่งที่เรา
สร้างขึ้นแตกสลาย และความสวยงามที่เราตกแต่งขึ้นนั้นจืดจางหรือเหี่ยวแห้งไป เราอาจจะมีคำถาม

ว่า “ไม่มีอะไรเป็นสิ่งที่คงทนถาวรเลย” “จะมีสักหนึ่งไหม ในโลกนี้ ที่จะคงทนถาวรอยู่ได้” พระเจ้าบอกเราว่าจะมีสิ่งหนึ่งที่จะคงอยู่เป็นนิรันดร์ “มนุษย์และสัตว์ ก็เป็นเหมือนต้นไม้และความงาม ทั้งสิ้นของมันก็เหมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา มนุษย์ชาติเป็นเหมือนหญ้าเน่ามีเดี๋ยว” (อิสยาห์40:6-7)

กิจกรรม

แยกชั้นเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้เขียนคำถาม 3 คำถามลงในกระดาษคำถามแต่ละแผ่น แจกคำถามให้ผู้นำของแต่ละกลุ่มละ 1 คำถาม ให้ความเวลาอภิปรายประมาณ 3 นาที เสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนคำถามกัน ให้อภิปรายในคำถามนั้นด้วย จนกว่าจะอภิปรายทั้ง 3 คำถาม เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มเสนอรายงาน คำถามมีดังนี้

- 1.ทำไมพระเจ้าประทานข้อความ แก่มนุษย์ในรูปของพระคัมภีร์?
- 2.พระเจ้าทรงรักษาพระวจนะของพระองค์ให้คงอยู่ หลายศตวรรษได้อย่างไร?
- 3.การแปลพระคัมภีร์หลายๆรุ่น มีผลดีและผลเสียอย่างไร?

ประวัติความเป็นมาของ พระคัมภีร์นั้นเป็นเรื่องที่มหัศจรรย์ ตั้งแต่เดิมนั้นพระคัมภีร์เขียนขึ้นส่วนใหญ่เป็นภาษาฮีบรู และพระคัมภีร์ไม่เขียนเป็นภาษากรีก ต้นฉบับดั้งเดิมได้สูญหายไปหมดแล้ว เราเรียนผู้ที่มีหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์ว่า พวกธรรมาจารย์ จำทำก็คัดลอกพระคัมภีร์อย่างระมัดระวัง และได้ทุ่มเทชีวิตกับงานนี้เป็นพิเศษ ก่อนที่เขียนตัวอักษรลงไปจะต้องอ่านก่อนทีละตัวๆ และนับคำด้วยและแม้แต่ตัวอักษร ก็ต้องนับว่าครบหรือไม่เมื่อคัดลอกเสร็จในแต่ละตอนก็ต้องนำมาตรวจสอบกับต้นฉบับเดิมอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถ้าพบว่ามีผิดพลาดแม้แต่คำเดียว เขาจะเลิกทิ้งหรือทำลายมันไปเลย แล้วคัดลอกใหม่อีกครั้งที่หนึ่งทั้งหมด

มีหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ ให้เราถึงความถูกต้องของพระคัมภีร์ คือเมื่อปี 1947 ได้ค้นพบม้วนหนังสือหลายม้วน ใกล้ทะเลตาย ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่าหนังสือพระคัมภีร์เดิมที่เราว่าเก่าแก่ที่สุดเป็นเวลาพันๆปีม้วนหนังสือที่สมบูรณ์ที่สุดคือหนังสืออิสยาห์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ หนังสืออิสยาห์ฉบับที่อายุน้อยกว่า มีข้อความถูกต้องตรงกับต้นฉบับที่เพิ่งค้นพบทุกประการ และไม่ได้มีผลกระทบหรือขัดแย้งกับคำสอนที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ที่กำลังใช้สอนกันอยู่เลย

4.เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต (สดุดี119:9-12) เราสามารถเชื่อฟังในพระคัมภีร์ได้ สามารถตอบคำถามของเราได้ทุกอย่าง แม้ว่าจะเป็นคำถามที่ยากที่สุด ตัวอย่าง เช่น ผู้เขียนบทเพลงสดุดี เขาถามคำถามและแล้วก็ตอบคำถามนั้นได้

“หนุ่มๆ จะรักษาทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร โดยระแวงระวังตามพระวาทะของพระองค์” (สดุดี 119:9) คำถาม? ผิดอย่างไรที่เราจะวางชีวิตไว้บนคำสอนอื่น? ทำไมเราจะต้องเอาพระคัมภีร์มาเป็นแนวทางแห่งความเชื่อและความประพฤติของเรา?

1.พระวาทะของพระเจ้าเป็นสิ่งที่อยู่เหนือของมนุษย์ มีหนังสือส่งเสริมทางด้านความคิดจิตใจมากมาย ที่วางขายอยู่ตามร้านขายหนังสือหลายเล่มเสนอความคิดที่ดี แต่ความคิดที่ดีที่สุดของผู้เขียนหนังสือเหล่านั้นก็ยังไม่มีความหยั่งรู้ได้ลึกซึ้งเท่ากับ ผู้เขียนพระวาทะของพระเจ้า พระคัมภีร์พูดถึง การเปลี่ยนแปลงทางฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งความนึกคิดธรรมดาไม่สามารถจะเข้าใจได้ (ขอให้นักเรียนอ่าน 1คร.2:14)

2.พระวาทะของพระเจ้าเป็นสิ่งที่อยู่เหนือประสบการณ์ ใน 2เปโตรบทที่ 1 อัครสาวกเตือนผู้อ่านว่า เขาเอง ยากอบและยอห์นได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเยซู ด้วยตาของเขาทั้งหลายเอง ได้เห็นการจำแลงพระกายของพระองค์บนภูเขา (มธ.17:1-8) การอัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้นต่อหน้าเขา “วิเศษที่สุด” เปโตรคงจะได้กล่าวเช่นนั้น แต่พระวาทะของพระเจ้าเป็นคำพยากรณ์ที่แน่นอนกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าประสบการณ์นั้นไม่สำคัญ แต่เขาต้องการเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของพระวาทะ

3.พระวาทะของพระเจ้าอยู่เหนือคริสตจักร องค์กร หรือบุคคล แต่อย่างน้อยมีบางคณะ หรือนิกายกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งอ้างว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งผู้นำของเขามีสิทธิอำนาจที่จะกล่าวพระคำของพระเจ้า โดยการคล้อยและไม่มีข้อผิดพลาดได้เข้าเกี่ยวข้องกับผู้เขียนพระคัมภีร์ เมื่อผู้นำพูดก็พูดด้วยความถูกต้องเท่ากับพระคัมภีร์ ซึ่งไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ที่เราจะพบกับสิทธิอำนาจเช่นนี้ที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่คนบางกลุ่มหรือบางคน พระคัมภีร์เป็นพระคำที่อยู่เหนือ เหตุผลประสบการณ์ และองค์กรของมนุษย์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งที่กล่าวมา แต่ถ้าเมื่อใดมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น พระวาทะของพระเจ้าก็เป็นสิ่งที่อยู่เหนือกว่า และมีสิทธิอำนาจสูงสุด

กิจกรรม

ให้ทำคอบปีการ วัตรระดับของอิทธิพลชนิดต่างๆให้นักเรียนคนละชุด และให้เขาวัตรระดับของอิทธิพลต่างๆที่มีต่อชีวิตของเขา

ไม่มาก 1 2 3 4 5 มาก 1.เพื่อนฝูง 2.ข้อบังคับของพ่อแม่ 3.ข้อบังคับของโรงเรียน 4.คำสอนในพระคัมภีร์

ช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าพระคัมภีร์ควรมีอิทธิพลเหนือทุกสิ่งในชีวิตของเรา

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เอง แก่เรา ไม่เพียงแต่ในธรรมชาติในการอัศจรรย์ในประวัติศาสตร์ แต่ในสิ่งที่ได้เขียนบันทึกไว้ด้วย เป็นสิ่งที่สามารถอ่านและเรียนรู้จักพระเจ้า เป็นสิ่งที่เชื่อถือได้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ประพันธ์ขึ้นด้วยพระองค์เอง ดังนั้นพระวณะจะไม่มีวันผิดพลาด ถ้าคุณคิดตามคำสอนคุณจะไม่ดำเนินชีวิตไปในทางที่ผิด แล้วเราจะต้องการอะไรมากกว่านี้? ก็อาจจะมีสิ่งหนึ่งที่เรากำลังต้องการ คือสิ่งที่จะช่วยเราให้เข้าใจพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงห่วงใยในเรื่องนี้ด้วย พระวิญญาณที่ได้ “อยู่เหนือ” ผู้เขียน จะอยู่กับเราที่กำลังศึกษาพระวณะของพระเจ้าด้วย พระองค์จะทรงเปิดตาฝ่ายวิญญาณของเราให้เห็นสิ่งที่พระองค์ตรัสแก่เราแต่ละคน พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่มีคุณค่าสูงสุด เป็นหนังสือที่มาจากพระทัยของพระเจ้า และทรงเก็บรักษาไว้สำหรับเราทั้งหลาย ถ้าเรายอมรับพระวณะไว้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตและพึ่งอาศัยในพระวณะนั้นเราจะไม่ผิดหวัง ข้อความสำคัญที่สุดในพระวณะของพระเจ้า คือพระบุตรองค์เดียวของพระองค์คือพระเยซูได้วายพระชนม์ และเป็นขึ้นมาจากความตายเพื่อเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ และเพื่อจะอภัยโทษบาปทั้งสิ้นและประทานชีวิตใหม่ให้แก่คุณด้วย แล้วคุณจะมียอมรับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำเพื่อคุณในวันนี้หรือ?

บทที่ 3 คำพยากรณ์พิสูจน์ความจริง

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล3:15 สดุดี16:10 อีสยาห์7:14,53 เอเสเคียล6:8 ดาเนียล9:24-26

โยเอล2:28-29 กิจการ2:1-16

เป้าหมาย เพื่อจะช่วยให้นักเรียนค้นหาคำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้ว เพื่อพิสูจน์ว่าพระคัมภีร์เขียนขึ้นโดยได้รับการคล้อยจากพระเจ้า

ข้อท่องจำ “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ทรابที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆหนึ่งก็จะไม่สูญหายไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าสิ่งที่จะต้องเกิดได้เกิดขึ้นแล้ว” (มัทธิว5:18)

อุปกรณ์ -แผนที่อิสราเอล -กระดาษ ดินสอ -กระดานและชอล์ค -แบบฝึกหัดของนักเรียน
-พระคัมภีร์ -อุปกรณ์สำหรับกิจกรรม

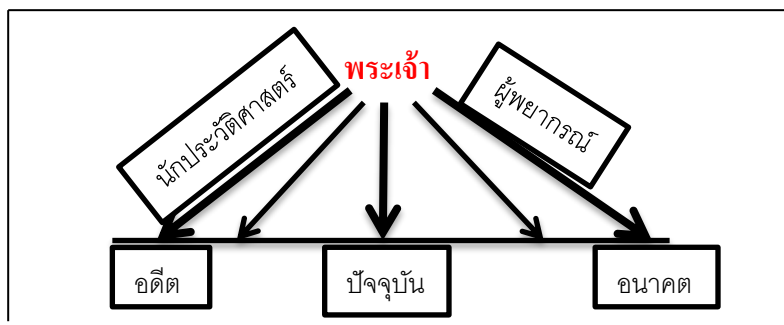
เข้าสู่บทเรียน

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำพยากรณ์ คำพยากรณ์หลายตอน เกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอลและได้สำเร็จไปแล้ว และมีคำพยากรณ์หลายตอนที่เกี่ยวกับคนต่างชาติ คำพยากรณ์ในหนังสือดาเนียลพูดถึงการมีอำนาจและการหมดอำนาจของอาณาจักรใหญ่ๆเหล่านี้ก็สำเร็จแล้วอย่างครบถ้วน จนทำให้บางคนไม่เชื่อว่าหนังสือดาเนียลเขียนขึ้นก่อนเหตุการณ์เหล่านั้น

และเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่อยู่ในความคิดที่ยังไม่สำเร็จละเป็นอย่างไร? ทำไมมนุษย์ไม่เชื่อว่าผู้เขียนพระคัมภีร์ ที่ได้รับการคล้อยจากพระเจ้าสามารถที่จะพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นในช่วงชีวิตของเขา มนุษย์ไม่ค่อยยอมรับสิ่งที่เขาไม่สามารถเข้าใจและอธิบายได้ การพยากรณ์เป็นพระราชกิจที่มหัศจรรย์ของพระเจ้าซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ ดังนั้นมนุษย์จึงปฏิเสธไม่ยอมรับ หรือไม่ก็พยายามตีความหมายไปเรื่อยเปื่อย

ในบทเรียนอาทิตย์นี้ เราจะศึกษาคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับชนชาติอิสราเอล เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการทดลองมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจกรรม ให้เขียนแผนผังนี้ประกอบคำอธิบาย

ถาม เราเรียกคนที่บอกให้เรารู้ถึงอดีตว่าอย่างไร? (นักประวัติศาสตร์)

ถาม พวกเขาเอาข้อมูลมาจากไหน? (จากหนังสือ จากการบันทึก หลักฐานทางโบราณคดี จากผู้เห็นเหตุการณ์ เป็นต้น)

ถาม เราเรียกคนที่บอกถึงเรื่องอนาคตว่าอะไร? (ผู้พยากรณ์) ซึ่งให้เห็นว่าผู้พยากรณ์ของพระเจ้าก็เป็นเหมือนนักประวัติศาสตร์ เพราะพวกเขาเป็นผู้บันทึกเหตุการณ์ในอนาคตไว้ล่วงหน้า

ถาม ผู้พยากรณ์เอาข้อมูลมาจากไหน? (พระเจ้า-เขียนบนผั่ง)

ถาม ทำไมพระเจ้าจึงเป็นแหล่งแห่งการได้ข้อมูลเพียงแห่งเดียวของผู้พยากรณ์ (พระเจ้าทรงเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่ง ทรงทราบอดีต ปัจจุบัน อนาคต)

1.ชนชาติอิสราเอลในคำพยากรณ์ (เอเสเคียล6:8, เยเรมีย์16:14-15) การเฝ้าดูการเป็นมาของชนชาติอิสราเอลก็เหมือนกับการมองดู การเปิดเผยคำพยากรณ์ทีละตอนๆ ให้เรากลับไปดูประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอล หลังจากการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์โซโลมอน อิสราเอลไม่ได้เป็นอาณาจักรเดียวอีกต่อไป ชน 10 เผ่าได้รวมตัวกันเป็นอาณาจักรอิสราเอลตอนเหนือ ชน 2 เผ่ารวมตัวกันเป็นอาณาจักรยูดาห์ตอนใต้ ทั้งสองอาณาจักรโดยเฉพาะอาณาจักรตอนเหนือได้จั้นตั้งอยู่ในความบาป พระเจ้าได้ส่งผู้พยากรณ์ยั้งทั้งสองอาณาจักร เพื่อจะเตือนให้พวกเขาเห็นว่า อะไรจะเกิดขึ้นถ้าไม่ยอมกลับใจเสียใหม่ โฮเซยาเป็นผู้พยากรณ์ ของอาณาจักรอิสราเอลตอนเหนือ (ขอให้นักเรียนอ่าน โฮเซยา1:6-7)

คำถาม พระเจ้ากำลังจะช่วยใคร? อาณาจักรยูดาห์ถูกละเว้น ไม่ได้ถูกทำลายโดยอัสซีเรีย แต่ต่อมาภายหลังได้พ่ายแพ้ต่ออาณาจักรที่มีอำนาจเหนือว่า (ขอให้นักเรียนอ่าน อิสยาห์39:6)

คำถาม พระเจ้าส่งใครไปทำลายยูดาห์? ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามที่พระเจ้าทรงตรัสไว้ล่วงหน้า อัสซีเรียมีชัยชนะต่ออาณาจักรตอนเหนือ ในปีก่อน ค.ศ. 722 อาณาจักรยูดาห์อยู่ได้นานกว่าอาณาจักรตอนเหนือมากกว่า 100 ปี และในที่สุดยูดาห์ได้พ่ายแพ้ต่อบาบีโลน เยเรมีย์ได้พยากรณ์ว่า ยูดาห์จะถูกจับไปเป็นเชลยเพียง 70 ปี เท่านั้น (เยเรมีย์ 29:10) และสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ (ขอให้อ่านเอสรา 1:1-4)

คำถาม กษัตริย์ที่นำประชาชนกลับสู่ยูดาห์คือใคร? (เอสรา 1:1) เมื่อไซรัสอนุญาตให้ประชาชนเดินทางกลับทำให้คำพยากรณ์สำเร็จอย่างมหัศจรรย์เป็นพยากรณ์ที่อิสยาห์กล่าวไว้ในหลายปีก่อนที่ประชาชนจะถูกจับไปเป็นเชลยด้วยซ้ำ (ขอให้ให้นักเรียนอ่านอิสยาห์ 44:28, 45:1) แม้แต่ชื่อกษัตริย์ที่ปล่อยให้ประชาชนกลับไปที่ถูกระบุชื่อไว้ด้วย

คนของพระเจ้าได้กลับสู่ดินแดนแห่งบรรพบุรุษของเขา แต่หลังจากนั้นต้องกระจัดกระจายไปอยู่ในต่างถิ่นอีก ครั้งนี้ไม่ได้ถูกจับไปอยู่ในประเทศเดียว แต่ได้กระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินโลก “แต่เราจะให้เหลืออยู่บ้างเป็นบางคน เมื่อเจ้ามีบางคนท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้นดาบไป และเมื่อเจ้ากระจ่ายไปอยู่ในประเทศต่างๆ” (เอเสเคียล 6:8)

การกระจัดกระจายไปทั่วโลกของชนชาติยิว เกิดขึ้นหลังจากการทำพระราชกิจของพระเยซู ที่พระเยซูทรงกล่าวคำพยากรณ์ไว้ล่วงหน้า ถึงการถูกทำลายของเยรูซาเล็มและพระวิหาร (ให้นักเรียนอ่าน ลูกา 19:41-44) หลังจากนั้นประมาณ 40 ปี คำพยากรณ์นั้นก็สำเร็จ ในปี ค.ศ. 70 อาณาจักรโรมโดยการนำของ ไทริส ได้ยกมาล้อมเมืองอยู่เป็นเวลานานและในที่สุดก็ตีเยรูซาเล็มได้ พระเยซูพยากรณ์ว่า ไม่มีหินของพระวิหารสักก้อนเดียวที่ทับซ้อนกันอยู่ พวกทหารโรมันได้ทุบหิวออกจากกัน เพราะได้ยืนยันว่ามีทองซ่อนอยู่ในหินเหล่านั้น การกระจัดกระจายไปของชนชาติยิวครั้งนี้ไม่ใช่ 70 ปี เหมือนครั้งที่ผ่านมา แต่ครั้งนี้ยาวนานเป็นหลายศตวรรษ เป็นเวลาเกือบ 1990 ปี ที่ชนชาติยิวไม่มีบ้านเมืองที่เป็นของตนเอง เกือบทั้งหมดถูกขับออกจากประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1290 จากฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1391 และจากสเปนในปี ค.ศ. 1492 พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกที่นำโรคราบาดมา ทำให้บางกลุ่มถูกฆ่าอย่างทารุณ ในสงครามโลกครั้งที่สอง นาซีได้สังฆาคนยิวในยุคยุโรปมากกว่า 6 ล้านคน ยังมีคำสัญญาที่จะสำเร็จตามนั้น (ให้นักเรียนอ่าน เยเรมีย์ 16:14-15) คำสัญญาก็สำเร็จแล้ว ไม่มีใครคิดว่าคนยิวคือคนที่พระเจ้าทรงนำมาจากอียิปต์ แต่พวกเขาเป็นคนยิวที่พระเจ้าทรงนำให้ออกมา จากทิศเหนือและจากทุกประเทศที่พวกเขาได้กระจ่ายไป (เยเรมีย์ 16:15) คำพยากรณ์ก็สำเร็จไปแล้ว เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นเหมือนกับข่าวประจำวันทีเดียว

2. คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซู (ปฐมกาล 3:15, อีสยาห์ 7:14 , ดาเนียล 9:24,26 , อีสยาห์ 5:3, สดุดี 16:10) มีคำพยากรณ์มากกว่า 300 เรื่องในพระคัมภีร์เดิม พูดถึงชีวิตและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ แปลกใจใหม่ที่คำพยากรณ์เหล่านั้นจะเป็นจริงได้ นักวิทยาศาสตร์ ชื่อ Peter stoner (ปีเตอร์ สโตนเนอร์) ที่คำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับพระเยซูจะเป็นจริงได้ แม้แต่ 8 ประการจากคำพยากรณ์ทั้งหมด อีกอย่างหนึ่งคือคำพยากรณ์ 8 ข้อ นั้นที่จะสำเร็จในชีวิตของคนคนเดียวโดยบังเอิญนั้น อาจจะมีแต่ไม่ใช่ 1 ใน 8 หรือหนึ่งในร้อย แต่จะเป็น 1 ใน 1 ตามด้วยศูนย์ 17 ตัว (100,000,000,000,000,000)

ฉะนั้นคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์จึงเป็นสิ่งมหัศจรรย์มาก พระเจ้าไม่ทรงเป็นห่วงที่จะให้รายละเอียดต่างๆ ไว้ด้วย ให้เรามาพิจารณาคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับพระเยซูสัก 5 ประการดังนี้

- 1) คำสัญญาเกี่ยวกับพระผู้ไถ่ ความของมนุษย์ในสวนเอเดนนำการสาปแช่งมาถึงทุกสิ่ง ทั้งมนุษย์ ธรรมชาติ ชาติพันธุ์ และงูคืบคืบคืบคืบ ที่ได้มาหลอกลวงมนุษย์คู่แรก จากคำสาปแช่งที่มาถึงงูร้ายนั้น เราได้พบคำสัญญาสำหรับมนุษย์ “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกันทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของเขาด้วยพงศ์พันธุ์ของหญิง จะทำให้หัวของเจ้าแตกและเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขافلซ้ำ” ปฐมกาล 3:15)

กิจกรรม ให้เขียนหัวข้อต่อไปนี้บนกระดานในแต่ละตอน เมื่ออภิปราย

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซู

- คำสัญญาเกี่ยวกับพระผู้ไถ่
- การบังเกิดจากหญิงพรหมจารีย์
- ชาติอิสราเอลปฏิเสธรพระเยซู
- การวายพระชนม์
- การคืนพระชนม์

ทันทีที่มนุษย์ได้ทำบาป พระเจ้าทรงมีคำสัญญาแห่งพระผู้ไถ่ไว้เรียบร้อยแล้ว พระผู้ไถ่จะ “ทำให้หัวของชาติพันธุ์ของเขافلซ้ำ” หรือจะทำลายอำนาจของมาร การวายพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูช่วยให้เรามีฤทธิ์อำนาจเหนือการทดลองของซาตาน

- 2) เกี่ยวกับการบังเกิดจากหญิงพรหมจารีย์ อีสยาห์ได้พยากรณ์ถึงการบังเกิดของพระเมสสิยาห์ (ขอให้นักเรียนอ่าน อีสยาห์ 7:14, และ มธ. 1:18)

- 3) ซนชาติอิสราเอลปฏิเสธพระคริสต์ (ดาเนียล 9:26) กล่าวว่า “หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว ท่านผู้หนึ่งที่ถูกเจิมไว้ จะต้องถูกตัดออก และจะไม่มีอะไรสำหรับท่าน” “ท่านผู้หนึ่ง” หมายถึง พระเมสสิยาห์คือพระเยซูคริสต์ จะทรงทำพระราชกิจบนโลกนี้ แต่ต่อมาจะถูกตัดออก หรือถูกปฏิเสธอย่างรวดเร็วและนี่ก็เป็นจริงตามนั้นทุกประการ เมื่อถึงจุดสุดยอดของการทำพระราชกิจของพระองค์นั้นประชาชนพากันปฏิเสธ เกลียดชัง และจนถึงปลงพระชนม์พระองค์โดยจับตรึงที่การเขน
- 4) การวายพระชนม์ของพระเยซู อีสยาห์ 53 เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับการวายพระชนม์ของพระเยซู ข้อ 4-6 พูดถึงเป้าหมายสูงสุดของการวายพระชนม์ ทำไม่ต้องมีความทุกข์ทรมานอย่างมาก บางที มัทธิว 20:28 อาจจะเป็นคำอธิบายในเรื่องนี้ได้ดีที่สุด คือ “บุตรมนุษย์ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติแต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” อีสยาห์บทที่ 53:7 บอกว่า “ท่านถูกบีบบังคับ และท่านก็ถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก” และนี่ก็สำเร็จในมัทธิว 26:63, 27:12-14 พระองค์มีโอกาที่จะปกป้องตัวเองแต่ทรงนิ่งเงียบเสีย
- 5) การคืนพระชนม์ของพระเยซู การวายพระชนม์ท่านนั้นยังไม่พอ พระคัมภีร์พยากรณ์ว่า พระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย (ขอให้นักเรียนอ่านสดุดี 16:10) พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายตามคำพยากรณ์ ลูกาบอกไว้ว่า “พระเจ้ามิได้ละพระองค์ไว้ในแดนคนตาย ทั้งพระมิ่งสะของพระองค์ก็ไม่เปื่อยเน่าไป” (กิจการ 2:31) คำพยากรณ์ต่างๆก็มีต่อไปเรื่อยๆ และเราสามารถมั่นใจได้ว่า คำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูนั้นสำเร็จตามคำพยากรณ์ทุกประการ

3. โยเอลได้กล่าวคำพยากรณ์ไว้ด้วย (โยเอล 2:28,29; กิจการ 2:1-16)

เราถือเอาว่า วันเพนเทสเตเป็นเหมือนวันเกิดของคริสตจักรและเรารู้ว่ามีเหตุการณ์พิเศษบางอย่างเกิดขึ้นในวันนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมา ตามคำพยากรณ์ที่ได้กล่าวล่วงหน้ามาเป็นศตวรรษ “ต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ คือเราจะเทพระวิญญาณของเราลงมาเหนือมนุษย์ทั้งปวง” (โยเอล 2:28) การเทลงมา นี้ ไม่ใช่สำหรับคนบางคนหรือคนบางกลุ่ม แต่สำหรับเราทุกคน คือคนหนุ่มคนสาว คนแก่ทั้งชายและหญิง เขาทั้งหลายได้มารวมอยู่ “ในที่แห่งเดียวกัน” (กิจการ 2:1) และในทันใดนั้นคำพยากรณ์ของโยเอลก็สำเร็จบนคน 120 คน (ขอให้นักเรียนอ่าน กิจการ 2:4) ผู้ที่ได้ยินเสียงพูดของคน 120 คนพร้อมกันก็ไม่ทราบ

ว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเขาคิดว่าคนที่พูดภาษาแปลกๆ เหล่านั้นกำลังเมาเหล้าองุ่น แต่เปโตรได้อธิบายให้คนทั้งหลายได้เข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นว่า “แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้”

กิจกรรม

คำพยากรณ์ของโยเอลมีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับพวกคริสเตียน ที่เชื่อเรื่องฤทธิ์เดช ให้เขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาษ และอธิปราช

1. คำพยากรณ์ของโยเอล มีไว้สำหรับใคร? (โยเอล 2:28-29)
2. สำเร็จเมื่อไร? (กิจการ 2:1-16)
3. เราารู้ได้อย่างไร เกี่ยวข้องกับพวกคริสเตียนในทุกวันนี้? (กิจการ 2:29)
4. เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เราได้รับแล้วตามคำสัญญา? (กิจการ 2:4) หนุนใจให้นักเรียน แสวงหาการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 2:16)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ความสำเร็จของคำพยากรณ์เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่พิสูจน์ว่า พระคัมภีร์เขียนขึ้น โดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า คำพยากรณ์เป็นร้อยได้สำเร็จไปแล้ว บางครั้งก็เป็นสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติ บางเรื่องก็เป็นเรื่องพิเศษนอกเหนือธรรมชาติ ความแม่นยำของคำพยากรณ์เหล่านี้ที่สำเร็จไปแล้วควรเป็นสิ่งที่จะทำให้เรามีความมั่นใจได้ว่า คำพยากรณ์ที่เหลืออยู่นั้นจะต้องสำเร็จด้วย เราอดคิดไม่ได้ว่า เรากำลังอยู่ในยุคสุดท้าย เราไม่ควรหันไปหวาดกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกนี้ พระคำของพระเจ้าได้ระบุถึงแผนการของพระเจ้าไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าเรากำลังอยู่ในยุคสุดท้ายจริงๆ ก่อนพระเยซูเสด็จกลับมาเราจะต้องสำรวจตัวเองดูว่าเราเป็นคริสเตียนอย่างที่สมควรจะเป็นหรือไม่ ขอพระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราทราบถึงจุดที่ควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไม่ว่าจะท่านจะตายหรือยังมีชีวิตอยู่จนพระเยซูคริสต์เสด็จมา ท่านเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตนิรันดร์หรือยัง อะไรเป็นอุปสรรคที่ไม่ให้ท่านได้รับความรอดในวันนี้?

บทที่ 4 พระคัมภีร์กับวิทยาศาสตร์

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาลบทที่ 1 มัทธิว 8:23-27 ยอห์น 1:1-3

เป้าหมาย เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์และวิทยาศาสตร์ไม่มีข้อขัดแย้งกัน

ข้อท่องจำ “ในปฐมกาลพระวาหะดำรงอยู่ และพระวาหะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้าและพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาหะ” (ยน. 1:1-3)

เข้าสู่บทเรียน

วิทยาศาสตร์ ขัดแย้งกับพระคัมภีร์หรือไม่? คำตอบคือไม่ พระคัมภีร์และวิทยาศาสตร์ที่แท้จริงไปกันได้ด้วยดี พระคัมภีร์เป็นพระวาจาที่เขียนขึ้น โดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า มีความสมบูรณ์ครบถ้วน และถูกต้องทำไมเราจึงคิดว่า พระคัมภีร์และวิทยาศาสตร์ไม่ขัดแย้งกัน? วิชาการทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะวิชาทางด้านธรรมชาติวิทยา ก็คือการศึกษาค้นคว้า ในสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างไว้แล้ว ดังนั้นพระคัมภีร์และความจริงทางวิทยาศาสตร์มีแหล่งกำเนิดมาจากที่แห่งเดียวกันคือพระเจ้าเอง แต่ทำไมบางทีดูเหมือนว่าขัดแย้งกัน? ก่อนที่จะตอบคำถามนี้ ให้เรามาดูกันว่ากฎของวิชาวิทยาศาสตร์เกิดขึ้นได้อย่างไร?

1. โดยสมมุติฐาน ถ้านักวิทยาศาสตร์เชื่อว่า เขาสามารถอธิบายบางสิ่งได้โดยการสังเกต สมมุติฐานก็คือ “การคาดคะเน” นั่นเอง

2. โดยทางทฤษฎี ทฤษฎีก็คือการพิสูจน์โดยใช้สมมุติฐานเป็นหลัก ถ้าการพิสูจน์นั้นมีเหตุผลที่ค่อนข้างจะเป็นไปได้มาก ก็อาจจะถือว่าทฤษฎีนั้นถูกต้อง คือมีทางที่จะถูกต้องที่สุด

3. กฎทางวิทยาศาสตร์คือ ถ้าทฤษฎีนั้นได้รับการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง ก่อนที่จะตั้งเป็นกฎขึ้นมาใช้นักวิทยาศาสตร์จะต้องพิสูจน์ว่าไม่มีทฤษฎีอื่น ที่จะให้รายละเอียดได้ถูกต้องเท่ากับที่พวกเขาพิสูจน์ได้ นั่นก็ทำให้มีปัญหาด้วย พระคัมภีร์ไม่ขัดแย้งกับความจริงทางวิทยาศาสตร์ แต่ขัดแย้งกับทฤษฎีบางอย่าง ตัวอย่างเช่น นักวิทยาศาสตร์บางคนสอนทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยอธิบายไปตามหลักความจริงทางวิทยาศาสตร์ แต่บางคนสอนทฤษฎีการวิวัฒนาการราวกับว่านั่นคือกฎทางวิทยาศาสตร์ นั่นแหละคือสิ่งที่ขัดกับพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ยังได้อธิบายถึงที่มาของทุกสิ่งรวมทั้งที่มาของมนุษย์ด้วย

กิจกรรม

ให้เขียนคำสามคำต่อไปนี้บนกระดาษขณะที่อธิบายในแต่ละหัวข้อ หรือครูอาจจะเขียน และขอให้ นักเรียนบอกคำจำกัดความของแต่ละหัวข้อก็ได้

-สมมุติฐาน   -ทฤษฎี   -กฎ

ศึกษาพระคัมภีร์

1.พระเจ้าทรงเป็นอยู่ก่อนแล้ว (ยน.1:1-3) ถ้าเราจะถามพวกที่เชื่อเรื่องการวิวัฒนาการว่ามนุษย์มาจากไหน เขาอาจจะตอบว่ามาจากลิง ถ้าเราจะถามว่าลิงมาจากไหนแล้วเราจะได้รับคำตอบแล้วว่า ได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์สะเทินบกสะเทินน้ำ และสัตว์สะเทินบกสะเทินน้ำเหล่านั้นมาจากไหน แน่แน่นอนว่าจะมาจากทะเล และสัตว์ทะเลมาจากไหน ทำไมจึงได้รับการวิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียวคล้ายพวกอะมีบ่า และสัตว์เซลล์เดียวมาจากไหน โดยการรวมตัวอย่างบังเอิญของสสารและสภาพของบรรยากาศเป็นต้น เอาล่ะทีนี้ให้เราถามว่า สสาร อตอมและสิ่งต่างๆเหล่านั้นมาจากไหน ไม่มีใครสร้างสสารเหล่านั้นก็เป็นอยู่อย่างนั้นก่อนแล้ว เมื่อเรากลับไปคิดถึงที่มาของสิ่งต่างๆพวกที่เชื่อเรื่องการวิวัฒนาการจะคิดอย่างนี้ว่า

(1)สสารถูกสร้างขึ้นโดยผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศ

(2)สสารเป็นสิ่งที่เป็นอย่างก่อนแล้ว

แล้วที่จริงผู้ที่เชื่อการเนรมิตสร้าง ก็เชื่อเช่นนี้ด้วย “ในปฐมกาลพระวาหะดำรงอยู่ และพระวาหะทรงสถิตอยู่พระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาหะ (ยน.1:1-3) “พระวาหะ” หมายถึงพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า ตั้งแต่ปฐมกาล ผู้เชื่อเรื่องการเนรมิตสร้าง และนักวิทยาศาสตร์ที่เป็นกลางในทฤษฎีของการเนรมิตสร้างก็เป็นทฤษฎีที่น่าเชื่อถือเท่ากับทฤษฎีของการวิวัฒนาการ และไม่มีใครพูดว่า การสนับสนุนความเชื่อเรื่องการเนรมิตสร้างนั้น ไม่เป็นไปตามหลักของวิทยาศาสตร์ แท้จริงแล้วทุกสิ่งที่อยู่รอบๆเรา เป็นสิ่งแสดงให้เห็นเราคิดถึงผู้ออกแบบที่ยิ่งใหญ่ที่ได้รวมทุกสิ่งในโลกนี้เข้าด้วยกันอย่างระมัดระวัง แต่ก็เป็นการยากที่นักวิทยาศาสตร์หลายคนจะยอมรับว่ามีพระเจ้า

Sir Isaac Newton (เซอร์ ไอแซคนิวตัน) นักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ชาวอังกฤษเป็นผู้สร้างแบบจำลองของระบบจักรวาลขึ้นมีมือหมุน ที่สามารถทำให้ระบบจักรวาลหมุนรอบลูกบอลที่สมมุติว่าเป็นดวงอาทิตย์

วันหนึ่งมีเพื่อนที่ไม่เชื่อเรื่องพระเจ้ามาเยี่ยม และหมุนจักรวาลนั้นดู แล้วก็กล่าวคำอุทานขึ้นว่า “แหม? ช่างเป็นสิ่งมหัศจรรย์จริงๆ ใครเป็นคนสร้างมันขึ้นมาละนี่” “ไม่มีใครสร้าง” นิวตันตอบ เพื่อนเข้าใจว่านิวตันคงจะฟังคำถามของเขาไม่ชัดกระมัง จึงตอบเช่นนั้น แต่นิวตันก็ยังยืนยันว่าไม่มีใครสร้าง มันเกิดขึ้นเอง คำตอบของเขาทำให้ผู้ถามรู้สึกอารมณ์เสีย จึงพูดกับนิวตันว่า “คุณคิดว่าผมโง่โง่โง่ที่จะคิดว่ามันเกิดขึ้นเอง จะต้องมีคนทำมันขึ้นมาแน่ๆ ผมอยากจะรู้จักกับคนนั้นจริงๆ”

กิจกรรม

ให้นำนาฬิกาเก่าที่เสียแล้ว ถอดชิ้นส่วนแต่ละชิ้นออกจากกัน นาฬิกาที่ยังคืออยู่อีกเรือนหนึ่ง และดูกระดาษนำชิ้นส่วนนาฬิกาที่ถอดออกจากกันวางบนโต๊ะและบอกนักเรียนว่า คุณจะทำให้นาฬิกานั้นเป็นนาฬิกาที่ใช้ได้เหมือนเดิม นำนาฬิกาที่ตีใส่กันดูและใส่ชิ้นส่วนต่างๆ ไป เขย่าดูทำเช่นนั้นสักครู่แล้วนำนาฬิกาใหม่ที่คืออยู่ออกมาจากดู และถามว่านี่เป็นนาฬิกาที่เสียแล้ว กลายเป็นนาฬิกาเรือนนี้ใช่หรือไม่? ไม่ใช่แน่นอน เพราะว่านาฬิกาเรือนนี้ ถูกสร้างขึ้นโดยช่างผู้ชำนาญ แล้วนำชิ้นส่วนต่างๆ ของนาฬิกาเสียวางลงบนโต๊ะดังเดิม และชี้ให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเขย่านานสักเท่าใดไม่มีวันที่นาฬิกาเรือนนี้จะกลับเป็นนาฬิกาดีได้ และอภิปรายต่อไปถึงว่าโลกอันมหัศจรรย์นี้จะต้องมีผู้สร้างเช่นกัน

เซอร์ ไอแซค จึงตอบอย่างขรมๆว่า “สิ่งนี้ก็เป็นเพียงรูปจำลองเล็กมาก ที่ได้จำลองมาจากระบบจักรวาล ของผู้เนรมิตสร้างที่ยิ่งใหญ่ เมื่อผมบอกว่าของเล่นชิ้นนี้เกิดขึ้นเองโดยไม่มีคนสร้าง คุณก็ไม่เชื่อและคิดว่าจะต้องมีคนสร้างมันขึ้นมา คุณลองบอกผมซิว่า คุณมีเหตุผลอะไรที่ทำให้คิดว่ามีผู้สร้างสิ่งนี้ และนี่ก็เป็นคำถาม ที่เราควรจะใช้ถามคนที่คิดว่า โลกนี้เกิดขึ้นเองโดยไม่มีใครสร้างท่านได้เห็นสิ่งทรงสร้างที่อัศจรรย์ยิ่งใหญ่อ่างนี้แล้วยังไม่เชื่อว่า มีผู้ทรงเนรมิตสร้างได้อย่างไร?”

2. ทุกอย่างเกิดขึ้นได้อย่างไร? (ปฐมกาล 1:1-31)

“ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” (ปฐมก, 1:1) ถามว่า โลกมีสภาพอย่างไร

ก่อนการเนรมิตสร้างโลกของพระเจ้า? ตามที่กล่าวไว้ใน ปฐมกาล 1:2 บอกว่า “แผ่นดินก็ว่างเปล่า” มีแผ่นดิน แต่ยังไม่มีการสร้างเหมือนอย่างที่เราเห็นทุกวันนี้ มันยังว่างเปล่าอยู่ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่บนแผ่นดิน เมื่อสวรรค์และแผ่นดินโลก ได้ถูกสร้างขึ้นแล้ว พระเจ้าจึงเริ่มเนรมิตสร้างโลก ให้มีรูปร่างขึ้น และทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนแผ่นดินโลก ได้ถูกสร้างขึ้นแล้ว พระเจ้าจึงเริ่มเนรมิตสร้างโลก ให้มีรูปร่างขึ้นและทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนแผ่นดินโลก

วันที่ 1 แสงสว่าง ถามว่า พระเจ้าทรงสร้างแสงสว่างในวันที่ 1 ได้อย่างไร? ในเมื่อยังไม่มีดวงอาทิตย์ จนถึงวันที่ 4 มีหลักข้อเชื่อทางศาสนศาสตร์หลายอย่าง เกี่ยวกับดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว และที่คิดว่ามีเหตุผลที่สุดก็คือ ดวงอาทิตย์คงจะสร้างขึ้นมาแล้วตั้งแต่วันที่ 1 แต่เนื่องจากมีเมฆหมอกหนามาก จึงไม่สามารถมองเห็นแสงของดวงอาทิตย์ได้

วันที่ 2 ท้องฟ้า ผืนฟ้าถูกสร้างขึ้น เพื่อจะแยกน้ำที่อยู่เหนืออากาศพื้น ออกจากน้ำที่อยู่ใต้ภาคพื้นดิน

วันที่ 3 แผ่นดิน ผักหญ้าที่มีเมล็ด

วันที่ 4 ดวงสว่างบนท้องฟ้า เมื่อมีพืชผักบนแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าจึงทรงทำให้แสงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ส่องลงมาบนพื้นโลก เพื่อจะทำให้มีกลางวัน กลางวัน และฤดูกลางคืน

วันที่ 5 สัตว์น้ำและสัตว์ปีก

วันที่ 6 สัตว์บก และมนุษย์

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งตามขั้นตอน แบบที่พระองค์ทรงวางไว้ พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งที่อยู่ล้อมรอบเรา และทรงสร้างมนุษย์ซึ่งเป็นมงกุฏของการทรงสร้างทั้งหมด ในวันสุดท้าย

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนหลายคนอ่านพระคัมภีร์ในปฐมกาล 1:1-31 สลับกัน หรืออาจจะแบ่งออกเป็นกลุ่มอ่านพร้อมกัน ในการทรงสร้างของแต่ละวัน อย่างชัดเจน

3. พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุม (มัทธิว 8:23-27)

พระเจ้ายังทรงมีบทบาทต่อการดำรงอยู่ของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ไม่สร้างโลก แล้วไชลานให้มันหมุนไปตามเรื่องของมัน แต่ทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่งอยู่ตลอดเวลา

พระเยซูเป็นผู้สำแดงให้เราเห็นว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่ง (ขอให้ผู้เรียนอ่าน มธ.8:23-25)

พระเยซูทรงเหน็ดเหนื่อย จากการสั่งสอน ทรงนอนพักผ่อนอยู่ในเรือ ขณะที่กำลังข้ามไปยังฝั่งอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำกาลิลี ในทันใดนั้นก็เกิดพายุใหญ่ พวกสาวกมีความกลัวว่า เรือจะจมจึงปลุกพระเยซู และพระองค์ได้ควบคุมเหตุการณ์นั้นได้โดยทันที

พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “เหตุไฉนจึงขลาดนัก ช่างมีศรัทธาน้อยเสียจริงๆ” แล้วพระองค์ทรงลุกขึ้น ห้ามลมและทะเล คลื่นลมก็สงบเงียบทั่วไป (มธ. 8:26)

บางครั้งอาจจะดูเหมือนว่า พระเจ้าไม่ได้เป็นผู้ควบคุมโลกนี้หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของคนเรา เมื่อเราเห็นคนชู้กำลังเข้มแข็งคนดี หรือเมื่อเห็นความทุกข์ทรมานของคริสเตียน บางทีเราอาจจะรู้สึกว่า พระเจ้าไปอยู่ที่ไหน แต่เมื่อเราคิดถึงประสบการณ์ในชีวิตของโยบ หรือคนฮีบรูสามคนที่ถูกโยนเข้าไปในกองไฟ ทำให้เรารู้แน่ๆ พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่ง

กิจกรรม

แจกกระดาษดินสอ ให้อ่านโคโลสี 1:16,17 และให้เขียนความหมายของพระคัมภีร์ตอนนี้ตามความเข้าใจของนักเรียนเอง เมื่อเสร็จแล้ว ขอให้บางคนเสนอผลงาน

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เราไม่ต้องกลัวว่าวิทยาศาสตร์จะทำลายความจริงในพระคัมภีร์ เพราะไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ แม้ว่าจะพยายามทำ ยิ่งเราขุดลึกลงไปในเรื่องของพระเจ้า เรายิ่งรู้ว่าไม่มีข้อขัดแย้งกัน ระหว่างพระวจนะของพระเจ้าและวิทยาศาสตร์ ถ้าเช่นนี้เราก็ไม่ต้องกลัวคำถามของใครๆ ที่อาจจะถามเราว่า “มนุษย์มาจากไหน” มาอยู่ในโลกนี้ได้อย่างไร เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตคืออะไร? เป็นต้น ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ เราก็มีคำตอบสำหรับคำถามทุกข้อ เมื่อมีคนมาอธิบายเรื่องเหล่านี้อย่างผิดๆ เราก็มีความมั่นใจว่า เรามีคำตอบในสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง

บางคนกลัวว่าเขาอาจจะเป็นคนโง่เง่า ถ้าจะรับเอาความจริง ในพระวจนะของพระเจ้า แต่แท้ที่จริงแล้วสิ่งที่ฉลาดที่สุดที่คุณควรทำ คือยอมรับพระวจนะของพระเจ้าด้วยความเชื่อเข้าถึงชีวิตและปัญหาโดยรับคำปรึกษาจากพระวจนะของพระเจ้า แล้วคุณจะพบพระสติปัญญาอันเลิศของพระเจ้า ความถูกต้องในพระวจนะและจะรู้ว่าสามารถพึ่งอาศัยในพระคำของพระองค์ได้อย่างมากมายในทุกด้าน

คนที่เชื่อว่าพระเจ้าบางคน อาจจะคิดว่าพระเจ้ามีภาระมากเกินไป ที่จะดูแลโลกนี้คงไม่มีเวลาที่จะมาสนใจปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ของเขา ความคิดเช่นนี้ถูกไหม? ไม่ถูกแน่นอนแม้ว่าโลกนี้กว้างใหญ่ไพศาลเพียงไร พระเจ้ายังทรงห่วงใยมนุษย์แต่ละคน เมื่อเราอาศัยอยู่ในโลกอันแสนสลับซับซ้อนนี้ พระองค์ทรงมีพระประสงค์ ที่จะนำชีวิตของเราในแต่ละอย่างก้าว(ดูสุภาษิต 3:5,6) ท่านหันชีวิตของท่านเข้ามาหาพระองค์อย่างจริงจังแล้วหรือยัง? ถ้ายัง เชิญท่านต้อนรับพระองค์วันนี้เถิด

บทที่ 5 จะเข้าใจพระคัมภีร์ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์

มก. 16:9-20 ยน. 7:46 ยก. 1:22

เป้าหมาย

เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนค้นพบบางสิ่งที่จะช่วยให้เขาสามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้ดีขึ้น

ข้อท่องจำ

ขอเบิกตาให้ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งอัศจรรย์จากพระธรรมของ

พระองค์ ข้าพระองค์เป็นคนพเนจรบนแผ่นดินโลก ขออย่าทรงซ่อนพระบัญญัติ

ของพระองค์จากข้าพระองค์เสีย สดุดี 119:18-19

อุปกรณ์

กระดาษที่มีข้อพระคัมภีร์ กระดาษ ดินสอ พระคัมภีร์ กระดาน แบบฝึกหัด

เข้าสู่บทเรียน

บทนำ

ให้ยกตัวอย่าง เรื่องในประเทศไทยเช่นมีอนุชน 2 คนคุยกัน เราพูดถึงอนุชนคนหนึ่งในคริสตจักรของเรา ที่รักพระเจ้ามากและดูเหมือนว่า เขาเข้าใจมากเกี่ยวกับพระคัมภีร์ อาจารย์ในคริสตจักรก็ยังชมเขาอยู่เลย ที่เขาศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ส่วนตัว โดยใช้บทเรียนทางไปรษณีย์และคู่มือต่าง ๆ ที่เขาสามารถจะหาซื้อได้ หลังจากนั้นให้พูดถึงความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์เป็นการส่วนตัว

คำถาม ทำไมเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นสำหรับเราที่จะเข้าใจสิ่งที่เราอ่านในพระคัมภีร์ ในบทเรียนนี้เราจะพบวิธีหนึ่งที่จะศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ เพื่อจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสิ่งที่เราอ่าน

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ใครกำลังพูด

(มก. 16:9-15 ยน. 7:46)

เมื่อสังเกตพระคัมภีร์ตอนนี้ๆ เราจะเห็นว่ามีความพูดของคนหลายคน แม้จะไม่ได้บอกชื่อไว้ในข้อความตอนนี้ เราก็รู้ว่าเป็นคำพูดของคนหลายคน แต่คนที่สำคัญที่พูดคือ พระเยซู

ในพระธรรมมาระโก บอกให้เราเห็นว่า เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว ก็ทรงปรากฏแก่ มารีย์แม็กดาลาก่อน และต่อมาก็ปรากฏแก่คนอื่น ๆ ถ้าเราจะเรียนรู้เรื่องนี้ให้ละเอียด เราจะต้องศึกษาจากพระ กิตติคุณเล่มอื่นๆด้วย

แต่จุดประสงค์แรกที่เราควรรู้ในพระคัมภีร์ตอนนี้ คือ ใครเป็นผู้พูดข้อความตอนนี้ ให้ถามว่า ทำไม จึงรู้สึกว่บางครั้งก็เป็นการยากที่พวกเขาจะเข้าใจพระเยซู

เมื่อคุณพ่อคุณแม่พูด เราก็รู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องตั้งใจฟัง ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นก็คงจะทำให้รู้สึก ลำบากใจทีหลัง และที่โรงเรียนล่ะ? เคยไม่ตั้งใจฟังครูพูด แล้วไม่ได้ยินสิ่งสำคัญบางอย่างไหม?

(ครูอาจจะนำเรื่องมาเล่าประกอบคำอธิบายที่สอดคล้องกับเรื่องนี้)

แม้แต่พวกปุโรหิตและพวกฟาริสีในสมัยพระเยซูก็ยังยอมรับว่า คำตรัสของพระเยซูเต็มไปด้วย สติปัญญาล้ำเลิศ ให้สังเกตดูข้อพระคัมภีร์ดังนี้ “ไม่เคยมีผู้ใดพูดเหมือนคนนั้นเลย” (ยน. 7:46) เมื่ออ่านพระ คัมภีร์จะต้องคิดถึงอย่างหนึ่งว่า ข้อความนี้ใครเป็นคนพูด เมื่อรู้ว่าใครเป็นคนพูด เราก็สามารถเข้าใจ ข้อความตอนต่อๆไปได้

กิจกรรม

มาระโกได้เขียนถึงเรื่องของพระเยซูหลังจากคืนพระชนม์ไว้อย่างย่อๆ ดังนั้น ถ้าจะเข้าใจเรื่องนี้ให้ ละเอียดขึ้น ควรจะค้นดูในพระคัมภีร์ตอนอื่นด้วย ถ้าเราอยากจะรู้ว่าใคร เป็นผู้พูดข้อความใน

1)มาระโก 16:9-11 และ ยน. 20:11-18

2)มาระโก 16:12-13 และ ลก. 24:13-35 ยน.20:19-21

ในมาระโกระบุว่าผู้พูด คือ พระเยซู (ดู มก. 16:9, 15)

2.ข้อความนั้นมีว่าอย่างไร (มก. 16:15)

เมื่อเรารู้ว่าใครเป็นผู้พูดข้อความตอนนี้ ตอนนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปต้องพยายามทำความเข้าใจข้อความ นั้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปต้องพยายามทำความเข้าใจข้อความนั้นๆว่า หมายความว่าอย่างไร หรือข้อความนั้นคือ อะไร เป็นสิ่งที่น่าแปลกที่หลายต่อหลายครั้ง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจคำตรัสของพระเยซู คุณเคยสงสัย ไหมว่า ทำไมสาวก 2 คนที่กำลังเดินทางไปทีเอมมาอู ไม่สามารถเข้าใจคำตรัสของพระเยซู

มีความจริงที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เราควรจดจำไว้ให้ดี คือ ว่าข้อความที่อยู่ในพระคัมภีร์ทั้งหมดเป็นความจริง ที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราารู้และเข้าใจ ให้เราพิจารณาข้อความที่พระเยซูทรงต้องการตรัสกับพวกสาวก ที่เรากำลังศึกษากันอยู่ “ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มก. 16:15) คำถาม อะไรจะเกิดขึ้นถ้าพวกสาวกไม่เข้าใจข้อความนี้อย่างชัดเจน?

ข้อความและคำสั่งสอนในพระคัมภีร์มีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด เมื่ออ่านพระคัมภีร์ เราต้องเข้าใจข้อความที่ผู้พูดพูด หรือที่ผู้เขียนเขียน พระเจ้าทรงต้องการให้เราเห็นว่า พระองค์ทรงตรัสว่าอย่างไร บางครั้งเราสนใจจำนวนบทหรือข้อที่เราอ่าน มากกว่าข้อความที่อ่าน การเข้าใจข้อความช่วยให้เราเข้าใจแก่นพระทัยของพระเจ้า เมื่อเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาความจริง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราเข้าใจเกินกว่าที่คิดได้ ดังนั้นจงอ่าน อธิษฐาน และเจริญเติบโตขึ้นในการเข้าใจพระคัมภีร์

3. ข้อความเหล่านั้นมีไว้สำหรับใคร? (มก. 16:14, 17)

จุดสำคัญสุดของการศึกษาพระคัมภีร์ คือ จะต้องรู้ว่าข้อความนั้น มีไว้สำหรับใครเป็นสิ่งสำคัญที่จะรู้ว่า ใครเป็นคนพูดและต้องมีความเข้าใจข้อความนั้นๆ อย่างชัดเจน และก็มีความสำคัญอีกจุดหนึ่งด้วยที่จะต้องรู้ว่าข้อความนั้นมีไว้สำหรับใคร หรือบ่งชี้ถึงใคร โดยเฉพาะ ให้เรามาดูมาระโก 16:17 อีกครั้งหนึ่ง “มีคนที่ไหน หมายถึงเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือ เขาจะจับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลกๆ” (มก. 16:17)

เป็นการพูดกับพวกสาวก พระเยซูตรัสข้อความนี้ต่อพวกสาวกก่อน (ข้อ 14) และในข้อที่ 17 หมายถึงผู้เชื่อทุกคน นั่นหมายความว่า ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูจะรับข้อความนี้เป็นของเราได้ทุกคน รวมทั้งคุณและคริสเตียนในสมัยนี้

คำถาม คริสเตียนทุกวันนี้รับเชื่อและรับเอาข้อความนี้ เหมือนกับพวกสาวกในสมัยโน้นหรือไม่?

ที่คริสตจักร วันหนึ่งมีคนถามศิษยาภิบาลว่า “อาจารย์ครับ เราจะต้องเชื่อพระคัมภีร์ทุกข้อใช่หรือไม่” ศิษยาภิบาลตอบด้วยสติปัญญาของพระเจ้าว่า “พระคัมภีร์บางข้อไม่มีการกำหนดเวลาหรือยุคสมัย เพราะว่าพระเจ้าทรงประทานให้โดยผ่านผู้รับใช้ของพระองค์สำหรับคนในทุกยุคทุกสมัย อย่างเช่นคำตรัสของพระเยซูใน มก. บทที่ 16 และข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่มีไว้สำหรับเราทุกคนที่เกี่ยวกับความรอด การรักษาโรค และการบำบัดปศุมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อความบางอย่าง ที่พระเจ้าประทานผ่านผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม บางครั้งก็เป็นการกล่าวเฉพาะเจาะจง ต่อคนบางหรือต่อบางประชาชาติ อย่างเช่น พระเจ้าสั่งให้โยนาห์ไปประกาศที่นีนะเวห์ พระเจ้าทรงสั่งให้ชนชาติอิสราเอลถือรักษาวันสะบาโต แม้ข้อความเหล่านี้จะไม่ได้พูดถึงเราโดยตรง แต่ก็ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อเป็นสิ่งเตือนสอนเรา (ขอให้นักเรียนอ่าน 1 คร. 10:11)

คำถาม

เราจะรู้แน่ได้อย่างไรว่า พระคำข้อนั้นข้อนี้พูดถึงเราหรือพูดถึงคนอื่น หรือคนกลุ่มอื่น? เปาโลได้บอกทิโมธีโดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า ให้รู้แยกแยะความจริงอย่างถูกต้อง (ขอให้นักเรียนอ่าน 2 ทิโมธี 2:15) เมื่อเราศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและอธิษฐาน พระเจ้าจะทรงช่วยเราแยกแยะความจริงอย่างถูกต้อง ให้เราพึ่งอาศัยในพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วเราจะสามารถเข้าใจพระวจนะของพระเจ้า ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

4. จะมีการตอบสนองอย่างไร (มาระโก 16.15,20, ยก.1:22)

เราได้เรียนรู้ พระวจนะของพระเจ้าอย่างเป็นขั้นตอนมาแล้วว่า ต้องรู้ว่าใครเป็นคนพูด ทำความเข้าใจข้อความ และรู้ว่าข้อความนั้นเขียนขึ้นเพื่อใคร ต่อจากนี้เราต้องรู้อีกว่า จะต้องมีการตอบสนองต่อข้อความนั้นอย่างไร การตอบสนองต่อคำตรัสของพระเยซูในหนังสือมาระโกมีอยู่ 2 ชั้น คือประการแรกเราจะต้องออกไปประกาศแก่คนทั่วโลก ประการที่สอง เราจะต้องทำการอัศจรรย์ในพระนามพระเยซู

คำถาม?

ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องตอบสนองต่อพระวจนะของพระเจ้าให้ครบถ้วน? ให้สังเกตคำพูดเกี่ยวกับการตอบสนองของเราในพระคัมภีร์ “แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่มีประพฤติดำเนินตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น” (ยากอบ 1:22) คุณเคยรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อนัดเพื่อนมาทานข้าวกลางวันด้วยกันแล้วเขาผัดนัด ไม่ยอมมา บ้างไหม? คุณรู้ว่าคุณชวนเธอก่อนใครๆ แต่เธอลงไปนั่งทานอาหารกับคนอื่น แล้วคุณจะรู้สึกอย่างไรก็คงจะรู้สึกเสียใจใช่ไหม? คุณคิดว่าพระเจ้าจะรู้สึกอย่างไร เมื่อคุณได้ยินคำตรัสของพระองค์แล้ว แต่ไม่ตอบสนอง? พระเจ้าอาจจะขอให้คุณอธิษฐานเพื่อเพื่อน เพื่อจะชวนบางคนไปประชุมอนุชนด้วยกัน หรือบางทีอาจจะเรียกให้คุณยอมมอบชีวิตไว้กับพระเยซู ให้เราเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า โดยการมีใจพร้อมที่ตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระองค์โดยทันที

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เป็นไปได้หรือ ที่พระเจ้าจะประทานข้อความไว้ในพระคัมภีร์ยากเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้? คงไม่ใช่ เช่นนั้นแน่ พระเจ้าได้ทรงประทานหลายสิ่งไว้ เพื่อช่วยให้เราเข้าใจพระวาระของพระองค์

ประการแรก เราต้องพากเพียรในการศึกษาพระวาระของพระเจ้าและฟังพระคำเหล่านั้นไว้ในใจของเรา (ขอให้ผู้เรียนอ่าน สดุดี 119:11)

ประการที่สอง เราจะต้องพึ่งอาศัยในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อช่วยให้เรามีความเข้าใจความจริง (ขอให้ อ่าน ยอห์น 14:26)

ประการที่สาม เราจะต้องมีเวลาอธิษฐาน เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ หากว่าเราละเลย การเข้าเฝ้าพระเจ้าในทุกๆวัน

ประการที่สี่ เราควรจะมีหัวใจในการตอบสนอง เมื่อได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าจากพระวาระ การประพฤติตามพระวาระของพระเจ้า ช่วยให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ

การเติบโตขึ้นในความรู้แห่งพระวาระของพระเจ้า เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเผชิญชีวิต แต่การที่เรา จะเป็นเช่นนั้นได้ พระเจ้าจะทรงช่วยให้เราเข้าใจพระวาระของพระองค์ ถ้าเรามีความพยายามที่จะอ่านและ ศึกษาอย่างระมัดระวัง

สิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ของพระคัมภีร์ คือ ข้อความที่อยู่ในพระคัมภีร์ ข้อความบางอย่างเขียนขึ้น เพื่อคนบางกลุ่ม เช่นชนชาติอิสราเอล หรือคริสตจักรเอเฟซัส แต่ข้อความเกี่ยวกับความรอด เขียนไว้เพื่อทุกคนในทุกยุคทุกสมัย ความรักของพระเจ้าสำหรับเราแต่ละคนนั้นสำคัญสูงสุด พระเจ้าทรงต้องการให้เราได้ ข่าวแห่งความรอดและตอบสนอง โดยยอมรับเชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ถ้าคุณไม่เคยรับ เชื่อมาก่อน ทำไมคุณไม่ตัดสินใจต้อนรับพระองค์เสียตั้งแต่วันนี้

บทที่ 6 จะใช้พระคัมภีร์อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 119:15, 16 . กิจการ 8:26-28 . 2 ทธ 3:14-17. 2 ปต. 3:17-18

เป้าหมาย เพื่อจะช่วยให้นักเรียน เรียนรู้วิธีการศึกษาพระคัมภีร์

ข้อท่องจำ ข้าพระองค์จะภวานาข้อบังคับ และจับตาข้าพระองค์อยู่ที่วิธีทั้งหลายของพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ลืมพระวาทะของพระองค์ สดุดี 119:15,16

อุปกรณ์ -นักเรียนผู้ที่จะเป็นพยาน   -หนังสือศัพท์สัมพันธ์ ถ้ามี
-กระดานดำ และชอล์ค   -พระคัมภีร์   -ปากกา ดินสอ

เข้าสู่บทเรียน

การศึกษาพระคัมภีร์แบ่งออกเป็น 4 วิธีดังนี้

- 1.การศึกษาเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลที่อยู่ในพระคัมภีร์
- 2.การศึกษาเรียงความตามลำดับชื่อของหนังสือในพระคัมภีร์ โดยเริ่มต้นจากหนังสือปฐมกาลจนจบพระคัมภีร์ทั้งเล่ม
- 3.ศึกษาตามหัวข้อที่เห็นว่าสำคัญๆ โดยวิธีผู้เรียนจะเลือกหัวข้อที่สำคัญๆจากหนังสือหลายๆเล่มที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ มาค้นคว้าศึกษาเป็นเรื่องๆไป
- 4.การศึกษาโดยการตั้งคำถามนำเช่น ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหนและทำไมเป็นต้น

ไม่ว่าจะใช้วิธีใดในการศึกษา ความจริงในพระวาทะของพระเจ้าจะต้องบังเกิดผลหรือมีผลกระทบ ต่อชีวิตของผู้ศึกษาค้นคว้าเป็นส่วนตัว และจะต้องดูว่ามีจุดใดบ้างที่พระวาทะจะช่วยให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณ

กิจกรรม

ขอให้นักเรียนคนหนึ่ง ที่ครุ่นคิดไว้แล้วที่เห็นว่ามีความสำคัญและเหมาะสมที่จะเป็นพยาน ให้เขาเป็นพยานต่อชั้นเรียนในหัวข้อเหล่านี้

1. พระคัมภีร์มีส่วนสำคัญต่อชีวิตของเขาอย่างไร?

2. เขาใช้วิธีไหนในการศึกษาพระคัมภีร์?

การอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน มีส่วนในการเจริญเติบโตอย่างไร?

4. ทำไมการท่องข้อพระคัมภีร์มีประโยชน์ในการเติบโตในชีวิตคริสเตียน?

ศึกษาพระคัมภีร์

1. การเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว (สดุดี 119:15,16) ถ้ามองว่า อะไรจะเกิดขึ้นกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราละเลยการเข้าเฝ้าพระเจ้าในชีวิตประจำวัน?

พระคัมภีร์ ควรจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเข้าเฝ้าพระเจ้าในทุกๆวัน ให้สังเกตคำพูดของผู้เขียน สดุดีดังนี้ “ข้าพระองค์จะภาวนาขอบังกับของพระองค์ และจับตาของข้าพระองค์จะไม่ลืมพระวาระของพระองค์” (สดุดี 119:15-16)

การศึกษาพระวาระของพระเจ้า เป็นส่วนตัวจะเกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง?

ประการแรก เพื่อจะทราบคำแนะนำและน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นเหมือนแสงสว่างที่จะส่องหนทางให้แก่เราในเวลากลางคืน (ขอให้นักเรียนอ่าน สดุดี 119:105)

ประการที่สอง พระคัมภีร์ได้บันทึกคำสัญญาสำหรับเราให้มากมาย ให้เรามาทบทวนดูพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยเราให้รอด จะรักษาเราไว้ จะปกป้องคุ้มครองและจัดเตรียมทุกสิ่งสำหรับเรา ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายวัตถุ คนที่ละเลยการอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน และขาดการเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน เขาก็พลาดและไม่ได้รับสิ่งต่างๆเหล่านั้นจากพระเจ้า (ขอให้นักเรียนอ่าน ฟิลิปปี4:19)

ประการที่สาม พระคำของพระเจ้าทำให้เราเข้มแข็ง และมีกำลังใจที่จะเผชิญกับทุกสิ่งที่จะเข้ามาในชีวิตของเราในทุกๆวัน ในบางวันอาจจะปัญหาความยุ่งยากเกิดขึ้น แต่พระวาระของพระเจ้า ที่ถูกปลุกฝังไว้ในใจจะช่วยให้เรามีชัยชนะต่ออุปสรรคทั้งปวง

2. เพื่อการดำเนินชีวิตส่วนตัว (2 ทธ.3:14-17) พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่นำทางชีวิตที่ถูกต้องที่สุด ดังที่เปาโลได้แนะนำทิโมธีให้ดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรม ให้สังเกตดูสิ่งที่เขาพูดถึงพระคัมภีร์ดังนี้

“พระคัมภีร์ทุกตอน ได้รับการใส่ใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตัดเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม” (2 ทธ.3:16)

ในข้อที่ 14 เปาโลบอกทิโมธีดำเนินต่อไปจากสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาแล้ว หมายถึงสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญานที่อยู่ในพระคัมภีร์ ถ้าพระคัมภีร์สามารถช่วยเราในการดำเนินชีวิตประจำวัน เราก็มียุทธศาสตร์ที่จะต้องทำดังนี้

ประการแรก จะต้องอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน แม้ว่าพระคัมภีร์จะเป็นเหมือนคลังสมบัติแห่งสติปัญญาและคำสัญญาเป็นร้อยๆ ถ้าเราไม่อ่านสิ่งเหล่านั้นก็ไม่สามารถช่วยเราได้ ถ้าเราไม่สนใจที่จะอ่านก็เหมือนกับว่าเราไม่ยอมกินสิ่งที่มีประโยชน์ที่จะช่วยให้เราแข็งแรงและมีชีวิตอยู่

คำถาม? เราจะได้รับการช่วยเหลือเมื่ออ่านพระคัมภีร์ในทุกๆ วัน โดยทางไหนบ้าง?

ประการที่สอง เราจะต้องนำคำสอนมาใช้กับชีวิตประจำวัน เราไม่ควรพูดว่าคนนั้นคนนี้ควรจะอ่านเพื่อจะได้ดีขึ้น บางทีเราอาจจะไม่พูดอย่างนั้นก็ได้ แต่สิ่งสำคัญเราจะต้องนำเอามาใช้กับชีวิตส่วนตัวของเรา ก่อน นี่คือนิสัยที่จะทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลง และเป็นเหมือนกับพระคริสต์มากขึ้นทุกวัน

ประการที่สาม เมื่อพระเจ้าตรัสกับเราโดยทางพระวจนะของพระองค์ เราจะต้องเชื่อฟังโดยเร็ว ไม่ควรจะเป็นเหมือนโยนาห์ไม่ควรจะรอให้มีเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อน แล้วจึงเชื่อฟัง เราควรเชื่อฟังพระเจ้าแต่โดยดี เพราะว่าเรารักพระองค์ (ขอให้นักเรียนอ่าน 1 ยน.2:5,6)

อ่าน นำมาใช้และเชื่อฟัง เป็นกุญแจดอกสำคัญ สิ่งดีจะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราเมื่อเราอ่านพระคำของพระเจ้า เป็นประจำทุกวัน

กิจกรรม

แยกชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ แจกกระดาษ ดินสอ และหนังสือค้นคว้าพระคัมภีร์ หรือศัพท์สัมพันธ์ ให้แต่ละกลุ่มตั้งหัวหน้ากลุ่มหนึ่งคน เขียนหัวข้อต่อไปนี้บนกระดาน และให้แต่ละกลุ่มหาข้อพระคัมภีร์ ที่จะช่วยคนที่ประสบกับสิ่งต่างๆ ที่เขียนไว้บนกระดาน

1. การทดลอง
2. เสียใจ
3. กลัว

4. วิวาท
5. ไม่เปลี่ยนแปลง
6. เจ็บป่วย
7. ผิดหวัง หรือพบกับความล้มเหลว

3. เพื่อการเป็นพยาน (กจ. 8:26-38X)

สิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่งในชีวิตของคริสเตียนทุกคน คือ การเป็นพยานกับคนอื่นถึงความเชื่อของ
เขา **ถาม** ทำไมคริสเตียนทุกคนต้องเป็นพยาน? (ชวนให้อภิปราย)

กุญแจดอกสำคัญของการเป็นพยานที่เกิดผล คือ การแบ่งปันพระวาระของพระเจ้า คนส่วนมากจะยอมรับ
เพราะพระวาระของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจ

คุณยังจำเรื่องราวของฟิลิปในกิจการบทที่ 8 ได้หรือเปล่า ที่เขาได้ใช้พระวาระของพระเจ้านำชาย
คนหนึ่งให้ได้รับความรอด แม้ว่าเราจะไม่รู้ชื่อของชายคนนั้น แต่เรารู้ว่าเขาเป็นชาวเอธิโอเปีย และที่
แน่นอนเขาเป็นคนที่แสวงหาความจริง และได้พบแหล่งแห่งความจริง คือ จากพระคัมภีร์

ขณะที่ชาวเอธิโอเปียคนนี้ ไม่เข้าใจข้อความที่อ่านจากหนังสืออิสยาห์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้นำให้
ฟิลิปช่วยเขาให้เข้าใจ และในที่สุดชายผู้นั้นก็รับเชื่อ

คำถาม คุณเคยเป็นพยานกับคนบางคน โดยได้รับการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์บ้างไหม? ฟิลิปทำ
อย่างไร? เขาขึ้นไปบนรถม้าของขันที “ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มเล่า กล่าวถึงพระคัมภีร์ข้อนั้น ชี้แจงถึงข่าวประเสริฐ
เรื่องพระเยซู” กิจการ 8:35

เป็นสิ่งอัศจรรย์ ที่ขันทีชาวเอธิโอเปีย คนนั้นได้รับความรอดและรับบัพติศมาในน้ำในเวลานั้นเอง
การใช้พระวาระของพระเจ้าอย่างถูกต้อง ช่วยให้การเป็นพยานมีฤทธิ์อำนาจ

4. เพื่อการเจริญเติบโต (2ปต. 3:17-18)

สิ่งที่มีชีวิตทุกอย่าง ต้องมีการเจริญเติบโต เป็นกฎที่พระเจ้าทรงวางไว้ในสิ่งที่มีชีวิตพืชผักเจริญ
เติบโต สัตว์ต่าง ๆ มีการเจริญเติบโต รวมทั้งสัตว์ปีกและสัตว์น้ำด้วย แต่มีสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษ คือ
การสังเกตการเจริญเติบโตของทารก เราเห็นการเจริญเติบโตฝ่ายร่างกายได้อย่างชัดเจน แต่คุณเคยสังเกต
การเจริญเติบโต ในการพัฒนาด้านภาษาและคุณลักษณะทางด้านสังคมบ้างหรือเปล่า?

คุณรู้ไหมว่า เมื่อคนเราบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มีการพัฒนาและเจริญเติบโตขึ้น? เปโตรสอนเราว่า อย่าทำตามความผิดของคนชั่ว แต่จงเจริญขึ้นฝ่ายวิญญาณ

“แต่ขอให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (2ปต. 3:18)

คำถาม พระคัมภีร์ช่วยให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร?

การอ่านและการศึกษาพระคัมภีร์ช่วยให้เราเติบโตได้หลายทาง

สิ่งแรก ทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าเป็นใคร ทรงมีลักษณะเป็นอย่างไร จะมีที่ไหนอีกที่ เราจะเรียนรู้ถึงความรัก ความเมตตา ความยุติธรรม และความหวังโยของพระเจ้าได้ นอกจากจะเรียนรู้จากพระคัมภีร์

สิ่งที่สอง เราเข้าใจถึงความบาป และความสิ้นหวังของเราจากพระคัมภีร์

สิ่งที่สาม พระคัมภีร์บอกให้เราารู้ถึงเรื่องพระเยซูและความรอดอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ทุกคน

สิ่งที่สี่ เราจะพบคำแนะนำที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ จากพระคำพระเจ้าเท่านั้น

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

การที่เราได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ได้ทำเพื่อเรา ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเป็นพยาน เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง นั่นคือก้าวแรก ต่อมาก็เป็นส่วนของเราที่จะต้องทำ เราจะต้องถ่ายทอดความรู้จากสมองไปสู่จิตใจ และออกจากจิตใจเป็นการกระทำ ให้สังเกตคำพูดของผู้เขียนพระธรรมสดุดีว่า เขาตั้งใจจะทำอะไร เพื่อให้พระวาระของพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งในการประพาศของเขา เขาบอกว่า “บรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าพระองค์รับไว้เป็นมรดกเป็นนิรันดร์ พระเจ้าข้า เป็นความชื่นบานแก่ใจข้าพระองค์ ข้าพระองค์โน้มจิตใจของข้าพระองค์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระองค์เป็นนิรันดร์” (สดุดี 119:111-112)

นั่นเป็นแบบอย่างที่ดีของเราทั้งหลาย ถ้าเรียนรู้พระวาระของพระเจ้า ก็มีแต่วันที่จะเจริญเติบโตขึ้น ขอให้พระวาระของเจ้ามีอิทธิพลต่อชีวิตจิตใจของคุณ และเป็นสิ่งนำพาไปจนตลอดชีวิตของคุณ

(ให้สรุปบทเรียน โดยการอธิษฐานขอพระเจ้าทรงคลาไคลทุกคน และช่วยให้เขาแต่ละคน เห็นคุณค่า และการใช้พระวาระของพระเจ้าอย่างถูกต้องในการดำเนินชีวิต และการเป็นพยานต่อคนอื่น)

ก่อนที่เราจะเป็นพยานกับคนอื่นถึงความรักของพระเจ้า เราต้องมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นส่วน
ตัวเสียก่อน ถ้าคุณยังไม่มีประสบการณ์ หรือยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นส่วนตัว ทำไมไม่ต้อนรับพระองค์
เสียแต่วันนี้

บทที่ 7 สัญญลักษณ์ของเวลาสิ้นยุค

ข้อพระคัมภีร์   เอเสเคียล 37:21-25   โยเอล 2:28-29   มก. 13:7-10   กจ.2:14-16, 1ทธ. 4:1-2

เป้าหมาย   เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนการถูกรับขึ้นไป

ข้อท่องจำ   “แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด” (มธ. 24:13)

อุปกรณ์	บัตรแข็งขนาด 3"x5" หลายๆแผ่น	กระดาษ, ดินสอ
	หนังสือพิมพ์ วารสารที่มีข่าวสาร	พระคัมภีร์แปลหลายๆ รุ่น
	แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน	พระคัมภีร์

เข้าสู่บทเรียน

เมื่อเราอ่านข่าว ทางหนังสือพิมพ์วารสารหรือคู่มือ เรามักจะพบข่าวร้ายเสมอแต่เมื่อเราอ่านข่าวสารของคริสเตียนเราอาจจะพบข่าวดีหลายอย่างด้วย เช่นเวลานี้มีการฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณจิต ในหลายที่หลายแห่งทั่วโลกช่างดูขัดแย้งกันจริงๆ สิ่งดีและสิ่งชั่วจะเพิ่มทวีขึ้นในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? (ขอให้นักเรียนบางคนแสดงความคิดเห็น) ในขณะที่ความชั่วร้ายกำลังมีเพิ่มมากขึ้น คนของพระเจ้า ได้แสวงหาฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อจะเอาชนะความชั่วร้ายด้วยความดี

หลายคน เมื่อศึกษาพระวจนะของพระเจ้านานๆเมื่อเขาได้อ่านข่าวร้ายต่างๆ ก็มักจะพูดว่า “ถึงยุคสุดท้ายแล้ว” บางคนก็สงสัยว่า โลกนี้จะเต็มไปด้วยความชั่วร้ายจนทำให้พินาศไปเลยอย่างนั้นไหม พระเจ้าจะไม่ทรงละทิ้งคนของพระองค์ไว้ในความมืดโดยไม่มีแสงสว่าง เรื่องอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพราะว่าสองในสามส่วนของพระคัมภีร์ได้บันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายเป็นสิ่งจำเป็นของการเตรียมตัวสำหรับนิรันดร์กาล

กิจกรรม

ให้นักเรียนจับคู่ แจกบัตรแข็งขนาด 3"x 5" และดินสอ ให้แต่ละคู่เขียนสิ่งที่ชั่วร้ายของยุคปัจจุบันนี้ มาสัก 5 อย่างและสิ่งที่ดีมาสัก 5 อย่าง เสร็จแล้วให้ออกมาเขียนบนกระดาน โดยแบ่งหน้ากระดานออกเป็น 2 ส่วน ฝ่ายชั่วและฝ่ายดี

ศึกษาพระคัมภีร์

หลักจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้วก็มีการกำหนดวันเวลา แห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซู ขึ้นโดยใช้เหตุผลหยาบๆหยาบๆ บางอย่างมาอ้าง บางคนแสวงหาที่ปลอดภัยโดยไปอาศัยอยู่บนภูเขา หรือซ่อน ตัวเอง ไว้ในบ้านเพื่อจะคอย “วันนั้น” ถามว่า คุณคิดว่า “ผู้พยากรณ์” พวกนี้จะรู้สักอย่างไร ที่ยังไม่เห็นพระ เยซูเสด็จกลับมาตามที่ทรงตรัสบอกไว้ล่วงหน้า

พระเยซูไม่ได้กำหนดวันเวลาไว้ และผู้เขียนได้รับการคลายจากพระวิญญาณบริสุทธิ์บอกให้เราไปถึง เหตุการณ์ก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์

1.ชนชาติอิสราเอลเป็นเหมือนนาฬิกาของพระเจ้า (เอเสเคียล 37:21-25) ผู้ที่กล่าวคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการถูก ทำลายของชนชาติอิสราเอล คือ โมเสส อิชยาห์ เยเรมีย์ เอเสเคียล อาโมส และพระเยซู

ก่อนการถูกจับและถูกตรึงไม่นาน พระเยซูพยากรณ์ว่า ชนชาติอิสราเอลจะถูกทำลายจากทุก ประชาชาติ (ลูกา 21:24) หลังจากพระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว 40 ปี คำพยากรณ์นั้นก็เป็จริง อาณาจักรโรมันได้ ทำลายกรุงเยรูซาเล็มและชนชาติอิสราเอล ได้ฆ่าคนยิวหลายพันคน และยังมีชีวิตอยู่ก็ส่งไปที่อียิปต์เพื่อขาย เป็นทาส คนยิวก็กระจัดกระจายไปอยู่ทั่วโลกเป็นเวลานานเกือบ 2000ปี ตอนที่สองเกี่ยวกับการถูกทำลาย และการช่วยกู้ที่สำเร็จ

คำถาม?

เราจะรู้ว่คำพยากรณ์ใดจริงหรือเท็จได้อย่างไร? (รับคำตอบ) คำที่ออกมาจากปากผู้พยากรณ์ของ พระเจ้า จะต้องทำสำเร็จ และคำพยากรณ์นั้นจะต้องสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าไม่ใช่เป็นตาม ความคิดของมนุษย์

ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1948 ได้มีการรวมหัวกันของชนชาติอิสราเอล เรียกว่า ประชาชาติ อิสราเอล พวกเขาพักอยู่ที่กระจัดกระจายกันอยู่ในต่างประเทศได้ทยอยกันเดินทางกลับถิ่นกำเนิดแห่งบรรพ บุรุษของเขา ตั้งแต่บัดเป็นต้นมา “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า คุณคิดเราจะนำคนอิสราเอลมาจากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเขาได้เข้าไปอยู่ด้วยนั้น และจะรวบรวมเขามาจากทุกด้าน และนำเขามายังแผ่นดินของเขาเอง “ (เอเสเคียล 27:21) เมื่อต้นไม้ผลิบออ่อน ก็เป็นเวลาที่ยกให้เราเห็นว่าถึงฤดูใบไม้ผลิแล้ว และอีกไม่นานก็จะถึงฤดูร้อน ใน ทำนองเดียวกันคำพยากรณ์ที่สำเร็จไปแล้วนั้นก็เป็สิ่งบ่งชี้ให้เราเห็นว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาในไม่ช้า

2.ความอาหาญของปีศาจร้าย (1ทธ. 4:1-2) “พระวิญญาณได้ตรัสอย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคน ละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกปีศาจ” (1ทธ.4:1)

กิจกรรม

แจกพระคัมภีร์ที่แปลหลายๆรุ่น ให้เปิดดูใน 1 ทธ. 4:1 และอ่านเปรียบเทียบดูจากทุกเล่ม ให้สังเกต ดูการเพิ่มเติมข้อความที่ทำให้มีความเข้าใจชัดเจนขึ้น ครูอาจจะเขียนคำหรือข้อความที่สำคัญ บนกระดานเพื่อ ชวนนำความคิด

ใครๆก็รู้ว่าไม่เป็นสิ่งที่ดีที่จะหลงออกจากทางของพระเจ้า เมื่อทุกสิ่งกำลังเสื่อมถอยไปอย่างรวดเร็ว ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา แต่ถ้าเรามองดูรอบๆ จะเห็นว่า หลายคนไม่มีความสนใจต่อหมาย สำคัญเตือนภัยต่างๆเหล่านั้นเลย

คำถาม?

วิญญาณที่ล่อลวงนั้นเป็นสิ่งที่มองเห็นหรือมองไม่เห็น? วิญญาณทุกอย่างเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่ บุคคลหรือสิ่งที่มันทำงานผ่านนั้นสามารถมองเห็นได้ คนบาปตกเป็นเหยื่อของซาตานและวิญญาณชั่วได้ โดยง่าย มันสามารถชักจูงได้ทุกอย่าง เพราะตาของคนเหล่านั้นได้บอดมืดไปเสียแล้ว ในสายตาของพวกเขา การกระทำและการปรากฏของปีศาจเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจของเขาทั้งหลาย กลุ่มหลงอยู่กับการล่อลวงของมาร ร้าย จนทำให้เรื่องของพระเยซูคริสต์ไม่มีความหมายต่อพวกเขาเลย ใน 2 ทิโมธี 3:13 กล่าวเตือนว่า “ขณะเมื่อ คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลง ทั้งล่อลวงคนอื่นและถูกคนอื่นล่อลวงด้วย”

คำสอนของมารร้ายอาจจะมาในรูปของมิถุนาลัทธิ อาจจะดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ดีงานอาจจะมีคำขวัญ ที่น่าฟังว่า “จงตื่นเถอะ” หรือว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” คำล่อลวงเหล่านี้อาจจะเป็นเหมือนดาบสองคม แต่ เราจะมีโอกาสได้รู้เพียงคนเดียวหรือด้านที่สวยงามเท่านั้น แต่จิตสำนึกภายในของพวกเขาขึ้นปราศจากความ เมตตากรุณา

เราควรระมัดระวังครูผู้สอน ที่ดีครึ่งๆกลางๆ และพระคัมภีร์ได้บอกไว้ให้พิสูจนวิญญาณต่างๆว่ามา จากพระเจ้าหรือมาจากมารซาตาน ใน 1 ยอห์น 4:1-6 บอกให้เราารู้ถึงวิธีทดสอบเหล่านี้

3.การทดลองมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โยเอล 2:28,29; กิจการ 2:14-16)

ผู้พยากรณ์โยเอลได้บันทึกเรื่องการทดลองมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก่อนการบังเกิดของพระเยซู 800 ปี ในโยเอล 2:28,29 บอกให้เราารู้ถึง ผู้ที่จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โยเอลกล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเทลงมาเหนือมนุษย์ทุกคน บางคนจะกล่าวคำพยากรณ์ บางคนจะฝันเห็น บางคนจะเห็นนิมิต

เรารู้ว่าโยเอลเป็นผู้พยากรณ์แท้เพราะคำพยากรณ์ของเขาเป็นจริง ก่อนที่พระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์ไปหาพระบิดา พระองค์ตรัสบอกพวกสาวกและคนอื่นๆ ให้รอคอยคำสั่งสัญญาของพระบิดา หลายคนเชื่อฟังพระองค์และชีวิตของเขาทั้งหลายได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาหลังจากการทดลองมา ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่เห็นเหตุการณ์บางคนก็เยาะเย้ย บางคนสงสัย บางคนอัครรรยใจ และเปโตรผู้อยู่ในเหตุการณ์ของวันเพนเทกอสต์แรก ได้กล่าวด้วยความกล้าหาญว่า “แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ว่า พระเจ้าตรัสว่า มรวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเรา โปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง” (กิจการ 16-17) การเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่บันทึกไว้ใจกิจการ 2:4 ไม่มีของเขตจำกัดอยู่กับหนึ่งหรือสองนิกาย แต่สำหรับทุกนิกาย และทุกคนมีสิทธิ ที่จะรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ นี่ก็เป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่สำเร็จแล้วในวาระสุดท้ายนี้

เหตุผลในการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้บันทึกไว้สำหรับเรา (ขอให้นักเรียนอ่านกิจการ 1:8) เราได้รับฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยาน ในวาระสุดท้ายที่เต็มไปด้วยอำนาจของความชั่วร้าย การเป็นพยานของคริสเตียนก็ยิ่งต้องพึ่งฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น ไม่เพียงแต่การเป็นพยานเพื่อพระคริสต์เท่านั้นแต่ต้องมีชีวิตเหมือนกับพระองค์ด้วย

4.ประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลก (มาระโก 13:7-10)

ในบทเรียนตอนต้นๆ เราได้เรียนรู้แล้วว่ามารร้ายจะใช้ทุกสิ่งและทุกคน ให้เปลี่ยนจิตใจของทุกคน ให้ดำเนินชีวิตตามทางของมันและก็เป็นสิ่งที่น่าเศร้าใจ ที่มีหลายคนหันไปอยู่ในทางของมารร้ายตามที่ต้องการ

กิจกรรม

ให้นำหนังสือพิมพ์หรือหนังสือเกี่ยวกับข่าวสารต่างๆ มาหลายๆฉบับ ให้นักเรียนค้นหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับ สงคราม แผ่นดินไหว การกัณดารอาหาร การฆ่า การสร้างกองฟาง เป็นต้น ดูซิว่าใน 3 นาที เขาจะค้นได้กี่เรื่อง จากนั้นให้เปิดดูใน มาระโก 13:7-10 และคำอธิบายในคอลัมน์ขวามือ

ไม่มีใครชอบสงครามหรือแม่แต่ข่าวของมัน แต่คนชั่วอายุนี้ได้เกิดขึ้นในการต่อสู้ ในวิกฤตการณ์ หรือในการรุกรานกันตลอดเวลาพระเยซูตรัสว่าจะมีเหตุการณ์เหล่านี้บังเกิดขึ้น แต่วาระสุดท้ายยังไม่ถึง จะมีแผ่นดินไหวในที่หลายแห่ง คิดถึงเมื่อหลายปีมาแล้วมีคนเป็นพันต้องสูญเสียชีวิต และที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมากต้องพังพินาศไป ความอดอยากเกิดขึ้นเพราะประชากรทั่วโลก พืชพันธุ์ธัญญาหารมีผลิตผลน้อย เกิดความแห้งแล้ง และมีอุทกภัย เป็นต้น

พระเยซูเตือนพวกสาวกว่า พวกเขาจะถูกจับไปอยู่ต่อหน้าผู้ปกครอง เนื่องจากความเชื่อของเขา และจะต้องถูกลงโทษ

ถามว่า ใครจะเป็นผู้ได้รับความทุกข์ทรมาน เนื่องจากข่าวประเสริฐในคริสตจักรสมัยแรก? เปาโล กับสิลาถูกจับขังคุก ยากอบถูกตัดคอ สเทเฟนถูกขว้างด้วยหินจนสิ้นชีวิต การข่มเหงอย่างทารุณไม่สามารถยับยั้งข่าวประเสริฐไว้ได้ แต่ยิ่งทำให้แพร่ขยายไปทั่วโลก การเผชิญต่อสิ่งเหล่านี้ ทำให้มีโอกาสพูดเรื่องของพระเยซู “ข่าวประเสริฐจะต้องประกาศทั่วประชาชาติทั้งปวงก่อน” (มาระโก 13:10)

แม้ว่าการประกาศสั่งสอนจะเป็นวิธีของการเผยแพร่ว่าข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลก แต่ก็ยังมีวิธีอื่นด้วย หลายคนอาจจะไม่ถูกเรียกให้เป็นนักเทศน์ในคริสตจักรหรือในที่ประชุมใหญ่ๆถึงกระนั้นก็ยังมียีกหลายทางที่เราสามารถแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนอื่นๆได้ (ให้อภิปรายถึงวิธีที่อนุชนจะสามารถเผยแพร่ว่าข่าวประเสริฐตามหัวข้อต่อไปนี้)

1. ดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างเหมาะสม การแสดงความรัก ความเมตตากรุณาและการห่วงใยต่อคนอื่น ในชีวิตประจำวันของเรา ช่วยให้เห็นคุณค่าของการเป็นคริสเตียน

2. แบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนอื่น ถึงสิ่งที่พระเยซูได้กระทำต่อชีวิตของคุณ

3. เชิญเพื่อนไปร่วมประชุมที่คริสตจักรอธิษฐานมิพลังและฤทธิ์อำนาจ สามารถนำคนรับเชื่อพระเยซูได้

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

เราไม่สามารถแก้ตัว หรือเฉยเมยต่อเหตุการณ์ในวาระสุดท้ายได้ เพราะรู้อยู่แล้วผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมได้พูดถึงสิ่งเหล่านั้น พระเยซูได้ตรัสกับสาวก และในสมัยนี้พระเจ้าทรงเรียกหลายคนทั้งชายและหญิง ให้ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ เรากำลังรอคอยวันอันยิ่งใหญ่ แห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซู จะ

นานสักอีกเท่าใดไม่มีใครทราบ แต่พระบิดาทรงใช้เครื่องมือทุกชนิดและพลังคนเป็นจำนวนมาก เพื่อนำคนบาปให้ได้รับความรอดในพระเยซูคริสต์

ข้อคิด

เมื่อรู้ว่ามีหมายสำคัญหลายอย่าง ได้ปรากฏขึ้นแล้วในปัจจุบันนี้ สิ่งแรกที่เราควรทำคือเตรียมใจของเราให้พร้อม โดยต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของเราเสีย เวลานี้ท่านเตรียมจิตใจของท่านพร้อมแล้วหรือยัง?

บทที่ 8 การถูกรับขึ้นไป

ข้อพระคัมภีร์	1ธก. 4:13-17, 5:1-6 ฮบ. 9:27-28
เป้าหมาย	เพื่ออธิบายถึงเรื่องการถูกรับขึ้นไป
ข้อท่องจำ	“หลังจากนั้น เราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์” (1ธก. 4:17)
อุปกรณ์	กระดาษ ดินสอ กระดาษ ปากกา พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน เรียน อุปกรณ์สำหรับกิจกรรม

เข้าสู่บทเรียน

คนส่วนมากไม่ชอบการรอคอย แต่บางครั้งก็มีความจำเป็นที่จะต้องรอคอย การรอคอยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ทุกคนที่เคยรอคอยคนบางคน หรือบางสิ่งจะรู้ดีว่ามันทำให้ เป็นกังวล กระสับกระส่าย และวุ่นวายใจ พวกเราซึ่งเป็นคริสเตียนก็กำลังรอคอย และเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู เราจะต้องไม่ท้อแท้ใจหรือหมดความอดทนเสียก่อน เพราะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏ

ศึกษาพระคัมภีร์

“พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีก” เราได้ยินคำพูดคำนี้มานานแสนนาน บางครั้งเราอาจจะสงสัยว่า จะเป็นเช่นนั้นจริงไหม

พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่ประกาศถึงการเสด็จกลับมาเท่านั้น แต่ยังสามารถบอกให้เราไปถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู และให้เราไปถึงการเตรียมตัวไว้ให้พร้อม ในการเสด็จกลับมาของพระองค์ ถ้าเราเชื่อว่าพระองค์จะเสด็จมาแน่ เราควรจะได้เรียนรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ (อ่าน ยน. 14:2,3 กจ. 1:9-11 วว. 22:20)

กิจกรรม

แจกกระดาษ ดินสอ ให้ผู้เรียนเขียนถึงความรู้สึกของเขา ต่อเหตุการณ์ต่อไปนี้ ให้เลือกเพียง เหตุการณ์เดียวอะไรก็ได้ดังนี้

- 1) เพื่อนขอยืมเงินแล้วลืมให้คืน
- 2) คุณพ่อคุณแม่สัญญาว่า จะพาไปเที่ยว แล้วไม่ได้ไป เพราะมีข้อขัดข้องบางประการ
- 3) เพื่อนคริสเตียนสัญญาว่า จะเก็บความลับของคุณไว้ แต่เขาไม่รักษาคำสัญญา
- 4) เพื่อนที่นัดว่าจะพบกัน แล้วไม่มาตามนัด เป็นต้น

ครูอาจจะเพิ่มเหตุการณ์อื่นๆ ได้ ที่ทำให้ผิดหวัง และเสียอารมณ์ เมื่อเสร็จแล้ว ขอให้บางคนเสนอ ผลงาน แล้วให้ครูอธิบายเพิ่มเติมต่อไป

1. ใครจะไป (1ธก. 4:13-17)

เรามักจะพรรณนาถึงคนที่มีความสุขว่าเหมือน “อยู่สวรรค์” บางทีเราอาจจะรู้สึกอย่างนั้นในบางครั้ง เมื่อเรามีความสุขมากๆ

เหตุการณ์ที่เรารอคอยอยู่นี้ก็ยิ่งใหญ่เกินความเข้าใจของเรา ซึ่งเรียกว่า “การถูกรับขึ้นไป”

“หลังจากนั้น เราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์” (1ธก. 4:17)

แต่น่าเสียดายที่ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถร่วมเดินทางไปในครั้งนี้ จะได้ไปเฉพาะกลุ่มที่ได้เลือกสรรไว้แล้ว คือ คริสตชนของพระเจ้าเท่านั้นที่จะถูกรับขึ้นไป บางคนไม่ยอมเห็นคุณค่าในการรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา จนทุกสิ่งได้หายไปเสียแล้ว

บางคนกล่าวว่า คนในยุคนี้จะเป็นพวกที่ถูกรับขึ้นไปทั้งเป็น หมายความว่าเรามีชีวิตอยู่จนถึงวันที่จะถูกรับขึ้นไป แต่จะมีข้อแตกต่างอะไรไหม ที่เราจะตายแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา (ขอให้ผู้เรียนอ่าน 1ธก. 4:13-15)

กิจกรรม

ให้แยกชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม แจกกระดาษ ดินสอ ให้แต่ละกลุ่มเขียนข้อความใน 1 ธก 4:16-17 บนกระดาษ ให้แต่ละกลุ่มเขียนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในพระคำตอนนี้ โดยเรียงตามลำดับ ให้เวลา 2-3 นาที แล้วถามว่า เขาค้นพบสิ่งแปลกใหม่อะไรบ้าง แล้วให้แต่ละกลุ่มเสนอผลงาน

พวกคริสเตียนที่หายไปแล้ว จะเป็นพวกแรกที่ถูกรับขึ้นไป เมื่อพระเยซูมาปรากฏ ญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่เป็นคริสเตียนตายไปก็รู้สึกเสียใจ แต่เปาโลเตือนเราในพระคำตอนนี้ว่า เราไม่ควรโศกเศร้า รวากับว่าไม่ได้พบกับพวกเขาเหล่านั้นอีก หรือรวากับว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ร่วมในความชื่นชมยินดี เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา เมื่อผู้ที่ตายในพระคริสต์ได้เป็นขึ้นมาแล้ว หลังจากนั้นคนที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ (ขอให้บางคนอ่าน 1คร. 15:51-52) เราไม่มีเหตุที่จะต้องอิจฉาเอโนค หรือเอเลียห์ เพราะเราทุกคนที่เชื่อจะถูกรับขึ้นไป

เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเราไม่สามารถจะทำอะไรได้ทัน เราทุกคนจะเปลี่ยนจากร่างกายที่เปื่อยเน่าและสูญสลายไปได้ กลายเป็นร่างกายที่ไม่มีวันเสื่อมสลาย การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะต้องรอเวลานานเท่าไร 1คร. 15:52 บอกว่า “ในช่วงขณะเดียว หรือ ในพริบตาเดียว”

พวกที่เป็นขึ้นจากหลุมฝังศพ และพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ จะรวมกันเป็นพวกเดียว จะพบกับพระเยซูที่รออยู่ในท้องฟ้าอากาศ

2. จะเกิดขึ้นเมื่อใด (1คร. 5:1-3)

“เพราะท่านเองก็รู้ดีแล้วว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน” (1คร. 5:2)

ถามว่า การเสด็จกลับมาของพระเยซู จะเปรียบกับการมาของขโมยในเวลากลางคืนได้อย่างไร?

ประการแรก การเสด็จมาของพระองค์จะมาแบบไม่มีใครคาดคิด หมายความว่าเราจะไม่รู้เวลาที่แน่นอนว่า พระองค์จะเสด็จมาเวลาใด ขโมยจะบอกกับเจ้าของบ้านใหม่ว่าจะมาขโมยของเวลาใด?แน่นอน เขาจะไม่บอกให้เจ้าของบ้านรู้ ถ้าเขาบอก การทำงานของเขาจะไม่สำเร็จ

ขอให้ผู้เรียนอ่าน 1 คร. 5:3 การถูกรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน หญิงตั้งครรภ์ที่กำลังถูกนำไปยังห้องคลอด ไม่สามารถปฏิเสธว่าจะไม่มีลูก เหตุการณ์ต่าง ๆ ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว ทุกสิ่งจะต้องดำเนินไปตามนั้น

ขโมยจะมีความยินดีเมื่อทำการได้ จะนำเอาของมีค่าไป และทิ้งของที่ไม่มีค่าทิ้งไว้ พระเยซูจะเสด็จมารับลูกๆของพระองค์ ส่วนคนบาปจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง

คนที่หัวเราะเยาะเรื่องการลือคประตูป้าน อาจหัวเราะเยาะเมื่อเราพูดถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู

“จงรู้ชื่อนี้ก่อนคือ ในการสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้น และประหลาดตามใจปรารถนาของคุณ และจะถามว่า คำที่ทรงสัญญาว่าจะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนเป็นอยู่ตั้งแต่เดิมสร้างโลก” (2 ปต. 3:3, 4)

แม้ว่าเราไม่รู้วันที่แน่นอนในการเสด็จกลับมาของพระเยซู ก็ไม่ใช่ที่เราจะไม่รู้อะไรเสียเลย เพราะว่ายังมีหลายสิ่งต่าง ๆ ที่เราสามารถสังเกตเห็นได้ ผู้ที่ไม่เชื่อไม่สนใจในสิ่งเหล่านี้ก็เหมือนกับพวกที่เขาไม่สนใจเรื่องเกี่ยวกับความรอด แต่ผู้เชื่อจะเอาใจใส่กับการเตือนต่างๆ

3. จะเตรียมพร้อมอย่างไร (1ธก. 5:4, 6)

“แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา” (1ธก. 5:4)

ขโมยมักจะทำงานของเขาตอนไหน? ในเวลากลางคืน เมื่อทุกคนกำลังนอนหลับ แต่นี่ไม่ได้หมายความว่า พระเยซูต้องเสด็จมาในเวลากลางคืน หรืออาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ ความมืดหมายถึงความมืดฝ่ายวิญญาณ หลายคนจะเกิดความสงสัยและไม่เชื่อ อาจจะถูกว่า “ใช่ ฉันได้ยินเรื่องเหล่านี้มาเป็นหมื่นครั้งแล้ว แต่ฉันจะเชื่อเมื่อฉันเห็น” บางคนก็นิ่งนอนใจ “ฉันทำบาปนิดๆ หน่อยๆ จะเป็นไรไป ยังมีเวลาอีกเยอะที่จะขออภัยโทษบาป ตอนนี้ฉันจะกอบโกยความสุขเสียให้พอก่อน

เราจะต้องตื่นตัวอยู่เสมอที่จะไม่ให้ซาตานปิดหูปิดตาของเรา ดวงตาของเรา จะต้องใสสว่างอยู่ตลอดเวลา มารอาจจะทำให้ทางเดินของเรามีเมฆหมอก เพื่อให้เราล้มลงในที่มืด ในที่แจ้งหรือในที่มืดสางๆ

ความชั่วร้ายจะแพร่หลายออกไปทั่วโลก ก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ คนทั้งหลายจะทำการที่ชั่วร้าย จะไม่สนใจตนเองและคนอื่น (อ่าน รม.1:29-32) คนในครอบครัวจะเกลียดชังซึ่งกันและกัน (ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน มธ. 10:35-36) และให้อ่าน มธ.25:1-13) คำอุปมาในเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความโง่เขลา และการไม่เตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระเยซู ทางเดียวที่เราจะมีชีวิตรอดอยู่ได้ ก็โดยการเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระองค์ตลอดเวลา เมื่อเรารู้ความจริงเหล่านี้แล้ว เราก็ต้องดำเนินชีวิตตามนั้น ถามว่า คุณแต่งตัวพร้อมที่จะต่อสู้กับซาตานหรือยัง? ตรวจสอบอุปกรณ์ที่จะใช้ในการต่อสู้ในอฟ.6:11-18 (ขอให้ผู้เรียนอ่านพระคำตอนนี้)

4. ท่าทีของคริสเตียน (ฮีบรู 9:27-28)

เราควรมีท่าทีต่อผู้ที่ทำดีต่อเรา ห่วงใยเรา และอื่นๆ เช่น ต่อต้าน เกลียดชัง ไม่เชื่อ และชื่นชมเราว่าอย่างไร? แน่แน่นอนเราจะต้องชอบคนที่ชื่นชมเราอย่างไร? แน่แน่นอน เราจะต้องชอบคนที่ชื่นชมเรา

ให้คิดถึงสิ่งที่ พระเยซูทรงกระทำเพื่อเราบนไม้กางเขน สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราในทุก ๆ วัน และสิ่งที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ เพื่อให้เรามีความสุขตลอดไปเป็นนิรันดร์ สิ่งเหล่านี้ไม่ช่วยให้เราอยากพบพระองค์เป็นส่วนตัวหรือ?

พระคริสต์ก็ฉันทันที คือ พระองค์ทรงถวายพระองค์เอง เป็นเครื่องบูชาครั้งเดียวเพื่อจะได้ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมากไว้ พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดา

ผู้ที่รอคอยพระองค์ ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด (ฮบ. 9:28) การเขียนจดหมายหรือการโทรศัพท์เป็นวิธีที่ดีมากในการติดต่อสื่อสาร แต่จะเป็นการดียิ่งกว่านั้น ถ้าเราจะมีโอกาสได้พบและพูดคุยกันตัวต่อตัว ไม่ต้องการติดต่อกันอย่างไกลอีกต่อไป พระองค์จะมารับเราไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์

บางคนรอจนถึงวินาทีสุดท้าย จึงจะเตรียมตัวเดินทาง แล้วเขาก็ตื่นตระหนก บางทีอาจจะทันเวลา แต่ก็มีความสับสนวุ่นวายเป็นอันมาก

ในทำนองเดียวกับคนบาปที่รอจนถึงวินาทีสุดท้ายว่าจะยอมรับพระเยซูซึ่งเป็นการเสี่ยงอย่างมาก ไม่มีใครรู้ว่าวินาทีสุดท้ายนั้นจะมาเมื่อใด

คำถาม คุณจะมีท่าทีอย่างไรต่อเพื่อนที่พูดว่า “ฉันมีโอกาสมิชีวิตที่ถูกต้องได้ เมื่อมีอายุมากกว่านี้”

สำหรับคริสเตียน การเตรียมพร้อมตั้งแต่เนิ่นๆ และรอคอย จะไม่ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวาย จะไม่มีความวิตกกังวล หรือมีความกลัวหรือประหลาดใจ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอย่างกะทันหัน เขารู้ว่าจำเป็นจะต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอ และชวนขวายเป็นอยู่กับการนำคนที่ไม่เชื่อให้เข้ามาหาพระเยซู จนถึงวินาทีสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์

ความสับสนวุ่นวายที่เกิดขึ้นในโลก จะไม่ทำให้เราเศร้าโศกหมดหวัง เพราะจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า เราอีกไม่ช้าโลกใหม่ที่ดีกว่าจะมาถึง พระเยซูบอกถึงท่าทีที่เราควรมีใน ลก. 21:28 (ขอให้ผู้เรียนอ่าน)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าเราจะเตรียมตัวไปพักผ่อนที่ไหนสักแห่ง จะต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้า จะต้องคิดถึงว่าจะไปที่ไหน จะเดินทางอย่างไร จะต้องใช้เงินเท่าไร เป็นต้น หลายคนอาจจะมีความคิดเห็นหลายอย่างแตกต่างกันไป แต่ในที่สุดก็ต้องตกลงกันให้เป็นที่แน่นอน จะเตรียมทุกอย่างให้พร้อมและรอคอยวันเดินทาง

การต้อนรับพระเยซู เป็นการตัดสินใจส่วนตัวของเราแต่ละคน โดยไม่ต้องให้คนอื่นมาตัดสินใจแทนเรา เราต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ พระเยซูอาจจะเสด็จมาได้ตลอดเวลา การถูกรับขึ้นไปเป็นสิ่งที่เราทุกคนปรารถนา บางทีอาจจะเป็นเวลานี้เท่านั้นที่คุณจะสามารถจองตัวได้ ในครอบครัวของพระเจ้า มีที่ว่างสำหรับทุกคน จงขอการอภัยโทษความผิดบาปของท่านต่อพระเจ้า เสียตั้งแต่วันนี้เถิด

บทที่ 9 การพิพากษายิ่งใหญ่ 2 ประการ

ข้อพระคัมภีร์ โรม 14:10-12 1คร. 3:10-15 ฮบ. 12:22, 23 วจ. 20:11-15

เป้าหมาย เพื่ออธิบายถึงการพิพากษาที่พระที่นั่งของพระคริสต์และพระที่นั่งใหญ่สีขาว

ข้อท่องจำ “ฉะนั้น เราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า)

อุปกรณ์ กระดาษ, ดินสอ   แบบฝึกหัด   กระดาน   พระคัมภีร์

เข้าสู่บทเรียน

ความวิตกกังวลในวันสอบ คุณเคยมีประสบการณ์เช่นนี้บ้างไหม? อาจจะมีอาการเหงื่อออกที่มือ ปั่นป่วนในท้อง ปวดต้นคอหรือกล้ามเนื้อ และคนที่มีความกังวลอาจจะหลงลืมทุกสิ่ง แม้กระทั่งชื่อของตนเอง นักเรียนที่เตรียมตัวไม่พร้อมในการสอบไม่ว่าจะด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด มักจะมีความกลัวและวิตกกังวลในวันสอบ แต่บางครั้งเขาจะทำใจเย็นตลอดการสอบ และคิดว่าช่างมันเถอะคนที่ค่อนข้างฉลาด บางครั้งทำคะแนนสอบไม่ค่อยดี เพราะมีความมั่นใจในตัวเองมากเกินไป เขาอาจจะศึกษาและรู้ทุกคำ แต่แล้วการสอบ การศึกษาและการสอบมีความสัมพันธ์กันอย่างไร? ควรจะศึกษามากๆและดีที่สุดหรือพึ่งหนังสือไว้ที่โรงเรียน แล้วปล่อยให้ตามดวงอย่างนั้นไหม?

การเตรียมพร้อมอาจจะไม่ใช่หลักประกันของผลสอบ แต่เราได้รับการเตือนให้พร้อมในการทดสอบ ที่เหนือการทดสอบใดๆ ในโลกนี้ และผลของการทดสอบก็ขึ้นอยู่กับการเตรียมพร้อมของเรา

ศึกษาพระคัมภีร์

นิทานของเด็กๆมักจะจบด้วยคำว่า “หลักจากนั้น เขาทั้งหลายก็มีชีวิตอย่างสงบสุขต่อไป” แต่ชีวิตจริงไม่ได้จบลงอย่างนั้นเสมอไป บางสิ่งเกิดขึ้นโดยที่เราไม่สามารถควบคุมได้ แต่เราต้องมีความรับผิดชอบต่อแทบทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางทีเราก็มองความผิดไปให้คนอื่น เพื่อจะทำให้สบายใจขึ้น แต่เรารู้้อยู่แก่ใจว่าใครเป็นคนผิด ที่จะต้องรับผิดชอบต่อบั้นปลายชีวิตของเราเอง การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีผลกระทบต่อชีวิตนิรันดร์ของเรา

1. ผู้พิพากษาของทุกคน (ฮีบรู 12:22,23)

เราไม่ชอบอยู่ต่อหน้าผู้พิพากษา เพราะคนเหล่านี้ทำให้เรารู้สึกกลัว อาจจะเป็นเพราะเสื้อคลุมสีดำ บัลลังก์ของเขา หรือห้องพิพากษา ที่ทำให้เรากลัว แต่เราก็ไม่สามารถพูดได้ว่า ผู้พิพากษาทุกคน น่ากลัว โหดร้ายไร้ความปราณี หรือไม่มีความเป็นธรรม ผู้พิพากษาเหนือผู้พิพากษาทั้งปวงจะไม่มีคุณสมบัติในทางลบอย่างเด็ดขาด (ขอให้นักเรียนอ่าน ปฐก.18:25) พระเจ้าเป็นความรัก เรามักจะพูดคำนี้เสมอ พระเจ้าเป็นความรักจริง แต่พระองค์ทรงลงโทษ (แกล้งใจ) เราด้วย เพราะพระองค์ทรงรักเรา

ถามว่า จะแสดงว่าพ่อรักลูกไหม ถ้าพ่อไม่สนใจการละเมิดกฎข้อบังคับของลูก? จะไม่เป็นเช่นนั้นแน่ เพราะถ้าพ่อละเลยในที่สุดจะนำลูกของเขาไปถึงความตาย

การพิพากษาหมายถึง การแยก การแยกมาก่อนการลงโทษ จงจำไว้ว่าการลงโทษไม่ใช่เป็นสิ่งที่ร้ายเสมอไป ถามว่า ทำไมพระเจ้าต้องลงโทษ? พระเจ้าจะไม่ประทานบัญญัติให้แก่เรา ถ้าพระองค์ไม่จริงจังกับบัญญัติเหล่านั้น พูดย่างๆก็คือว่า การพิพากษาแสดงถึงผลแห่งการกระทำของบุคคลทั้งดีและชั่ว การพิพากษาคัดสินของพระเจ้าไม่มีการอุทธรณ์ เพราะทรงรอบคอบและยุติธรรม ก่อนที่จะมีการตัดสิน พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่มนุษย์จนนับครั้งไม่ถ้วน ที่จะยอมรับพระเมตตาคุณของพระองค์ (ขอให้บางคนอ่าน 2 เปโตร 3:9 ดังๆ)

พระเจ้าทรงมอบหมายให้พระเยซู พระบุตรของพระองค์ เป็นผู้พิพากษาครั้งสุดท้ายการเป็นขึ้นมา จากความตาย ประทับตราแสดงถึง การมีสิทธิอำนาจของพระองค์ที่จะทำการพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย (อ่าน กิจการ 10:42, 17:31, 2 ทิโมธี 4:8 และ เปโตร 4:5) จะมีใครอีก ที่มีคุณสมบัติมากกว่านี้ที่จะทำการพิพากษาได้ นอกเหนือจากพระเยซู? พระเยซูทรงมีพระสติปัญญา และความรอบรู้เหมาะสมกับตำแหน่งของพระองค์ (โคโลสี 2:3) พระองค์ไม่จำเป็นต้องฟังคำอธิบายของเรา เพราะทรงทราบการกระทำของเราทุกอย่าง พระเยซูทรงมีความเข้าใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะว่าทรงมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ถึง 30 ปี ทรงเคยอยู่ร่วมกับคนที่ไม่เชื่อและคนที่เชื่อ ทรงรู้ถึงความเจ็บปวดและความปีติยินดีของเรา พระเจ้าได้ส่งพระเยซูมาเป็นผู้ไถ่ ไม่ใช่เป็นผู้กล่าวโทษ ทรงมีพระประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอด ไม่ใช่ให้ได้รับการลงโทษ ทรงเป็นผู้พูดต่อพระเจ้าแทนเรา “และมาถึงที่ชุมนุมอันร่าเริงของบุตรหัวปี ผู้มีชื่อจาริกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้า ผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงวิญญูณจิตของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว” (ฮีบรู 12:23)

กิจกรรม

ให้ถามว่า พระเจ้าพระบิดา หรือพระเยซูพระบุตร จะเป็นผู้พิพากษาสุดท้าย? ขอให้นักเรียนค้นหา คำตอบจาก มัทธิว 28:18 ยอห์น 5:22, 9:39, 13:3 โรม 14:10 เมื่อได้รับคำตอบแล้วให้เสริมคำอธิบายเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเยซูจากคอลัมน์ขวามือ

2. การพิพากษาสำหรับคริสเตียน (โรม 14:10-12, 1 โครินธ์ 3:10-15) ในสมัยที่คุณเป็นเด็ก คุณคงจะเคยเข้าค่าย สิ่งที่สำคัญที่สุดของการจัดค่าย คือการที่จะได้รับรางวัลในสุดท้าย รางวัลเหล่านั้นมักจะให้แก่ผู้ที่นำเพื่อนมาหลายๆหรือผู้ที่ท่องข้อพระคัมภีร์เก่งๆเด็กบางคนพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะทำให้ดีกว่าเพื่อน เพราะอยากจะเป็นคนที่เก่งที่สุด คริสเตียนก็เช่นเดียวกัน จะต้องพยายามทำทุกสิ่งให้ดีที่สุด แต่รางวัลที่เราจะได้รับหลังความตายนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เรามีบทบาทมากกว่าคนอื่นๆในคริสตจักร เพราะแต่ละคนจะต้องถูกพิจารณาเป็นส่วนตัว ไม่ใช่ด้วยการเปรียบเทียบกับคริสเตียนคนอื่นๆแต่ขึ้นอยู่กับคำสั่งและคำแนะนำของพระเจ้าที่มอบไว้กับเรา “ฉะนั้นเราทุกคน จะทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า” (โรม 14:12)

เราแต่ละคน ไม่มีสิทธิ์ที่จะทำการพิพากษาผู้ใด เพราะนั่นเป็นหน้าที่ของพระเยซู วันหนึ่งพระเยซูประทับบนบัลลังก์ ขณะที่ทุกคนต้องคุกเข่าลง เพื่อสารภาพต่อพระองค์ (ขอให้นักเรียนอ่าน 1 โครินธ์ 3:10-15) ชีวิตทำที่ที่ไม่เห็นแก่ตัว บาติเราอาจจะใช้ไม้หญาแห่ง และฟาง และการกระทำที่รับไว้ประโยชน์ มาก่อสร้างขึ้นบนรากฐานนั้น

คำถาม? อะไรเป็นเครื่องพิสูจน์ว่างานนั้นไร้ค่าหรือไม่?

ส่วนประกอบของการตัดสินใจ คือทำที่ถ้าเราทำบางอย่างเพื่อทำให้ บางคนประทับใจการกระทำนั้นก็ไร้ค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า ถามว่าสิ่งต่างๆที่กล่าวมาแล้ว คือทอง เงิน เพชรพลอย ไม้ หญาแห่ง ฟาง อันไหนไหม้ไฟได้ง่ายกว่ากัน? อะไรจะคงทนได้ดีที่สุด? (รอคำตอบ) คนที่ใช้ชีวิตทำทุกสิ่งเพื่อความพอใจของตนเอง แม้ว่าจะเป็นคริสเตียนเขาจะไม่ได้รับบำเหน็จในวันพิพากษา เขาจะรอด แต่เหมือนกับคนที่รอดจากไฟ เขาอาจจะรอดตายแต่ทรัพย์สินสมบัติไหม้ไฟหมด

3. การพิพากษาคนบาป (วิวรณ์ 20:11-15) พวกคริสเตียนจะต้องปรากฏตัว ต่อหน้าพระที่นั่งแห่งการพิพากษาของพระคริสต์ แต่พวกคนบาปทุกคน จะต้องปรากฏที่หน้าบัลลังก์แห่งการพิพากษาใหญ่สีขาว พระที่นั่งใหญ่สีขาว ซึ่งพระเยซูทรงประทับนั้นสูงใสยิ่งนัก (ขอให้นักเรียนอ่าน วิวรณ์ 20:11) แม้คนบาปที่มีความกล้าที่สุด เมื่อได้เห็นความบริสุทธิ์ และสง่าราศีแห่งพระที่นั่งใหญ่นั้น ยังเต็มไปด้วยความเกรงกลัวพระองค์

คนบาปไม่มีความหวังว่าจะได้รับความเมตตาในเวลาสั้น ๆ ที่นี้ไม่มีการให้อภัย ไม่มีการแก้ตัวใดๆ หลักฐานทุกอย่างมีครบแล้ว

คำถาม ทำไมคนเหล่านี้จะต้องอยู่ที่นี่ บางทีอาจจะมีคนดีปะปนอยู่ที่ด้วย อะไรเป็นสิ่งที่ตัดสินความผิดของพวกเขาทั้งหลาย?

คนจากทุกชั่วอายุคนที่ได้ปฏิเสธพระเยซู เขาไม่สนใจต่อคำเตือนและปล่อยโอกาสที่จะได้รับความรอดให้ผ่านไป เขาตั้งใจที่จะเลือกทางเดินของตนเอง เขาตั้งใจที่จะเลือกทางเดินของตนเอง และไม่ยอมให้พระเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของเขาทั้งหลาย และบัดนี้เขาได้รอคอยการลงโทษสมกับการกระทำของเขา

“ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและแดนมรณาก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในแดนนั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนทุกคน” (วิว. 20:13) จิตวิญญาณของคนบาปจะถูกเก็บไว้ในที่แห่งหนึ่งเรียกว่า แดนมรณาในขณะที่ร่างกายของเขาอาจจะอยู่ในหลุมฝังศพหรือในทะเล ณ หน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาว คนบาปทุกคนทั้งกายและวิญญาณจะถูกเรียกขึ้นมาเพื่อรับการพิพากษาลงโทษ

พระเยซูซึ่งเป็นผู้พิพากษามีสมุดบันทึกเกี่ยวกับชีวิต และการกระทำของทุกคนไว้พร้อม ไม่มีคนบาปคนใดจะสามารถหนีรอดจากการพิพากษาไปได้ ปลายทางนิรันดร์ได้รับการประทับตราไว้ ในขณะที่เราสิ้นชีวิตลง ไม่มีโอกาสอีกแล้วที่เราจะบอกว่าเสียใจในการกระทำทั้งหมดของเรา

คำถาม การพิพากษาสำหรับคนที่ปรากฏอยู่ที่หน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาว จะเป็นอย่างไร? (ให้ผู้เรียนอ่าน วว. 20:15) ทุกคนที่ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ในชีวิตนี้ เขาจะต้องใช้ชีวิตหน้าในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิตย์

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

บทสรุป การตายฝ่ายร่างกาย ไม่มีวันหลีกเลี่ยง

วันหนึ่งทุกคนจะต้องเผชิญกับมัน แต่ความตายไม่ใช่จุดจบของทุกสิ่ง วันแห่งการพิพากษาก็แน่นอนเท่ากับความตาย (ฮีบรู 9:27) ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ จะต้องยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เพื่อรายงานทุกสิ่งต่อพระองค์

การพิพากษาที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์ (สำหรับผู้เชื่อเท่านั้น) จะเป็นเวลาแห่งความชื่นชมยินดี หากแต่การพิพากษาที่หน้าบัลลังก์ใหญ่สีขาว (สำหรับคนบาปนั้น) จะเป็นเวลาแห่งความทุกข์โศกเศร้าอย่างยิ่งใหญ่ ผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งนั้นจะต้องพบกับความพินาศ และอยู่ในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิตย์

ไม่มีเหตุผลอันใดที่ผู้หนึ่งผู้ใดในโลกนี้จะต้องรับการพิพากษาที่หน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาว การลงโทษนิรันดร์เป็นผลของการตายในความบาปของมนุษย์ พระเยซูได้เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อจะชดใช้หนี้แห่งความบาปของเรา และเพื่อจัดเตรียมหนทางสำหรับมนุษย์ ให้มีชีวิตนิรันดร์ฝ่ายวิญญาณ และคืนดีกับพระเจ้า (อ่าน 1 ปด. 2:24) ไม่มีใครอยากจะได้ถึงการพิพากษาลงโทษ แต่ก็เป็นความจริงที่สำคัญที่เราจะต้องเข้าใจ ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้จะต้องเผชิญกับการพิพากษา ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง แต่การพิพากษาที่น่ากลัวที่สุดก็คือ การพิพากษาที่เกิดกับผู้ปฏิเสธและไม่ยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

พระเยซูได้ทำส่วนของพระองค์อย่างดีที่สุด ส่วนที่เหลือเป็นความรับผิดชอบของเราเอง คุณอยากอยู่ในการพิพากษาแบบไหน? การตัดสินใจเป็นของคุณเองวันนี้

กิจกรรม แจกกระดาษ ดินสอ ขอให้ผู้เรียนเปิดดู โรม 14:11,12 ให้เขียนความหมายของพระคัมภีร์ตอนนี้ ตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสักวันหนึ่ง เขาทั้งหลายจะต้องอยู่ในการพิพากษาด้วย

บทที่ 10 ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่

ข้อพระคัมภีร์	มธ. 24:21, 22, 2ธก. 2:3, วจ. 4:1, 6:1-17, 13:16-18, 16:12-16, 19:11-21
เป้าหมาย	เพื่อช่วยผู้เรียนให้เข้าใจเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในเวลาแห่งความทุกข์อันยิ่งใหญ่
ข้อท่องจำ	“ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีอีกต่อไป” (มธ.24:21)
อุปกรณ์	กระดาษ ดินสอ กระดาน แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน พระคัมภีร์
เข้าสู่บทเรียน	

ถ้าสมมุติว่า มีเพื่อนมาพูดกับคุณว่า “ฉันมีข่าวร้ายและข่าวดีสำหรับเธอ” คุณจะชอบฟังข่าวไหน

ก่อน บางทีคุณอาจจะชอบฟังข่าวดีก่อน เพราะข่าวร้ายอาจจะทำให้รู้สึกกลัวและอยากจะลืมมันไปเสีย หรือคุณอาจจะเลือกฟังข่าวร้ายก่อน แล้วค่อยฟังข่าวดีทีหลัง จะรู้สึกดีหน่อย จะไม่เป็นการดีหรือถ้าคุณจะเลือกฟังทั้งสองข่าว คือทั้งข่าวดีและข่าวร้าย ข่าวดีอาจจะยกวิญญาณของคุณขึ้น และข่าวร้ายอาจจะเตือนให้เรา รู้ถึงสิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง

พระคัมภีร์มีทั้งข่าวดีและข่าวร้าย สำหรับเรา ขึ้นอยู่กับการตอบสนองของเราต่อพระเยซูคริสต์ การมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ไม่ใช่ของง่าย แต่เวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากที่จะมาถึงนั้นก็เลวร้ายยิ่งกว่าที่เราจะคิดถึง แต่สำหรับคริสเตียนเป็นข่าวแห่งชัยชนะเหนือ โลกนี้ และสำหรับชีวิตใหม่ในโลกที่จะมาถึง

ศึกษาพระคัมภีร์

คนส่วนมากไม่คิดถึงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ และมักจะรับฟังเรื่องนี้ในทางที่ผิดๆ หลายคนชอบพูดถึงการเดินบนถนนทองคำในแผ่นดินสวรรค์ ได้พบปะกับอีกหลายๆ คน พบพระเยซูและสิ่งดีๆ อีกมากมาย แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่สำคัญด้วย ที่เราจะต้องรู้ถึงสิ่งที่พระคัมภีร์พูดถึงคนที่ถูกทอดทิ้งไว้บนโลกนี้

1. หลังจากการถูกรับขึ้นไป

(2 ธก. 2:3, วว. 4:1)

เรามักจะพูดถึงการถูกรับขึ้นไปว่า เหมือนไม้จืดไฟที่จะจุดใหม่ป่า หมายความว่า เป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของวาระสุดท้าย เป็นการเริ่มของเหตุการณ์อื่นๆ ที่บอกไว้ล่วงหน้า คริสเตียนถูกรวบรวมเข้าเป็นคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปจากโลกนี้ โดยพระเยซูคริสต์และคนบาปก็จะถูกละไว้บนโลกนี้และสังคมโลกก็就会有ความชั่วร้ายอย่างที่สุด มากกว่าที่เราเห็นอยู่ในยุคปัจจุบัน เมื่อคริสเตียนถูกรับขึ้นไปแล้ว การละทิ้งศาสนาและความเชื่อจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คนทั่วไปยังคิดว่า เขามีความเชื่อและอาจแม้แต่จะเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน คริสตจักรหลายแห่งจะไม่ยอมรับเอาพระเยซูเป็นจอมเจ้านายของเขา จะมีการสอนผิดโดยไม่มีการต่อต้าน หรือถ้อยก็เพียงเล็กน้อย

ถามว่า คนที่เชื่อในพระเยซูแต่ไม่ได้รับความรอด เป็นไปได้ไหม? (ขอให้ผู้เรียนอ่าน 1 ยน. 2:23 และ ยากอบ 2:19) เมื่อพระบิดาและพระบุตรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เราจะต้องมีความเชื่อในพระองค์ทั้งสองพระภาค เราจะต้องยอมรับพระบุตรเป็นผู้ช่วยให้รอดของเรา เพื่อจะได้รับความรอด พระเยซูทรงเป็นมากกว่าปรมาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ หรือคนดีที่หลายคนจะพูดถึงพระองค์ในลักษณะนี้ ในวาระสุดท้าย

“อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อน และคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏแจ้ง คือ ลูกแห่งความพินาศ” (2 ธก. 2:3)

คนนอกกฎหมาย หมายถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์ จะปรากฏขึ้นในเวลานั้น

คำถาม ทำไมผู้ต่อต้านพระคริสต์ไม่ปรากฏเมื่อคริสเตียนยังอยู่ในโลกนี้ เปาโลบอกเราใน 2 ธก. 2:7, 8 ว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้น ก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว แต่ผู้ที่คอยหวังเหนี่ยวเด็ยนี้ นั้นจะยังหวังเหนี่ยวอยู่นอกไปให้พ้น ขณะนั้นคนนอกกฎหมายก็จะปรากฏตัวขึ้น” พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำงานผ่านทางคริสตจักร นั่นคือผู้ที่คอยหวังเหนี่ยว เมื่อคริสตจักรถูกยกออกจากโลกนี้แล้ว ก็จะเป็นโอกาสที่เบ่งบานของคนบาปและมารชาตาน

พระเยซูได้ตรัสกับเจ็ดคริสตจักรในเอเชีย ผ่านทางยอห์น ในสามบทแรกของหนังสือวิวรณ์ ยอห์นได้เห็นนิมิตเพื่อเขาจะแบ่งปันความจริงให้คนรุ่นหลัง ได้รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาคาดหวัง หลังจากที่พระเยซูได้รับคริสตจักรไปแล้ว (วว. 4:1)

2. การพิพากษาของพระเจ้าตกลงมา (มธ. 24:21, 22 วว. 6:1-17)

กิจกรรม

ให้ใช้หัวข้อต่าง ๆ จากวิวรณ์บทที่ 6 โดยเขียนหัวข้อบนกระดาน เมื่ออภิปรายถึงแต่ละหัวข้อบนกระดาน เมื่ออภิปรายถึงแต่ละหัวข้อ

ตราดวงที่หนึ่ง	ผู้ขี่ม้าขาว	=	คาดว่าคือพระคริสต์
ตราดวงที่สอง	ม้าสีแดง	=	การฆ่าฟันกัน
ตราดวงที่สาม	ม้าสีดำ	=	การกั้นดารอาหาร
ตราดวงที่สี่	ม้าสีเขียวหม่น	=	ความตาย
ตราดวงที่ห้า	แท่นบูชา	=	การข่มเหง
ตราดวงที่หก	แผ่นดินไหว	=	ไม่มีทางหลบหนี

“ด้วยว่าในคราวนั้น เกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มสร้างโลก มาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีอีกต่อไป” (มธ. 24:21) พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุระยะเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ไว้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ดี พระคัมภีร์หลายตอนได้ชี้ให้พอรู้ว่า จะเป็นระยะเวลานาน 7 ปี โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ระยะละ 3 ปีครึ่ง (วว. 11:2, 12:6, 13:5) ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ผู้ที่ครอบครองในเวลานี้ จะทำการหลอกลวงและทำทารุณกรรมต่าง ๆ แต่พระเจ้าจะทรงเป็นผู้กำหนดเวลาการครอบครองของเรา

คุณอาจจะจำได้ว่า การมีความชั่วร้ายเพิ่มมากยิ่งขึ้น จะเป็นสัญลักษณ์แสดงให้รู้ถึงเวลาก่อนการรับขึ้นไป แต่หลังจากการถูกรับขึ้นไปผ่านพ้นไปแล้ว ความชั่วร้ายจะระเบิดขึ้น จะมีความเสื่อมทรามมากมาย หลากหลายประเภทที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลก จำนวน 7 เป็นจำนวนที่ครบบริบูรณ์ จำนวน 7 ใน 18 สิ่งที่พูดในหนังสือวิวรณ์เช่น คริสตจักร ดวงดาว มงกุฏ ในวิวรณ์บทที่ 6 ได้พูดถึง ตรา 6 ใน 7 ดวงที่ถูกเปิดออก

เมื่อตราดวงที่หนึ่ง ถูกเปิดออก ยอห์นได้เห็นคนขี่ม้าขาว ความหมายของภาพนี้ยังไม่เป็นที่แน่ชัด หลายคนตีความหมายว่า ผู้ที่ขี่ม้าสีขาวนั้นหมายถึงคริสตจักร หรือพระคริสต์ เพราะว่ามีแต่พระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์เท่านั้น ที่ถูกอ้างว่าจะมีชัยชนะในบั้นปลาย

ม้าสีแดง ที่เห็นในการแกะตราดวงที่ 2 นั้น หมายถึงเลือด และการฆ่า การทารุณโหดร้าย และการทะเลาะวิวาทกันภายในครอบครัว ไม่มีความสงบสุขเลย

ได้เห็นม้าสีดำ เมื่อแกะตราดวงที่ 3 หมายถึงการกัณดารอาหาร ค่าจ้างในวัหนึ่งจะซื้อข้าวสารได้เพียงนิดหน่อยเท่านั้น จะไม่มีความฟุ้งเฟ้อของเรื่องน้ำมันและเหล้าองุ่น อีกต่อไป

ม้าสีเขียวหม่น ในวิวรณ์ 6:8 หมายถึงความตาย ซึ่งไม่ใช่ตายอย่างธรรมดา

การข่มเหงเกี่ยวกับความเชื่อ ของการแกะตราดวงที่ 5

การแกะตราดวงที่ 6 นั้น ทำให้โลกสั่นสะเทือน เกิดแผ่นดินไหวและดวงดาวก็ร่วงหล่นลงจากฟ้า มนุษย์พยายามที่จะหลบหนี แต่ไม่มีทางหนีรอดไปได้ และยังมีสิ่งที่เลวร้ายกว่านี้จะตามมาอีก

3. เครื่องหมายของซาตาน (วว. 13:16-18)

สัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขา ที่อ้างไว้ในวิวรณ์ 13:11 หมายถึงผู้พยากรณ์เท็จ มันจะยกย่องและชักจูงคนทั้งหลาย ให้กราบไหว้วันมัสการผู้ต่อต้านพระคริสต์นั้น

ผู้พยากรณ์เท็จจะเป็นผู้ควบคุมเศรษฐกิจของโลก ผู้ที่ไม่ยอมกราบไหว้พระคริสต์เท็จ จะต้องถูกฆ่าตาย หรือถูกทรมาน ไม่มีสิทธิ์ซื้อหรือขายสิ่งใดๆ

“เพื่อไม่ให้ผู้ใดซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้าย หรือเลขชื่อของมัน” (วว. 13:17)

หลายคนพยายามสำรวจกันคำว่า เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น คืออะไร พระคัมภีร์บอกว่าเป็นเลข “666” บางคนให้ความคิดเห็นว่า เลข 6 เป็นเลขที่ไม่สมบูรณ์ และเลียนแบบ เพราะยังขาดอีกหนึ่งไม่ถึง 7 ซึ่งถือว่าเป็นเลขที่สมบูรณ์หรือครบบริบูรณ์ของพระเจ้า บางคนให้ความคิดเห็นว่า เลข 6 เป็นเลขประจำตัวของคนคนหนึ่ง ที่ได้อ้างตัวเองว่าเป็นพระเจ้า และเลียนแบบของพระเจ้าตรีเอกานุภาพ จึงกลายเป็นเลข 6 สามตัว และมีการตีความหมายอื่นๆ อีกมากมาย

คำถาม เราควรจะสนใจกับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นหรือไม่? ที่จริงเราควรสนใจ เพื่อจะสามารถเตือนคนอื่นว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อเขาปฏิเสศพระเยซูในเวลา

คำถาม คนที่ยอมรับเครื่องหมายของมารร้าย จะได้พบกับอะไร? (ขอให้ผู้เรียนอ่าน วว. 14:9-11)

การยอมรับทำให้เขาต้องพบกับความวิบัติในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิรันดร์

เราอาจจะถวายเป็นชีวิตของเราทั้งหมดกับพระเยซูคริสต์แล้ว แต่ตอนหลังได้เสื่อมถอยไปบ้าง พระเยซูยังทรงยินดีต้อนรับ ให้เรายอมถวายเป็นตัวกับพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

การยอมจำนนต่อซาตาน โดยการยอมรับเครื่องหมายของมันนั้น ไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนใจได้อีก จะเป็นเหมือนรอยด่างของน้ำหมึกไม่มีวันจะลบได้ และพระพิโรธของพระเจ้าจะเทลงมาอย่างเต็มขนาดเช่นกัน ถึงเวลานั้นคนจะบ่นว่าทรมานไม่ไหวแล้ว แต่พระเจ้าจะทรงทำให้มีเหตุการณ์ที่น่ากลัวอื่นๆอีก และคนที่ทั้งหลายจะไม่มีโอกาสมีชีวิตอยู่เพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆให้ใครรับรู้ได้

4.สงครามอาร์มาเกดดอน (วว. 16:12-16, 19:11-21)

การพิพากษาสุดท้ายและที่สำคัญที่สุด คือ การเทขันแห่งพระพิโรธทั้งเจ็ด ลงมาตามที่ได้อธิบายไว้ในวิวรณ์บทที่ 15 และ บทที่ 16 แต่มนุษย์ไม่ยอมกลับใจใหม่ และมีใจแข็งกระด้าง

เมื่อทูตสวรรค์เทขันพระพิโรธที่หก ลงในแม่น้ำยูเฟรติส น้ำในแม่น้ำก็เหือดแห้งไป (วว. 16:12) นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แม่น้ำนี้ยาวประมาณ 3,600 กิโลเมตร และน้ำก็แห้งจริงๆ เป็นการเปิดหนทางให้แก่กษัตริย์ทางทิศตะวันออกยกทัพเข้าสู่ปาเลสไตน์ เพื่อโจมตีอิสราเอล และไม่ใช่เพียงแต่กษัตริย์ทางทิศตะวันออกเท่านั้นที่จะมาทำสงครามกับอิสราเอล แต่เป็นผู้นำของประชาชาติอื่น ๆ ด้วย (คือกษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ) จะยกทัพมาชุมนุมกันในที่ราบแห่งหนึ่ง ที่เรียกว่า อาร์มาเกดดอน วิทยาลัยหัวแห่งมารร้ายทั้งสามภาคได้ผลักดันประชาชาติเหล่านั้นให้มาต่อสู้พระเจ้า (วว. 16:14)

ให้เราเนืองถึงภาพของสนามรบดังกล่าว ซึ่งมีความยาวจากทิศเหนือถึงทิศใต้ เป็นระยะทางประมาณ 400 กิโลเมตร จากทิศตะวันออก ถึงทิศตะวันตก ยาวประมาณ 200 กิโลเมตร และตรงกลางของสนามรบก็เป็นที่ตั้งของเมืองเยรูซาเล็มที่เป็นเพียงจุดเล็กๆเท่านั้น มีประชากรประมาณ 400 ล้านคน และคนเหล่านี้บางส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามยิ่งใหญ่ แต่นั่นก็ไม่ใช่ภาพที่น่าตื่นเต้น “แล้วข้าพเจ้าก็ได้เห็น

สวรรค์เปิดออก และคูเอ็ดมีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้น มีพระนามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความเป็นธรรม (วว. 19:11)

ในขณะที่ดูเหมือนว่าประชาชาติยิว กำลังจะถูกทำลายอยู่นั้น พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อช่วยกู้เขาทั้งหลาย พวกกกองทัพที่ได้รับการคลายจากมารซาตาน ได้หันเข้ามาต่อสู้กับพระคริสต์และอำนาจจากสวรรค์ (วว. 19:19) ไม่มีประโยชน์ที่จะตะเกียกตะกายในการทำสงครามต่อไป เพราะชัยชนะจะต้องเป็นพระบุตรของพระเจ้าอย่างแน่นอนอยู่แล้ว พระแสงดาบของพระองค์ คือ ลมพระโอษฐ์ของพระองค์ที่สามารถยับยั้งทั้งมนุษย์และสัตว์ให้หยุดชะงักอยู่กับที่ได้ (วว. 19:11-15)

สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกโยนลงไปในบึงไฟ ที่เป็นที่อยู่ของคนบาปตลอดไปเป็นนิรันดร์ (วว. 19:20) จะมีงานเลี้ยงใหญ่สำหรับฝูงนกและมันจะกินซากศพของคนเป็นแสนๆ (วว. 19:17, 18, 21)

ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ได้สิ้นสุดลง ชัยชนะเป็นของพระเยซูและคริสตจักร

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

คนที่ได้รับการบอกเล่าว่า “พระเยซูจะเสด็จกลับมา” แต่เขาทั้งหลายไม่สนใจ แต่อย่างไรก็ตาม พระองค์จะเสด็จมาแน่ คนที่ไม่สนใจกับเรื่องเวลาและคำเตือนจะหลงหายไป

ไม่มีสิ่งที่น่าชวนเชียวเกี่ยวกับความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่นี้ จะเป็นเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเกินกว่าที่เราจะคิดได้ แต่การมาปรากฏของพระคริสต์ จะเป็นจุดที่สวยงามที่สุดในท่ามกลางเหตุการณ์ที่น่าเศร้าสลด

ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ ไม่ใช่เป็นเรื่องเล่นๆ เหมือนชกคะเอย แต่เป็นเรื่องร้ายถึงบึงไฟนรก ถ้าคุณคิดอยากจะหลีกเลี่ยงจากเหตุการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวนี้ คุณก็สามารถทำได้ พระเยซูไม่ทรงยินดีที่จะให้สักคนหนึ่งต้องผ่านเข้าไปในความทุกข์อันยิ่งใหญ่นี้ แต่พระองค์จะต้องลงโทษคนบาป เพราะเขาเลือกที่จะมีใจบฏต่อพระองค์

ข้อคิด

ถ้าคุณไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของคุณส่วนตัว คุณก็เลือกที่จะรับการพิพากษาด้วยตัวคุณเอง ไม่มีใครรู้วันตาย บางทีอาจจะสายเกินไปกว่าจะตัดสินใจ ทำไมคุณไม่ตัดสินใจเสียตั้งแต่วันนี้ เพื่อจะรับสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตนี้และชีวิตหน้า

บทที่ 11 ผู้ต่อต้านพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์

วว. 13:1-5ล 19:19-21

เป้าหมาย

เพื่อจะอธิบายถึงการทำงานของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ในเวลาแห่งความ
ทุกข์ยาก

ข้อท่องจำ

“อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่าน โดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้น
จะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อน และคนนอกกฎหมายนั้นจะ
ประจักษ์แจ้ง คือ ลูกแห่งความพินาศ” (2 ธก. 2:3)

สิ่งที่ต้องเตรียม

กระดาษ, ดินสอ   กระดาน, ปากกาไวท์บอร์ด

แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน   พระคัมภีร์

เข้าสู่บทเรียน

คนส่วนมากเมื่อคิดถึงรูปร่างลักษณะของซาตาน มักจะจินตนาการว่าคงจะสวมชุดสีแดงมีหาง มีเขา และมีเขี้ยวยาวๆ เมื่อได้ยินเสียงของมันจะรู้สึกขนลุก อะไรทำนองนั้นแน่นอนว่า เราไม่คิดว่าซาตานมีคุณลักษณะที่ดี เรามักจะคิดว่ามันทำในสิ่งที่ชั่วตลอดเวลา ซึ่งอันนี้ก็เป็นจริงทีเดียว เราได้ยินเรื่องราวแปลกประหลาดมากมาย เกี่ยวกับมารซาตาน เมื่อเรายังเป็นเด็กอยู่ บางคนสอนเด็กๆ ให้เชื่อฟัง โดยการยกเอาเรื่องผีร้ายเข้ามาข่มขู่เขา เช่นอาจจะพูดว่า “ถ้าเธอทำไม่ดี ผีจะมาทำร้าย” หรืออาจจะพูดว่า “ผีร้ายคลีใจฉันให้ทำอย่างนั้น” เป็นต้น โดยปรกติแล้ว เรามักจะพูดถึงมารซาตานในทางลบเสมอ เช่น โหดร้าย ชั่วร้าย โสโครกต่ำทราม เป็นต้น เธอจะเชื่อไหมว่า ซาตานอาจจะไม่มีลักษณะอย่างทีกล่าวมาแล้ว มันอาจจะทำงานได้ผลมากขึ้น ถ้ามันจะปรากฏเป็นเหมือน “ทูตแห่งความสว่าง” (2คร. 11:14) การมุสาและการโอนอ่อน ที่มีความจริงปนอยู่บ้างเล็กน้อย จะทำให้มันพบกับความสำเร็จมากขึ้น มันเป็นศัตรูที่ลึกลับและร้ายกาจที่สุด

เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนถึงเรื่องความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ ภาพแรกที่จะปรากฏขึ้นในเวลานี้คือ ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซาตานจะไม่แสดงตัวตามที่มันเป็น มันจะเลือกให้มนุษย์บางคนให้ทำงานที่ชั่วร้ายแทน

กิจกรรม

ให้เขียนลักษณะต่างๆ ต่อไปนี้บนกระดาน

1. รูปร่างดี
2. ร่ำรวย
3. มีชื่อเสียงดี
4. สัตย์ซื่อ
5. ถ่อมตัว

ให้ผู้เรียนเรียงลำดับของคุณสมบัติต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ที่เขาชอบหรือปรารถนาอยากจะเป็น

จะทำให้รู้ว่าผู้เรียนคิดว่า สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่เห็นได้จากภายนอก อะไรสำคัญมากกว่ากันซึ่งให้เห็นว่า ผู้ต่อต้านพระคริสต์ หรือที่พระคัมภีร์เรียกว่า คนนอกกฎหมายนั้นน่าจะมีคุณสมบัติที่เห็นได้ภายนอกทั้งสามอย่างแรก ดังนั้นคนส่วนมากจึงคิดว่า เขาเป็นผู้ที่น่าจะติดตาม คุณสมบัติภายในของเขาก็ที่น่าเกลียดน่าชัง พระคัมภีร์เรียกเขาว่า “ลูกแห่งความพินาศ”

ศึกษาพระคัมภีร์

“ทุกวันนี้เชื่อใจใครไม่ได้เลย” ถ้าคุณได้ยินคำนี้จากบางคน ก็แสดงว่าคนนั้นคงจะเพิ่งผิดหวังจากคนบางคน ที่เขาคิดว่าสัตย์ซื่อและเปิดเผย แม้ว่าเราจะพยายามให้ความไว้วางใจได้ในเวลานี้ แต่ในเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ นั้น เราจะไม่สามารถไว้วางใจใครได้เลย สาเหตุก็เพราะว่าคนอสังค์ จะเป็นผู้ปกครองโลกในเวลานั้น เป้าหมายของเขาก็เพื่อจะหลอกลวงมนุษย์ทุกคน ทุกโอกาสและควบคุมทุกคนไว้ในการปกครองของเขา

เขาคอนนั้นคือใคร? เขาทำงานตามลำพังคนเดียวไหม? เขามีวิธีการอย่างไร? ให้เรามาพิจารณานุคคลผู้นี้ดู และการกระทำของเขาตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้

1. อำนาจชั่ว (วว. 13:1-7)

ผู้ต่อต้านพระคริสต์ คือ ผู้ที่ยกตัวขึ้นต่อผู้พระคริสต์ ผู้ต่อต้านพระคริสต์เป็นหัวหน้าใหญ่ของผู้ต่อต้านทั้งหมด ไม่ใช่ต่อต้านเพียงแต่คำพูด แต่ต่อต้านโดยการกระทำด้วย ให้เรามาพิจารณาลักษณะของชายผู้หนึ่ง ที่สักวันหนึ่งเขาจะเป็นผู้ที่มีอำนาจมากที่สุด (ขอให้ผู้เรียนอ่าน วว. 13:1-7)

ผู้ต่อต้านพระคริสต์ จะไม่ใช่คนชั้นกรรมกร แต่เขามีปากเหมือนปากสิงห์ แสดงว่าเขาจะเป็นคนในเชื้อสายกษัตริย์ ทรชน และเป็นนักพูดที่เก่งมาก ในข้อ 5 บอกว่า เขาจะมีปากที่พูดจาบจ้วง และหมิ่นประมาทพระเจ้า นี่อาจจะหมายถึงว่า เขาจะเป็นคนที่มีความรอบรู้ในหลายๆด้าน เขามีคำอธิบายมากมาย

เมื่อคนที่ถูกละไว้บนโลกนี้ รู้ว่าคนเป็นจำนวนหลายๆล้าน ได้หายไป หลังจากการถูกรับขึ้นไป แต่ปากนี้จะ เป็นปากที่พูดในสิ่งที่ชั่ว (ให้อ่าน วว. 13:5, 6)

คำถาม คำว่าหมิ่นประมาท หมายความว่าอย่างไร? หมายถึงการขาดความยำเกรงหรือการเคารพนับถือพระเจ้า โดยอ้างตนเองว่าเป็นพระเจ้า

คำว่า เสียดา และหมี ในข้อ 2 เป็นเครื่องหมายของอาณาจักร ที่เรื่องอำนาจในอดีต ซึ่งให้เห็นว่า ผู้ต่อต้านพระคริสต์นั้นเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ มีอำนาจสามารถเอาชนะศัตรูได้อย่างรวดเร็ว แน่แน่นอนว่า เขาจะต้องเป็นคนที่อยู่ในระดับผู้นำของโลก หรืออาจจะเป็นผู้เผด็จการที่ยิ่งใหญ่

“เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาค เพราะพญานาคได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า ใครจะเปรียบ สัตว์นี้ได้ และใครจะสามารถสู้รบกับสัตว์นี้ได้” (วว. 13:4)

พญานาค คือ ซาดาน เป็นผู้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้าย คือ ผู้ต่อต้านพระคริสต์นั้น จะทำให้เขาเป็นผู้มีอำนาจมาก คนทั้งหลายจะพากันคลั่งไคล้กับการอัศจรรย์และความสามารถของเขา จะมีคำยกย่องสรรเสริญว่า “จะไม่มีมนุษย์คนใดเหมือนเขา จะไม่มีใครเอาชนะเขาได้”

คำว่า “เขา” ใน วว. 13:1 แสดงถึงการมีอำนาจ เขาสิบเขา หมายถึงการรวมตัวกันของ 10 ประชาชาติ เชื่อกันว่าเมื่อครบ 7 ปี ของเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ เขาจะมีอำนาจเหนือชนทุกเผ่า ทุกชาติ ทุกภาษาและทุกประชาชาติ (ข้อ 7)

2. พรรคพวกของมารร้าย (วว. 13:8-13)

สัตว์ร้ายตัวที่ 2 ที่มาปรากฏ คือ ผู้พยากรณ์เท็จ มีลักษณะเหมือนลูกแกะ มีเขา 2 เขา และพูดเหมือนพญานาค (ข้อ 11) ฟังดูแล้วค่อนข้างแปลกใจไหม? ประชาชนรู้สึกประทับใจกับลักษณะภายนอกของมัน ที่มีลักษณะเหมือนลูกแกะ เขาเป็นคนมีท่าทางสุภาพ อ่อนโยน แต่ธรรมชาติภายในนั้นชั่วร้ายมาก

“มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วน มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมที่มีผลจรรจ์ ที่ถูกรักษาให้หายแล้ว” (วว. 13:12)

ผู้พยากรณ์เท็จ จะเป็นผู้จัดการ การกระทำทุกอย่าง โดยมีสิทธิอำนาจจากสัตว์ร้ายตัวเดิมที่เป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์ มันมีอำนาจควบคุมระบบเศรษฐกิจของโลกทั้งหมดและสามารถให้ทุกคน ที่ทำการค้าขายอยู่ภายใต้อำนาจของมัน มันจะบังคับทุกคนที่ทำการค้าขาย ให้มีเครื่องหมายสัตว์ร้าย (วว. 13:16) มัน

บังคับให้ประชาชนกราบไหว้ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ถ้าไม่เช่นนั้นมันจะทำให้คนที่ไม่ยอมทำตามถึงแก่ความตาย มันล่อลวงคนทั้งโลกด้วยหมายสำคัญและกาอัศจรรย์ต่าง ๆ เพื่อให้คนทั้งหลายเชื่อถือในเจ้านายของมัน มันสามารถทำให้ไฟตกลงจากฟ้า และคนทั้งหลายก็อัศจรรย์ใจ

คำถาม มันทำสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? มันได้รับอำนาจจากซาตานที่จะทำการอัศจรรย์ต่างๆ เพื่อล่อลวงให้ประชาชนติดตามการปกครองของมัน

3. การล่อลวงของมารร้าย (วว. 13:14-15)

บางคนอาจจะพูดอย่างนี้ว่า “ความรักทำให้คนตาบอด” นั่นยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ แน่นอนทีเดียวว่า ความบาปทำให้คนตาบอด มารซาตานได้ทำการล่อลวงมนุษย์ตั้งแต่สวนเอเดน และมันก็มีวิธีการล่อลวงด้วยวิธีที่แปลกใหม่อยู่เสมอ

พระคัมภีร์ใหม่ได้ให้สมญานาม แก่ผู้ต่อต้านพระคริสต์ไว้หลายอย่างเช่น “คนบาปชั่ว” “คนนอกกฎหมาย” “ลูกแห่งความพินาศ” และ “สัตว์ร้าย” เป็นต้น ผู้พยากรณ์เท็จได้รับอำนาจ และคำสั่งจากผู้ต่อต้านพระคริสต์ ดังนั้นเขาจะต้องได้รับสมญานามเหล่านี้ด้วย

“มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ด้วยหมายสำคัญนั้น ซึ่งทรงยอมให้มันกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองให้แก่วัวร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ แต่ยังไม่ตาย” (วว. 13:14)

แม้ว่าพระคัมภีร์จะไม่บอกให้เราทราบถึงรายละเอียดของหมายสำคัญต่างๆ ที่ผู้พยากรณ์เท็จได้กระทำ ก็ไม่ได้หมายความว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ผู้ต่อต้านพระคริสต์มีความมั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูงอย่างมากปรารถนาที่จะอยู่เหนือทุกสิ่ง หน้าที่เบื้องต้นของผู้พยากรณ์เท็จก็คือ เขาพยายามทำให้คนทั้งโลก ยกย่องสรรเสริญและนับถือผู้ต่อต้านพระคริสต์ ไม่ใช่เพื่อสิ่งคุณนุกทองเที้ยว แต่เพื่อให้คนทั้งหลายกราบไหว้นมัสการรูปปั้นนั้น และรูปปั้นนั้นจะมีชีวิตพูดได้ด้วย

คำถาม คิดว่ารูปปั้นนั้นจะพูดได้อย่างไร? มันจะสั่งให้ทุกคนกราบไหว้มัน คนที่ขัดขืนจะถูกฆ่าตาย แต่พระเจ้าจะทรงบอกเราว่า ในบั้นปลายอะไรจะเกิดขึ้นกับมารร้าย และพวกที่ถูกหลอกที่ได้ติดตามมันไป

4. ความพ่ายแพ้ของมารร้าย (วว. 19:19-21)

ทุกคนมีวันที่จะต้องได้รับการตอบแทนทั้งชาตानและพรรคพวกของมัน ก็จะไม่ถูกละเว้นใน วว. 16:10 เราเห็นทูตสวรรค์เทชนพระพิโรธลงมาบนสัตว์ร้าย และอาณาจักรของมันจะเต็มไปด้วยความดำมืด คนทั้งหลายที่อยู่ในนั้นได้รับความทุกข์ทรมานขบเจี้ยวเกี่ยวพัน เป็นสภาพที่น่าสะพรึงกลัวเป็นที่สุด แทนที่ เขาทั้งหลายจะกลับใจใหม่ กลายเป็นหมื่นประมาณและสาปแช่งพระเจ้าต่อไป

เมื่อเราศึกษาในบทที่ 4 ผู้ต่อต้านพระคริสต์เป็นผู้จัดการกองทัพ และเป็นกองหน้าของกองทัพใน สงครามอามาเกดดอน เขาคิดว่าอำนาจของเขาและรวมกษัตริย์และกองทัพทั้งหมดที่ยกมานั้น จะเข้มแข็ง พอที่จะพิชิตพระบุตรของพระเจ้าได้ แต่เขาคิดผิดจริงๆ

เมื่อถึงจุดเดือดของสงคราม พระเยซูได้มาปรากฏพร้อมกับกองทัพสวรรค์ รัศมีอันแรงกล้าของพระ คริสต์ได้เปิดเผยให้เห็นความหลอกลวงของผู้ต่อต้านพระคริสต์ (ขอให้ผู้เรียนอ่าน 2 ธก. 2:8) กองทัพของ มารร้ายถูกทำลาย

คำถาม อะไรจะเกิดขึ้นกับผู้ต่อต้านพระคริสต์และผู้พยากรณ์เท็จ “สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยคนที่ปลอม ตัวเป็นผู้พยากรณ์ที่ได้กระทำหมายสำคัญต่อหน้าสัตว์ร้าย และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับ เครื่องหมายของสัตว์ร้ายและบุขารูปของมัน สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะถูกทิ้งทั้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน” (วว. 19:20) นี่เป็นสิ่งที่น่าเศร้า แต่การลงโทษนั้นก็สมควรแล้ว

กิจกรรม แจกกระดาษ ดินสอ ขอให้ผู้เรียนเขียนข้อเปรียบเทียบระหว่าง ผู้ต่อต้านพระคริสต์ และ พระคริสต์ โดยแบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ข้าง แล้วให้เขียนลักษณะต่างๆของผู้ต่อต้านพระคริสต์จาก บทเรียนที่ได้เรียนไปนี้ และเขียนสิ่งที่ตรงกันข้ามได้หัวข้อพระคริสต์ เมื่อทำเสร็จ ขอให้เปิดไปดู วว. 5:13-14 ให้ผู้สอนอ่านช้าๆและเน้นคำให้ชัดเจน แล้วขอให้ผู้เรียนเติมข้อความในประโยคนี้ให้สมบูรณ์ เมื่ออ่าน วว. 5:13-14 ทำให้ฉัน.....

บทสรุป

เมื่อเราได้เรียนรู้ถึงลักษณะของผู้ต่อต้านพระคริสต์แล้ว ก็คงจะทำให้เราพงศายตาของเราไปที่พระ เยชูคริสต์ เราไม่ควรฝึกฝอยอยากที่จะรู้ว่า ผู้ต่อต้านพระคริสต์เป็นใครและจะมาปรากฏเมื่อใด

บางทีคุณอาจจะเข้าใจแล้วว่า ชาตानได้หลอกลวงคุณไม่ให้ต้อนรับพระเยซู มันอาจจะชุแหย่คุณว่า การมีชีวิตแบบคริสเตียนนั้นน่าเบื่อ ไม่มีรสชาติ แต่มันได้บอกให้คุณรู้ว่า อะไรคอยคนบาปอยู่ใน นิรันดรกาลนั้น?

บั้นปลายชีวิตของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า คือ การต้องไปอยู่ในบึงไฟนรกพร้อมกับ “มารซาตาน” ผู้ต่อต้านพระคริสต์และทุกคนที่ปฏิเสธความรอดที่พระเจ้าประทานให้ตลอดไปเป็นนิรันดร์

บทเรียน

ความสนุกในความบาปเป็นเพียงสิ่งชั่วคราว อย่าให้สิ่งเหล่านั้นหลอกหลวงเราต่อไปอีกเลย เชิญพระเยซูเข้ามาประทับในใจของคุณเสียตั้งแต่วันนี้ และคุณจะได้รับความสุขนิรันดร์ในชีวิตนี้เป็นมรดกสำหรับความสุกนิรันดร์ที่รอคอยคุณอยู่ในชีวิตนิรันดร์

บทที่ 12 ครองร่วมกับพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์	อิสยาห์ 65:17-25 วิวรรณ์ 20:1-10
เป้าหมาย	เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการครอบครองของพระคริสต์ในยุคพันปี
ข้อท่องจำ	“ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข และบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สอง จะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นบุตรโอรส ของพระเจ้า และของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระคริสต์ตลอด เวลาพันปี” (วว. 20:6)
อุปกรณ์	หนังสือเพลง, กระดานและปากกาไวท์บอร์ด, กระดาษดินสอ, ปากกาเมจิก แบบฝึกหัดผู้เรียน, พระคัมภีร์

เข้าสู่บทเรียน

สิ่งที่เราได้เรียนรู้ เมื่อ 3 สัปดาห์ก่อน เป็นการเพียงพอที่จะช่วยให้เรารู้สึกขนลุกขนพองเพราะความกลัวหรืออาจจะทำให้เรามีความรักต่อพระเยซูมากยิ่งขึ้น เมื่อคิดถึงพระคุณของพระองค์ ที่ได้ช่วยให้เราได้ออกจากสิ่งชั่วร้ายเหล่านั้น หรืออาจจะทำให้เรารู้สึกว่า จะต้องบอกคนอื่นให้หนีจากสิ่งเหล่านั้นโดยทางพระเยซูคริสต์

สัปดาห์นี้ เราหันมาศึกษาถึงสิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้น คือ เกี่ยวกับสันติสุขของโลก ผู้ที่สามารถนำสันติสุขมายังโลกนี้ได้ ก็มีผู้เดียวเท่านั้นคือ พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดของเราเท่านั้น และแท้จริงพระองค์ก็คือจุดศูนย์กลางสำคัญของการศึกษาของเรา พระเยซูจะเสด็จมาประทับอยู่กับเราและปกครองโลกนี้ และเราซึ่งเป็นคริสเตียนจะเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในอาณาจักรของพระองค์ บางทีคุณอาจจะไม่เคยคิดว่าจะมีโอกาสได้เป็นเจ้าของหรือเจ้าหญิงหรือผู้ปกครอง แต่นี่เป็นแผนการอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับลูกของพระองค์ ไม่ใช่เพราะเราสมควรจะได้รับ แต่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อ ผู้ที่ไม่ยอมเข้ากับพวกของซาตาน

ศึกษาพระคัมภีร์

เวลาผ่านไปเรื่องซ้ำเหลือเกิน เมื่อต้องรอกอยคนบางคน แต่เมื่อเรายู่กับคนที่เรารักหรือชอบมากๆ ก็ดูเหมือนว่าเวลาผ่านไปเร็วเหลือเกิน บางทีก็ยากที่จะยอมรับว่าเวลาแห่งความสุข และเวลาแห่งความทุกข์ นั้นยาวนานพอๆกัน

เมื่อเราอายุยังน้อยก็ยากที่จะคิดถึงชีวิตเมื่อตอนอายุ 70 ปีว่าจะทำอะไรหรือจะเป็นอย่างไร หรือว่าเมื่อถึงเวลานั้นจะอยู่ที่ไหน ถ้าเราคุยหรือถามถึงชีวิตในอดีตของคนบางคน เขาอาจจะพูดว่า “ฉันรู้สึกเหมือนกับว่า เมื่อวานฉันยังเป็นเด็กอยู่เลย วันนี้แก่ซะแล้ว” อะไรทำนองนั้น ระยะเวลา 1000 ปีนั้น เป็นเวลานานเกินกว่าที่เราจะคิดถึง แต่ยุคพันปีจะเป็นเวลาที่วิเศษที่สุดที่สุด จนอาจจะทำให้รู้สึกว่ามันผ่านไปเร็วเหลือเกิน (ยุคพันปี หมายถึง การครอบครองของพระคริสต์เป็นเวลา 1000 ปี หลังจากเวลาแห่งความทุกข์ ครั้งยิ่งใหญ่สิ้นสุดลง)

การที่จะช่วยให้เราเข้าใจว่า อะไรจะเกิดขึ้นในระหว่าง 1000 ปี แห่งความสงบสุขนั้น ให้เราไปดูสิ่งที่ยอห์นได้บอกไว้ในนิมิตที่เขาได้เห็น

1. ชาตาดนถูกจับ (วว. 20:1-3)

ถามว่า ถ้าคุณถูกเลือกให้เป็นคณะกรรมการคนหนึ่งในสภาความมั่นคงของโลก คุณคิดว่าสิ่งที่คุณต้องการทำเหนือสิ่งอื่นใด เพื่อความสงบสุขของโลกคืออะไร? แน่นอนว่าเราจะต้องกำจัดทุกสิ่งหรือทุกคนที่จะมาก่อนความสงบสุขก่อน

การทำลายคนบาปให้หมดสิ้นไปจากโลก ไม่ใช่การแก้ปัญหา แต่การกำจัดผู้เผยแผ่คนบาปเป็นวิธีการแก้ไขที่ดีที่สุด คือ กำจัดมารร้ายเสีย อย่างที่เราเห็นในบทเรียนสัปดาห์ที่แล้วว่า ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ผู้พยากรณ์เท็จ ได้ถูกโยนลงไปในปีนรก และการปกครองของมันก็สิ้นสุดลงทันที

มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งเสด็จลงมาจกสวรรค์ ท่านถือถ้วยแฉและโซ่เส้นใหญ่ (วว. 20:1) เป็นถ้วยแฉของบาบิโลนที่นั่นเป็นลูกมิด ไม่มีไฟ ใช้เป็นที่ขังมารร้ายและวิญญาณชั่ว เป็นสถานที่น่ากลัวมาก จนแม้แต่วิญญาณชั่วก็ไม่อยากจะถูกขังไว้ที่นั่น (อ่าน 2ปต. 2:4 ยูดา 6 ลก. 8:27-32)

ทูตสวรรค์มีงานสำคัญที่จะต้องทำ เป็นงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโลก “และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูศึกดำบรรพ์ คือ พญามารและชาตาดน มัดมันไว้พันปี” วว. 20:2

ซาตานไม่เพียงแต่ถูกจับเท่านั้น แต่ถูกโยนลงในบาดาล ที่ล้นกุญแจประทับตราไว้ด้วย บัดนี้ก็เป็น การประกันได้ว่า จะมีแต่ความสุข เพราะมารซาตานไม่สามารถล่อลวงมนุษย์อีกต่อไป ลอง จินตนาการดูว่าชีวิตในยุคพันปีนั้นจะวิเศษเพียงใด

ไม่เพียงแต่ซาตานจะถูกขัง ไม่เพียงแต่แผ่นดินโลกจะได้รับพระพรฝ่ายวิญญาณและความสุข ทางการเมืองเท่านั้น แต่พระเยซูคริสต์เองจะเป็นผู้ครอบครองโลกนี้ด้วย

2. การครอบครองของพระคริสต์และธรรมิกชน (วว. 20:4-6)

ขอเห็นได้เห็นฟ้าอากาศใหม่แห่งอาณาจักรพันปี พระเยซูเป็นผู้ครอบครองสูงสุด และยังมีบัลลังก์ สำหรับคนที่ได้รับสิทธิอำนาจในการบริหารงานร่วมกับพระเยซูด้วย

คำถาม ทำไมจึงต้องมีผู้ร่วมครอบครองโลกนี้กับพระเยซู พระองค์ครอบครองโดยพระองค์เดียวไม่ได้ หรือ (หนุนใจอภิปรายด้วยกัน) พระเยซูไม่ทรงเป็นผู้เผด็จการ แม้ว่าทรงมีสิทธิอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้ พระองค์ไม่ทรงเห็นแก่ตัว ทรงแบ่งปันส่วนดีให้แก่เราพอกับความรับผิดชอบของเรา แต่จะทรงรักษาคำ สัญญาของพระองค์ไว้

คนที่นั่งบัลลังก์และปกครองร่วมกับพระคริสต์แบ่งออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มแรกคือ พวกธรรมิกชน ที่รอดพ้นจากความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ที่ถูกรับขึ้นไป (ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน 1 คร. 6:2, 3 และอีกคนหนึ่ง อ่าน วว. 3:10, 21) และขอเห็นยังอ้างถึงพวกที่เชื่อพระเยซูในเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ และที่ถูกลงมา ตาย เพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์ ถูกตัดคอและถูกทรมานอย่างทารุณ (วว. 20:4) และคนกลุ่มที่สาม คือ พวกที่ไม่ยอมก้มกราบต่อผู้ต่อต้านพระคริสต์ และไม่ยอมรับเครื่องหมายของมารร้าย ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนเหล่านี้จะต้องถูกทรมานและรับความทุกข์อย่างแสนสาหัสเป็นการทรมานทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่

พวกธรรมิกชนจากสมัยพระคัมภีร์เดิมคงจะเป็นอีกพวกหนึ่ง ในกลุ่มแรกที่เป็นขึ้นมาจากความตาย และถูกรับขึ้นไป เพื่อจะได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี “ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของ พระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี” (วว. 20:6)

ความตายครั้งที่สองจะเกิดขึ้น หลังจากยุคพันปี เป็นการพิพากษาลงโทษ คนบาปจะถูกทิ้งลงไปใน บึงไฟนรก นั่นก็คือความตายครั้งที่สอง

บางที่เราอาจจะสงสัยว่าการปกครองโลกใหม่ของพระคริสต์และธรรมิกชนนั้นจะเป็นอย่างไร ในโลกใหม่นั้นจะมีแต่ความชื่นชมยินดีและสงบสุข ดังนั้นสภาพของโลกปัจจุบัน จะถูกทำลาย

3. ชีวิตที่สงบสุข (อสย. 65:17-25)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดก็คือ จะไม่มีมารชาตนา มารบกวนหรือล่อลวงมนุษย์อีกในเวลานี้ แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะดีพร้อมเหมือนอย่าง “ทูตสวรรค์” แต่พระเจ้าจะทรงจัดการกับเรื่องนี้ภายหลัง

คำถาม คุณคิดว่าจะเป็นอย่างไร เมื่อเราได้ปกครองร่วมกับพระคริสต์ (เมื่อมีสองสามคนตอบคำถามแล้ว ขอให้คนหนึ่งอ่าน อสย. 14:19 และอีกคนหนึ่งอ่าน วว. 21:4) ลองจินตนาการดูซิว่า จะเป็นอย่างไร ถ้าไม่มี ความตาย การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวด โลกจะมีแต่ความชื่นชมยินดีและสงบสุขอย่างไม่มีจบสิ้น

อายุของคนเราจะยืนยาว จะไม่มีทารกที่ต้องเสียชีวิต (อสย. 65:20) คนที่มีอายุ 100 ปี ยังถือว่าเป็นคนหนุ่มอยู่ คนจะมีอายุยืนตั้งแต่ต้นไม้อายุจะมีชีวิตที่มีความสงบสุขหลายปีจนนับไม่ถ้วน (ข้อ 21, 22)

กิจวัตรประจำวันก็คล้ายๆกับเวลานี้ คือ มีการสร้างบ้านและพักอยู่อาศัย ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหาร และกินเป็นอาหาร จะไม่ต้องเป็นห่วงว่า ใครจะมาแย่งชิงเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป “เขาทั้งหลายจะไม่ทำงานโดยเปล่าประโยชน์ หรือคลอเคลียเพื่อความสยดสยอง เพราะเขาเป็นลูกหลานของผู้ที่ได้รับพรของพระเจ้ากับลูกๆของเขาด้วย” (อสย. 65:23) พ่อแม่จะไม่ต้องมีความวิตกกังวลกับเรื่องลูกๆ อีกต่อไป แต่ละครอบครัวจะได้รับพระพรจากพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตอบคำอธิษฐานของเขาทั้งหลาย แม้แต่ก่อนที่ จะเอ่ยปากทูลขอต่อพระองค์ (ข้อ 24)

คำถาม ทำไมยังต้องมีการอธิษฐานในสภาพที่เต็มไปด้วยความสงบสุขเช่นนี้? ควรจำไว้ว่าการอธิษฐานไม่ใช่เพียงแต่การทูลขอเท่านั้น แต่เป็นการสรรเสริญพระเจ้าด้วย พวกสัตว์ต่างๆ จะไม่มีการทำร้ายหรือต่อสู้กันอีกต่อไป (ขอให้ผู้เรียนอ่าน อสย. 65:25) สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินด้วยกัน สิงโตจะกินฟางเหมือนวัว งูจะไม่กัดมนุษย์

คำถาม คุณคิดว่าอาณาจักรแห่งความสงบสุขจะอยู่ต่อไปได้อย่างไร? จำไว้ว่าชาตนาจะถูกขังอยู่เพื่อการพิพากษาสุดท้าย หลังจากที่มันถูกขังไว้ เป็นเวลาหนึ่งพันปีแล้ว แน่แน่นอนว่าหลังจากนั้นมันจะต้องพร้อมที่จะสำแดงพิษร้ายของมันอย่างเต็มที่

4. ความพ่ายแพ้ของซาตาน (ว. 20:7-10)

พระคัมภีร์บอกว่า มารจะถูกลดปล่อยออกจากที่คุมขังเพียงระยะเวลาสั้นๆ (ว. 20:7) เราไม่รู้ว่ นานเท่าไร แต่นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญที่เราจะต้องรู้

บางคนคิดว่า หลังจากมารซาตานถูกขังเป็นเวลานานถึง 1000 ปีแล้ว คงจะทำให้มันเปลี่ยนนิสัย แต่ว่ มารก็ยังเป็นมารเหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง มันพร้อมเสมอที่จะต่อสู้กับพระเจ้าและคนของ พระองค์

คำถาม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปล่อยซาตานให้ออกมาอยู่ในโลกอีก? (รอลำตอบ)

บางคนอาจจะลังเลใจว่าจะอยู่ภายใต้การปกครองของพระคริสต์ดีหรือไม่ ครั้งนี้เป็นการตัดสินใจ ครั้งสุดท้ายของคนที่ยังไม่เชื่อว่า เขาจะติดตามทางของพระเจ้า หรือทางของมารร้าย

ซาตานจะยุยงคนเป็นหมื่นให้ทำสงครามต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง (ข้อ 8-9) ช่วงเป็นการ กระทำที่โง่เขลาจริงๆ เพราะไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้นที่ติดตามซาตาน และหัวหน้า ของมารร้ายได้เข้าร่วมมือกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ และผู้พยากรณ์เท็จ

“ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้น ก็ถูกโยนลงในบึงไฟกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัว เป็นผู้พยากรณ์เท็จให้ตกอยู่ในบึงไฟนั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืน ตลอดไปเป็น นิจ” (ว. 20:10)

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

ถ้าคุณมองดูโลกของปัจจุบันและคิดว่าน่าจะมีสิ่งที่ดีกว่านี้ นั่นเป็นความคิดที่ถูกต้อง อาจจะดู เหมือนว่ มีสิ่งที่ดีหลายอย่างในโลกนี้ แต่จุดสุดยอดของชีวิต คือ การคืนบรรณกระวาย

ยุคพันปีเปิดเผยให้รู้ถึงชีวิตนิรันดร์กับพระบุตรของพระเจ้าล่วงหน้า นำแปลกใจที่ยังมีคนไม่ ยอมรับสันติสุขและความสงบสุขเช่นนั้น และหลายคนยอมติดตามมารซาตาน แม้ว่ ได้ผ่านยุคพันปีมาแล้ว

พระเจ้าได้บอกให้เราได้ว่าถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นและผลสุดท้ายในพระวณะของพระองค์ ถ้าการได้เห็น ความสำเร็จของคำพยากรณ์และเคยอยู่ภายใต้การปกครองอันเดิมไปด้วยพระพรของพระเยซูคริสต์แล้ว และ ยังไม่ยอมเชื่อ ก็คงจะไม่มวันทีคนเหล่านั้นจะเชื่อได้ ถ้าอย่างนี้แล้วพระเจ้าจะทรงรักษาเขาไว้ไม่ให้พบกับ

ความพินาศได้อย่างไร ทรงเตือนให้เราเห็นว่า ทุกสิ่งจะต้องบังเกิดขึ้น ทรงบอกให้เราหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านั้นเสีย โดยทางพระเยซูคริสต์ทางเดียวเท่านั้น

พระเยซูประทานสันติสุขแก่เรา เมื่อเรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ แม้ว่าจะต้องอยู่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายต่าง ๆ คริสเตียนจะมีสันติสุขลึกๆ ในใจ เรารอคอยที่จะพบกับอาณาจักรแห่งความสงบสุขนิรันดร์กับพระคริสต์ คุณจะส่งต่อข่าวดีนี้ไปยังคนอื่นได้ไหม? จงต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของคุณเสียตั้งแต่วันนี้เถิด แล้วคุณจะได้มีบ้านนิรันดร์ในสวรรค์

บทที่ 13 บ้านถาวรของเรา

ข้อพระคัมภีร์	วว. 1:12-16, 21:1-8, 23-27
เป้าหมาย	เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงเหตุการณ์หลังจากยุคพันธปี
ข้อท่องจำ	“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “คูเถิดพลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา” (วิวรณ์ 21:3)
อุปกรณ์	ภาพสถานที่ท่องเที่ยว ตัดจากวารสารหรือรูปจากปฏิทิน หรือรูปที่น่าสนใจ กระดาษ ดินสอ กระดาน ปากกาไวท์บอร์ด แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน และพระคัมภีร์

กิจกรรม

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แจกภาพให้กลุ่มละ 1 ภาพ และตั้งคำถามต่อไปนี้

- 1.คนที่ผลิตรูปภาพแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวนี้ ต้องการให้คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อดูภาพนี้
- 2.เขาพยายามทำให้ภาพนี้เป็นที่น่าสนใจอย่างไร?
- 3.ทำไมทำให้คนบางคนอยากจะไปสถานที่ในภาพนั้น?
- 4.คุณคิดว่าสถานที่นี้จะน่าอยู่หรือน่าไป ตามคำโฆษณาเพียงใด?

ใช้เวลาเล็กน้อยในการอภิปรายแล้วเรียกรวมชั้น ยอห์นได้อธิบายถึงสวรรค์เป็นภาพ

ที่สวยงามมากและรู้สึกตื่นเต้นกับนิมิตที่เขาเห็น และต้องการให้ผู้อ่านมีความรู้สึกเหมือนกับเขาด้วย ให้สำรวจความรู้สึก การตอบสนองในใจของคุณต่อคำอธิบายของยอห์น คำกล่าวของยอห์นไม่เหมือนคำโฆษณา ที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพราะเขาไม่ได้เติมแต่งภาพที่เขาเห็นอย่างเกินความเป็นจริง แต่ตรงกันข้ามคำอธิบายของเขา ยิ่งไกลจากความเป็นจริงด้วย

ศึกษาพระคัมภีร์

ยิ่งรู้จักพระเยซูชานเท่าไร ก็ยิ่งอยากจะอยู่กับพระองค์มากขึ้นเท่านั้น ที่บ้านถาวรของคริสเตียน พระเยซูทรงสถิตอยู่ที่นั่นในลักษณะของบุคคลจริงๆ เราจะรู้สึกอบอุ่นใจที่ได้อยู่กับพระองค์ที่นั่น ขณะนี้ ทรงจัดเตรียมบ้านที่เมืองสวรรค์ไว้สำหรับเราทั้งหลาย

1. สิ่งใหม่ๆ (ว. 21:1-3)

หลังจากยุคพันปี เราไม่อยากจะหลับตา แม้แต่วินาทีเดียว เพราะจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว” (ว. 21:1)

เมื่อเราต้องซื้อของใหม่มา เรามักเอาของเก่าทิ้งไป คิดดูซิว่าบ้านจะเป็นอย่างไร ถ้าหากเราเก็บของต่างๆ ที่เสียหรือใช้ไม่ได้แล้วไว้ทั้งหมด

แต่พระเยซูผู้สร้างไม่ได้เปลี่ยนสิ่งต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อขอห์นพูดว่า ท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมหายไปนั้น หมายถึงการเปลี่ยนแปลงและการจัดระเบียบต่างๆ ใหม่ ไม่ได้หมายถึงเอาโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ทิ้งไป เราจะเห็นภาพนี้ได้จาก 2 ปด. 3:7, 10-13 (ขอให้ผู้เรียนอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้)

พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้อธิบายละเอียดว่า ไฟนั้นทำลายบางสิ่งและละเว้นบางสิ่งไว้อย่างไร แต่นั่นไม่เป็นปัญหาสำหรับพระเจ้า พระองค์สามารถทำลายสิ่งชั่วร้ายทั้งหมดบนแผ่นดินโลก เพื่อมนุษย์จะได้มีชีวิตอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยความชอบธรรมได้ และพวกคริสเตียนจะเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านั้น

ทุกวันนี้พื้นผิวของโลกปกคลุมด้วยน้ำสามส่วน แต่ในโลกใหม่จะไม่มีทะเล ทุกวันนี้ส่วนที่เป็นพื้นดินน้อยกว่าครึ่ง เหมาะที่มนุษย์จะอาศัยอยู่ได้ แต่พระเจ้าจะเคลื่อนส่วนที่เป็นน้ำ เป็นทะเลทราย เป็นภูเขา ออกไป เพื่อจะให้มีพื้นที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้นหลายเท่า ที่มนุษย์จะอาศัยอยู่ได้ แล้วกรุงเยรูซาเล็มใหม่ จะเลื่อนลอยมาจากสวรรค์

คำถาม คุณคิดว่าใครเป็นคนออกแบบและสร้างนครนั้น?

พระเยซูตรัสบอกพวกสาวกว่า พระองค์จะไปจัดเตรียมสถานที่สำหรับเราทั้งหลาย (ยน. 14:3) นี่คือเมืองที่จะเป็นนครหลวง พระเจ้าจะเป็นผู้ครอบครองสูงสุด พระองค์จะอยู่ร่วมกับประชากรของพระองค์

และมีความสัมพันธ์สนิทสนมเหมือนกับเป็นพระวิหารที่มีชีวิต และพระเจ้าทรงเป็นแผนการที่จะกำจัดสิ่งต่างๆ ทำให้มีความเศร้าโศกในเวลานี้ออกไป เพื่อชีวิตของเรา จะได้มีความชื่นชมยินดีอย่างเต็มเปี่ยม

2. ความเศร้าโศกหายไปเป็นนิจ (วว. 21:4-8)

บางครั้ง เรารู้สึกหมดหวังและท้อใจเมื่อต้องปลอบใจคนที่มีความทุกข์ภายในจิตใจ บางครั้งเขาคำครวญร้องไห้เนื่องจากการสูญเสีย ความตายหรือความผิดหวัง สิ่งที่เราสามารถช่วยได้ ก็เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อย เช่น ปลอบใจ อธิษฐานเพื่อ รับฟังหรือมีส่วนร่วมในความทุกข์โศกนั้น ลองคิดดูซิว่าจะเป็นการพิเศษห้ศรัทธาเพียงใด ถ้าสิ่งที่ทำให้เราเจ็บปวด ร้องไห้ โศกเศร้า หรือสิ่งร้ายต่างๆ ในชีวิตถูกกำจัด สูญสิ้นไป

“พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวด จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วว. 21:4)

ความบาป ที่เป็นที่มาของทุกข์ทั้งหลายจะไม่มีอีกต่อไป ประชาชนจะไม่มี ความเจ็บป่วย ยาและ แอลกอฮอล์จะไม่ทำลายชีวิตของคนอีกต่อไป จะไม่มีพายุหรืออุทกภัยมาทำลายบ้านเมืองของเรา รอบๆ เรา จะไม่มีผู้ร้ายมารบกวน เพราะเขาถูกโยนลงนบิงไฟนรกแล้ว (ขอให้ผู้เรียน อ่าน วว. 21:8) พระเยซูตรัสว่า จะทรงสร้างทุกสิ่งใหม่หมด

คำถาม เราจะใช้ชีวิตใหม่ก่อนจะมีสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ได้อย่างไร? (รอคำตอบ) เราสามารถมีชีวิตใหม่ได้ ในเวลานี้ โดยการต้อนรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจ ใน 2คร. 5:17 บอกว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใด อยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

ในเมืองสวรรค์ ไม่ต้องมีความวิตกกังวลว่า จะมีความหิวกระหาย พระเยซูจะเป็นผู้จัดเตรียมน้ำ ชำรงชีวิตไว้สำหรับเรา เหมือนอย่างที่พระองค์ทรงกระทำต่อหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำนั้น (ยน. 4:13-14) จะไม่มีการขาดแคลน เราจะดื่มได้มากเท่าที่เราต้องการตลอดไปเป็นนิจ

คำถาม ถ้ามีคนทิ้งมรดกไว้ให้คุณ คุณอยากจะได้อะไรเป็นพิเศษรวมอยู่ในมรดกนั้น? (รอคำตอบ) คนส่วนมากอาจจะอยากได้รถโรดสเตอร์ สระว่ายน้ำ เงินเป็นล้านๆบาท แต่สิ่งเหล่านี้ เสื่อมสูญไปได้

พระเจ้าทรงมีสิ่งที่ดีกว่านั้น ผู้ที่ไม่ยอมแพ้การแข่งขัน คือ ผู้ที่ได้รับชัยชนะ จะได้รับทุกสิ่งเป็นมรดก ทุกคนที่ได้ขึ้นไปสวรรค์ เป็นผู้มีชัยชนะ ดังนั้นจึงมีสิทธิ์ที่จะได้รับทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า และแน่นอนแต่ละคนจะต้องมีหน้าที่พิเศษในยูเรชาเล็มใหม่ แต่การได้อยู่กับพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งที่วิเศษสุดเหนือทุกสิ่ง

กิจกรรม แจกกระดาษ ดินสอ ขอให้ผู้เรียนย่อความใน วว. 21:1-8 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ที่เกี่ยวกับสวรรค์ และที่ไม่เกี่ยวกับสวรรค์ (อาจจะให้ทำงานด้วยกันเป็นคู่) เมื่อเสร็จแล้ว ขอให้บางคนเสนอผลงาน และให้คนอื่น ๆ เพิ่มเติมข้อความบางจุดที่ขาดอยู่)

3. พระเยซูทรงเป็นดวงสว่าง (วว. 1:12-16, 21:23-24)

“นครนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระเมษโปดก ทรงเป็นดวงประทีปของนครนั้น” (วว. 21:23) พระคัมภีร์บอกว่าจะมีสวรรค์และท้องฟ้าใหม่ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว จะถูกทำลายไปเสียทั้งหมด เพราะเราไม่จำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านั้นอีก ทำไม? ก็เพราะว่า พระเจ้าเป็นผู้ครอบครองสูงสุดของนคร และทรงเป็นแหล่งกำเนิดของแสงสว่าง ที่จะส่องสว่างอยู่เหนือนครนี้

เราได้พบรูปจำลองของพระเยซูคริสต์ในหลายที่หลายแห่ง เช่น ในพระคัมภีร์ ในหนังสืออ่านเล่นที่พวกคุณเจอ และที่หน้าต่างกระจกในโบสถ์ ถามว่า มีคนรูปร่างลักษณะของพระเยซูตัวจริงไหม? ในสมัยที่พระเยซูทรงพระชนม์อยู่ในโลกนี้ มีกล้องถ่ายรูปแล้วหรือยัง? (อภิปรายให้หลายคนบอกถึงรูปร่างลักษณะของพระเยซู ตามความคิดของเขา ใช้เวลา 2-3 นาทีก็พอ)

ในสมัยพระเยซู ยังไม่มีกล้องถ่ายรูป แต่ขอให้นักเรียนได้บอกถึงรูปร่างลักษณะของพระเยซูว่า เหมือนกับบุตรมนุษย์ (วว. 1:12-16 มาสำรวจดูพระคำตอนนี้) ขอให้ผู้เรียนอ่าน ขอให้นักเรียนบอกว่า “เขาเห็นบุตรมนุษย์ทรงมีฉลองพระองค์ยาวกรอมเท้า แสดงถึงความสง่างามและมีเกียรติ ทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ แสดงว่ามีสง่าราศีของพระเจ้าหรือมีความชอบธรรม พระเศียรและพระเกศาขาวดจจนแกะ แสดงถึงการมีสติปัญญาเป็นเลิศ และพระเนตรของพระองค์แสดงถึง การหยั่งรู้ของพระเจ้า สามารถรอบรู้ถึงความคิดและจิตใจของทุกคน พระบาทและพระหัตถ์ของพระองค์มีความแข็งแกร่ง พระสุรเสียงของพระองค์นั้นฟังได้ชัดเจน เพราะทรงตรัสแต่ความจริง แสงที่ออกมาจากพระพักตร์นั้นจ้ากว่าแสงของดวงอาทิตย์ ขอให้นักเรียนรู้สึกประทับใจอย่างยิ่ง เมื่อได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ ลองจินตนาการดูซิว่า แสงนั้นก็แรงกล้าจนทุกประชาชาติจะต้องพึ่งอาศัยแหล่งกำเนิดของแสงนั้นซึ่งเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าดวงอาทิตย์เสียอีก

4.หนังสือแห่งชีวิต (ว. 21:25-27)

เมื่อเราเข้าไปชมดนตรีหรือการประชุมบางอย่าง เราจะต้องมีบัตรค่าผ่านประตูหรือมีบัตรแสดงตัว บางทีถ้าเราไม่ยอมเสียเวลาเข้าคิวซื้อบัตร เราอาจจะต้องจองบัตรล่วงหน้า

แต่การเข้าไปในเยรูซาเล็มใหม่นั้น มีความแตกต่างที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ จะต้องมีการจองล่วงหน้า จึงจะเข้าไปได้ จะไม่มีคนขายบัตรที่หน้าประตู ประตูทางเข้าถูกรักษาไว้อย่างดี เราได้รับการเตือนแล้วว่า จะไม่มีโอกาสครั้งที่สอง “สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดที่ประพฤติเป็นที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพหุคณาจะเข้าไปในนครไม่ได้เลย เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้น ที่จะเข้าไปได้” (วิวรณ์ 21:27)

ถ้าเราไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต จุดหมายปลายทางของเราก็คือ บึงไฟนรก โทษที่เราไม่ยอมให้ชื่อถูกจดไว้ล่วงหน้านั้นมีค่ามากกว่าที่เราจะชดใช้ได้

คำถาม เราจะจดชื่อไว้ในหนังสือแห่งชีวิตได้อย่างไร? (รอกำตอบ) เพียงแต่เราสารภาพบาปต่อพระเยซู และขอการอภัยโทษบาปต่อพระองค์เท่านั้น

ปรับให้เข้ากับชีวิตจริง

โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์มักเป็นคนขี้สงสัย เราเดินทางไปหลายร้อยกิโลเมตรเพื่อจะดูสิ่งแปลกประหลาดที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น เราห่อของขวัญเพื่อให้คนอยากรู้ว่าข้างในมีอะไรอยู่ หลายคนปีนภูเขาสำรวจถ้ำ จุดหาวัตถุโบราณ ท่องเที่ยวไปในมหาสมุทร เพื่อจะดูว่าที่นั่นมีอะไร

มนุษย์ยังมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็น และสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากชีวิตนี้ออกไป หนังสือวิวรณ์ได้อธิบายให้เรารู้หลายสิ่งที่อยู่ในอนาคต และไม่ใช่เพื่อเราจะมานั่งสงสัย หรือไม่เชื่อ แต่ควรจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เราตัดสินใจได้ถูกต้องเสียตั้งแต่วันนี้ เป็นการตัดสินใจเพื่อปลายทางแห่งชีวิตของเรา

สวรรค์เป็นสถานที่ที่ดีที่สุด ไม่มีที่ไหนในโลกจะกล้ารับรองว่า จะไม่มีความเศร้าโศก ความเจ็บปวดหรือปราศจากความบาป และมีแสงสว่างของพระบุตรตลอด 24 ชั่วโมง ได้เหมือนกับที่เมืองสวรรค์ ความพร้อมเหล่านี้ก็อยู่เหนือความนึกฝันของเรา

บางทีคุณอาจจะคิดว่า สวรรค์เป็นเพียงมุมหนึ่งที่ดีเตรียมไว้สำหรับทูตสวรรค์ หรือคนที่ดีพร้อมทุกอย่าง แต่แท้จริงแล้วเป็นที่สำหรับผู้ที่ยอมรับเขากบพร่องและเป็นคนบาป ผู้ที่ได้ขอความช่วยเหลือ เพื่อ

จะไปสวรรค์ คุณควรจะทราบตั้งแต่วันนี้ว่าคุณจะมีชีวิตถาวรอยู่ที่ใด จงเชิญพระเยซูเข้ามาในจิตใจของคุณ
เสียตั้งแต่วลานี้ เพื่อคุณจะมีสิทธิ์ได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินสวรรค์

แบบฝึกหัด

1. หนังสือแห่งการดลใจ

ข้อพระคัมภีร์

อพย. 17.8-14, 32.15-16 ยรม. 36.1-4 ลก. 24.36-49, 2ปต. 1.16-21

ข้อท่องจำ

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม” (2ทธ. 3.16)

1. คำว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจ จาก 2ปต. 1.21 ตามความคิดของคุณ
หมายความว่าอย่างไร?
.....
.....
2. บางคนคิดว่า พระคัมภีร์บางตอนเขียนขึ้นโดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า แต่บางตอน
ผู้เขียนได้เขียนเพิ่มเติมขึ้น เพื่อให้ข้อความบางตอนสมบูรณ์ขึ้น ความคิดเหล่านี้จริงแท้
อย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับข้อความใน 2ทธ. 3.16
.....
.....
3. พระคัมภีร์มีหนังสือหลายหมวดรวมด้วยกัน (เช่น หมวดประวัติศาสตร์ คำประพันธ์ คำ
พยากรณ์ บทบัญญัติ) ในอพยพ บทที่ 20.1-17 เป็นพระคำชนิดใด
4. หลังจากเหตุการณ์ในอพยพ 17.8-13 ผ่านไปแล้ว พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสทำอะไร ใน
อพยพ 17.14?.....
.....
5. เป้าหมาย ที่อยู่เบื้องหลังคำพยากรณ์ของเยเรมีย์ คืออะไร? (ดูเยเรมีย์ 36.3)
.....
.....

2. หนังสือมหัศจรรย์

ข้อพระคัมภีร์

สดุดี 119.9-12, 97-105, อสย. 40.6-8, 2ทธ. 3.14-16

“ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง รู้ว่าได้เรียนมาจากผู้ใด และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถสอนท่านให้ถึงความรอดได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ (2ทธ. 3.14,15)

1. พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ไม่เหมือนกับหนังสืออื่น พระคัมภีร์มีแห่งกำเนิดมาจากไหน?

แตกต่างจากหนังสือบริสุทธ์อื่นอย่างไร? (ดู 2 ทธ. 3.16)

.....
 .....

2. ทำไมพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มีพระคัมภีร์? อะไรจะเกิดขึ้นถ้ามนุษย์แสวงหา

ความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าด้วยตนเอง (ดูโรม 1.25)

.....
 .....

3. สิ่งพิเศษมหัศจรรย์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์คือ ไม่มีการผิดพลาด เป็นพระคำที่

ถูกต้องและเชื่อถือได้เสมอ แต่ทำไมยังมีบางคนพูดว่า พระคำบางตอนผิดพลาดและขัดแย้งกัน? (ดู 1คร. 13.12)

.....
 .....

4. ถ้าสมมุติพระคัมภีร์ทุกเล่มในโลกนี้ ถูกทำลายไปทั้งหมด จะเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับ

ข้อความที่กล่าวไว้ใน อสย. 40.8 หรือไม่ พระเจ้าสั่งให้เยเรมีย์ทำอะไร? (ดู ยรม. 36.27-28)

.....
 .....

5. คำถาม ถามว่า คนหนุ่ม ๆ จะรักษาทางแห่งการดำเนินชีวิตของเขาให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? จะพบคำตอบที่ดีที่สุดได้ที่ไหน?

.....

.....

.....

3. คำพยากรณ์พิสูจน์ความจริง

ข้อพระคัมภีร์ ปฐก. 3.15 สดุดี 16.10 อสย. 7.14, 53 อสค. 6.8 ดาเนี่ยล 9.24-26

โยเอล 2.28-29 กจ. 2.1-16

ข้อท่องจำ

“เราบอกท่านทั้งหลายว่า ทรานที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆหนึ่ง ก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าสิ่งที่จะต้องเกิดได้เกิดขึ้นแล้ว” (มัทธิว 5.18)

1. สมมุติว่าคุณทำเครื่องหมายบางอย่างไว้บนธนบัตรใบละ 100 บาท สักล้านใบ แล้วใช้จ่ายไปจนหมด แล้วคุณลองเดินทางไปทั่วประเทศไทยดูซิว่าจะได้พบธนบัตรใบละร้อยที่คุณทำเครื่องหมายไว้สักกี่ใบ แม้นักวิทยาศาสตร์ยังบอกว่า คำพยากรณ์ 8 ประการที่สำเร็จในชีวิตของคนคนเดียวก็ยากเท่ากับ 1 ใน 1 ตามด้วยศูนย์สิบเจ็ดตัวทีเดียว เมื่อคุณได้เรียนรู้ประวัติของพระเยซูแล้ว คุณรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?

.....

.....

.....

2. คำพยากรณ์ในปฐมกาล 3.15 สำเร็จแล้วในลักษณะใด?

.....

.....

3. คำพยากรณ์ในโยเอล 2.28 สำเร็จอย่างไร (ดู กจ. 2.1-4)

.....

.....

4. คำพยากรณ์ในพระวจนะของพระเจ้ายังดำเนินต่อไป คุณหวังที่จะพบกับเหตุการณ์อะไรในอนาคตที่เกี่ยวกับคำพยากรณ์?

.....

.....

4. พระคัมภีร์กับวิทยาศาสตร์

ข้อท่องจำ

“ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่ และพระวาทะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ (ยน 1.1-3)

1. ก่อนที่โลกจะถูกเนรมิตสร้างอย่างเป็นเหมือนปัจจุบันนี้ เดิมมีลักษณะอย่างไร? (ปฐมก. 1.1-2.....

.....

2. พระเจ้าทรงสร้างอะไรบ้างในแต่ละวัน? (ปฐมก.1.3-31)

.....

.....

3. แสงของดวงอาทิตย์นอกจากจะมีประโยชน์ต่อพืชและสิ่งที่มีชีวิตอื่นๆแล้ว มีประโยชน์อะไรอีกบ้าง? (ปฐมก. 1.14).....

.....

.....

4. อะไรทำให้จักรวาลนี้ดำรงอยู่? พระเยซูทรงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเนรมิตสร้างอย่างไร?

(คส. 1.16 มธ. 8.26)

5. มีเหตุผลอะไรที่บอกให้เราเชื่อว่า พระวาทะของพระเจ้กับวิทยาศาสตร์แท้จริงไม่มีข้อ

ขัดแย้งกันเลย? .....

.....

5. จะเข้าใจพระคัมภีร์ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์

มก. 16.9-20 ยน. 7.46 ยก.1.22

ข้อท่องจำ

“ขอเบิกตาให้ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระธรรมของพระองค์ ข้าพระองค์เป็นคนพเนจรบนแผ่นดินโลก ขออย่าทางซ่อนพระบัญญัติของพระองค์ จากข้าพระองค์” (สดด. 119.18-19)

1. ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ว่า ใครเป็นผู้ที่พูด เมื่อศึกษาพระวจนะของพระเจ้า?

.....
 .....

2. พระเจ้าทรงมีวิธีช่วยเรา ให้เข้าใจพระวจนะของพระองค์อย่างไร (ยน. 16.13)

.....
 .....

3. ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องรู้ว่า ข้อความนั้น พูดกับใคร หรือถึงใครโดยเฉพาะ

ดู 1คร. 10.11.....
 .....

4. เราควรมีท่าที่ตอบสนองต่อพระวจนะของพระเจ้าอย่างไร?

.....
 .....

5. ขั้นตอนของการศึกษาพระวจนะของเจ้ามีอะไรบ้าง?

.....
 .....

6. จะใช้พระคัมภีร์อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ สดต. 119.15-16 กจ. 8.26-38, 2ทธ.3.14-17, 2ปต. 3.17-18

ข้อท่องจำ

“ข้าพระองค์จะภาวนาข้อบังคับ และจับตาดูข้าพระองค์อยู่ที่วิถีทั้งหลายของพระองค์ ข้าพระองค์จะปดียินดีในกฎเกณฑ์ของพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ลืมพระวจนะของพระองค์” สดต. 119.15-16

1. สดต. 119.14, 24, 50 มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรในการเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นส่วนตัวอย่างไรบ้าง?

.....

.....

2. สดต. 119.11, 59, 81, 103 ช่วยเราในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง?

.....

.....

3. เราควรจะใช้พระคัมภีร์ตอนไหนบ้าง ในการเป็นพยาน? (ให้คั่นดูในพระคัมภีร์หรือ คัมภีร์สัมพันธ์).....

.....

7. สัญญลักษณ์ของเวลาสิ้นยุค

ข้อพระคัมภีร์

อสค. 37.21-25 โยเอล 2.28-29 กจ. 2.14-16, 1ทธ.4.1-2, มก.13.7-10

ข้อท่องจำ

“แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด” มธ.24.13

1. เราจะมองดูที่ไหนจึงจะรู้ว่าโลกของเรากำลังจำเสื่อมลง?

.....

2. ให้อ่าน 2ทธ.3.1-5 พุดถึงลักษณะต่างๆที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายอย่างไรบ้าง?

.....

3. การร่ำพัดตีมาในพระวิญญาณนั้น ควรจะอยู่ในลักษณะใด? (กจ. 1.14, 2.38)

.....

4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานในชีวิตของเราอย่างไรบ้าง? (กจ. 1.8, ยน. 16.13, 14, รม.8.26)

.....

.....

5. เราควรเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระเยซูอย่างไรบ้าง?

.....

.....

.....

8. การถูกรับขึ้น

ข้อพระคัมภีร์

1ธก. 4.13-17, 5.1-6, ฮบ.9.27-28

ข้อท่องจำ

“หลังจากนั้น เราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้าเป็นนิตย์” (1ธก. 4.17)

1. ใครจะเป็นผู้ที่ถูกรับขึ้นไปเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา?

.....

2. ทำไมเปาโลไม่บอกกำหนดเวลา ของการเสด็จกลับมาของพระเยซู (มก. 13.32, 33)

.....

.....

3. เราจะแนะนำคนบาป ให้เตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาได้อย่างไร?

.....

.....

4. คริสตจักรจะทำให้ตัวเองตื่นอยู่ตลอดเวลาได้อย่างไร? (1ธก. 5.6)

.....

.....

.....

9. การพิพากษายิ่งใหญ่ 2 ประการ

ข้อพระคัมภีร์

โรม 14.10-12, 1คร. 3.10-15, ฮบ. 12.22, 23 วจ. 20.11-15

ข้อท่องจำ

“ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า” (โรม 14.12)

1. 1โครินธ์ 13 ได้ชื่อว่าเป็นพระคำแห่งความรัก ได้พูดถึงการกระทำอย่างไรบ้าง?

.....
 .....

2. คนบาปจะได้รับการพิพากษาที่ไหน? ถ้าสมมุติว่าเขาสำนึกผิดในเวลานั้น จะมีโอกาสได้รับการอภัยบาปหรือไม่? เพราะ

อะไร?.....
 .....

10. ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่

ข้อพระคัมภีร์

มธ. 24.21-22, 2ธก. 2.3, วจ. 4.1, 6.1-17, 13.16-18, 16.12-16, 19.11-21

ข้อท่องจำ

“ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีอีกต่อไป” (มธ. 24.21)

1. การถูกรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่? ใครจะถูกทิ้งไว้บนโลกนี้? ในเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ จะมีสิ่งสำคัญอะไรเกิดขึ้น?

.....

.....

.....

2. สีของน้ำแต่ละตัว เมื่อแกะตราแต่ละดวงออก มีความหมายอย่างไรบ้าง? (วจ. 6.1-17)

.....

.....

.....

3. นอกจากจะมีผู้ต่อต้านพระคริสต์แล้ว ยังมีใครอีกที่มีบทบาทมากที่สุดในเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่? เครื่องหมายของมารร้ายคือ

อะไร?.....

.....

4. สงครามครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดจะเกิดขึ้นระหว่างใครกับใคร และที่ไหน?

.....

11. ผู้ต่อต้านพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์

วว.13.1-5, 19.19-21

ข้อท่องจำ

“อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึง จนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อน และคนนอกกฎหมายนั้นจะประจักษ์แจ้ง คือลูกแห่งความพินาศ” (2ธก.2.3)

1. ผู้ที่ต่อต้านพระคริสต์มีลักษณะอย่างไร

บ้าง?.....

.....

2. ผู้พยากรณ์เท็จมีลักษณะอย่างไร และมีหน้าที่ทำอะไรบ้าง?

.....

.....

3. อะไรทำให้ประชาชนพากันกราบไหว้ และติดตามผู้ต่อต้านพระคริสต์? วว.13.14

.....

.....

12. ครองร่วมกับพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์

อสย. 65.17-25 วว. 20.1-10

ข้อท่องจำ

“ผู้ใดที่มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุข และบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระคริสต์ตลอดเวลาพันปี” วว. 20.6

1. ใครเป็นผู้จับซาตานมัดและขังไว้ในคุกมืด เป็นเวลาหนึ่งพันปี?

.....

2. เมื่ออ่าน ลก. 8.27-32 บอกให้เราารู้ถึงลักษณะของคุกมืดที่มารร้ายถูกขังไว้ได้อย่างไร?

.....

.....

3. ใครบ้างจะมีส่วนได้ปกครองยุคพันปี ร่วมกับพระคริสต์ (วว. 20.6)

.....

4. คนที่อยู่ในยุคพันปี จะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างแตกต่างจากโลกปัจจุบันหรือไม่?

อย่างไร? (อสย.

65.23).....

.....

5. หลังยุคพันปีแล้ว มารกลับใจใหม่หรือเปล่า ผลสุดท้ายที่มารร้ายได้รับคืออะไร?

วว. 20.8, 10.....

.....

13. บ้านถาวรของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

วว. 1.12-16, 21.1-8, 23-27

ข้อท่องจำ

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า ดูเถิดพลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา” วว. 21.3

1. เมื่อมีห้องฟ้าใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่เกิดขึ้น โลกที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้จะเป็นอย่างไร

วว. 21.1.....

.....

2. แผ่นดินโลกจะมีสภาพเป็นอย่างไรบ้าง? วว. 21.4.....

.....

3. ผู้เชื่อจะได้รับมรดกอะไรบ้าง? ยก. 2.5 ทิตัส 3.7 โรม 8.17

.....

.....

4. ในนิมิตของยอห์น พระเยซูทรงมีลักษณะอย่างไรบ้าง? (ดู วว. 1.12-16)

.....

.....

.....

5. ใครเป็นผู้มีสิทธิ์ได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์? เราจะจดชื่อไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระ

เมษโปดกได้อย่างไร?

.....

.....